

Euroopan unionin virallinen lehti

L 349

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

5. joulukuuta 2014

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/104/EU, annettu 26 päivänä marraskuuta 2014, tietyistä säännöistä, joita sovelletaan jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin kilpailuol-
keuden säännösten rikkomisen johdosta kansallisen lainsäädännön nojalla nostettuihin
vahingonkorvauskanteisiin ⁽¹⁾ 1

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EU) N:o 1290/2014, annettu 4 päivänä joulukuuta 2014, rajoittavista toi-
menpiteistä Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän toimien johdosta annetun asetuksen
(EU) N:o 833/2014 muuttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 833/2014 muuttamisesta annetun
asetuksen (EU) N:o 960/2014 muuttamisesta 20
- ★ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1291/2014, annettu 16 päivänä heinäkuuta 2014, edelly-
tyksistä puupaneelien luokittelulle EN 13986 -standardin mukaisesti ja puupanelointien ja
-verhouksien luokittelulle EN 14915 -standardin mukaisesti ilman lisätestausta niiden palonkes-
tävyysosalta, kun tuotteita käytetään seinien ja kattojen päällystämiseen ⁽¹⁾ 25
- ★ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1292/2014, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2014, edelly-
tyksistä tiettyjen pinnoittamattomien puisten lattiapäällysteiden luokittelulle standardin
EN 14342 mukaisesti ilman lisätestausta niiden paloteknisen käyttäytymisen osalta ⁽¹⁾ 27

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon
liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

★	Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1293/2014, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2014, edellytyksistä yhdenmukaistetun standardin EN 13658–1 kattamien sisärakentamisessa käytettävien metallisten alustojen ja vahvikkeiden, yhdenmukaistetun standardin EN 13658–2 kattamien ulkopuoliseen rappaukseen tarkoitettujen metallisten alustojen ja vahvikkeiden sekä yhdenmukaistetun standardin EN 14353 kattamien vahvikkeiden ja erikoisprofiilien luokittelulle ilman lisätästä niiden paloteknisen käyttäytymisen osalta ⁽¹⁾	29
★	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1294/2014, annettu 4 päivänä joulukuuta 2014, asetuksen (EY) N:o 1238/95 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse yhteisön kasvilajikevirastolle maksettavasta hakemusmaksusta ja tutkimusmaksusta	30
★	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1295/2014, annettu 4 päivänä joulukuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 täytäntöönpanosta tiettyjen muiden kuin eläinperäisten rehujen ja elintarvikkeiden tuontia koskevan tehostetun virallisen valvonnan osalta annetun asetuksen (EY) N:o 669/2009 liitteen I muuttamisesta ⁽¹⁾	33
	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1296/2014, annettu 4 päivänä joulukuuta 2014, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	41

DIREKTIIVIT

★	Komission täytäntöönpanodirektiivi 2014/105/EU, annettu 4 päivänä joulukuuta 2014, täytäntöönpanotoimenpiteistä neuvoston direktiivin 2002/53/EY 7 artiklan ja neuvoston direktiivin 2002/55/EY 7 artiklan soveltamiseksi eräiden viljelykasvilajien ja vihanneslajien lajiketarkastuksiin sisältyvien ominaisuuksien vähimmäismäärän sekä tarkastusten vähimmäisedellytysten osalta annettujen direktiivien 2003/90/EY ja 2003/91/EY muuttamisesta ⁽¹⁾	44
---	--	----

PÄÄTÖKSET

2014/871/EU:

★	Neuvoston päätös, annettu 1 päivänä joulukuuta 2014, teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvia vaikutuksia koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten kahdeksannessa konferenssissa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta yleissopimuksen liitteen I muuttamista koskevaan ehdotukseen	50
★	Neuvoston päätös 2014/872/YUTP, annettu 4 päivänä joulukuuta 2014, rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän toimien johdosta annetun päätöksen 2014/512/YUTP ja päätöksen 2014/512/YUTP muuttamisesta annetun päätöksen 2014/659/YUTP muuttamisesta	58

2014/873/EU:

★	Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 3 päivänä joulukuuta 2014, eräitä Myanmarista tuotuja ihmisravinnoksi tarkoitettuja kalastus- ja vesiviljelytuotteita koskevista suojatoimenpiteistä tehdyn päätöksen 2002/249/EY kumoamisesta (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 9057) ⁽¹⁾	61
---	--	----

2014/874/EU:

★	Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 3 päivänä joulukuuta 2014, kiireellisistä toimenpiteistä tiettyjen ihmisravinnoksi tarkoitettujen simpukoiden Perusta tapahtuvan tuonnin keskeyttämiseksi tehdyn päätöksen 2008/866/EY muuttamisesta sen soveltamisajan osalta (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 9113) ⁽¹⁾	63
---	--	----

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

2014/875/EU:

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 4 päivänä joulukuuta 2014, veden päällä ja vedessä käytettäviä kelluvia vapaa-ajan tuotteita koskevan standardin EN 15649-2:2009+A2:2013 ja kuntoiluvälineitä koskevan standardin EN 957-6:2010+A1:2014 viitetietojen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY mukaisesti ⁽¹⁾** 65

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/104/EU,

annettu 26 päivänä marraskuuta 2014,

tietyistä säännöistä, joita sovelletaan jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin kilpailuoikeuden säännösten rikkomisen johdosta kansallisen lainsäädännön nojalla nostettuihin vahingonkorvauskanteisiin

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 103 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 101 ja 102 artiklassa on kyse oikeusjärjestyksen perusteista, joita olisi sovellettava tehokkaasti kaikkialla unionissa sen varmistamiseksi, että kilpailu sisämarkkinoilla ei vääristy.
- (2) SEUT 101 ja 102 artiklan julkisoikeudellisesta täytäntöönpanosta vastaa komissio, jolle on annettu toimivaltuudet neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1/2003 ⁽³⁾. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan 1 päivänä joulukuuta 2009 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklasta tuli SEUT 101 ja 102 artikla, ja ne säilyivät asiasäällöltään muuttumattomina. Myös kansalliset kilpailuviranomaiset osallistuvat julkisoikeudelliseen täytäntöönpanoon ja voivat tehdä asetuksen (EY) N:o 1/2003 5 artiklassa lueteltuja päätöksiä. Kyseisen asetuksen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä niin hallinto- kuin oikeusviranomaisia julkisiksi täytäntöönpanoviranomaisiksi soveltamaan SEUT 101 ja 102 artiklaa sekä suorittamaan erilaisia kilpailuviranomaisille kyseisellä asetuksella määrättyjä tehtäviä.
- (3) SEUT 101 ja 102 artikla tuottavat yksityisten oikeussubjektien välisiin suhteisiin kohdistuvia välittömiä vaikutuksia ja asianomaisille yksityisille oikeussubjekteille oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka kansallisten tuomioistuinten on saatettava voimaan. Näin ollen kansallisilla tuomioistuimilla on yhtä tärkeä rooli kilpailusääntöjen soveltamisessa (yksityisoikeudellinen täytäntöönpano). Kun kansalliset tuomioistuimet ratkaisevat yksityisten oikeussubjektien välisiä kiistoja, ne suojelevat unionin oikeuden mukaisia subjektiivisia oikeuksia esimerkiksi myöntämällä vahingonkorvausta rikkomisen vuoksi vahinkoa kärsineille. SEUT 101 ja 102 artiklan oikeusvaikutuksen täysimääräinen toteutuminen ja etenkin niissä määrättyjen kieltojen oikeusvaikutuksen toteutuminen

⁽¹⁾ EUVL C 67, 6.3.2014, s. 83.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. marraskuuta 2014.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta (EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1).

käytännössä edellyttävät, että kaikki — olipa kyse yksityisestä oikeussubjektista, kuluttajat ja yritykset mukaan lukien, tai viranomaisesta — voivat hakea kansallisissa tuomioistuimissa korvausta näiden määräysten rikkomisesta itselleen aiheutuneesta vahingosta. Unionin oikeuteen perustuvaa oikeutta saada korvaus sovelletaan SEUT 101 ja 102 artiklan rikkomiseen yhtä lailla, kun siihen syyllistyneet julkiset yritykset ja yritykset, joille jäsenvaltiot ovat myöntäneet SEUT 106 artiklassa tarkoitettuja erityis- tai yksinoikeuksia.

- (4) Unionin oikeuteen perustuva oikeus saada korvausta unionin ja kansallisen kilpailuoikeuden rikkomisesta edellyttää, että jokaisessa jäsenvaltiossa on kyseisen oikeuden tehokkaan toteutumisen takaavat prosessioikeudelliset säännöt. Tehokkaiden prosessuaalisten oikeussuojakeinojen tarve voidaan johtaa myös oikeudesta tehokkaaseen oikeussuojaan, sellaisena kuin siitä määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 19 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäisessä kohdassa. Jäsenvaltioiden olisi taattava tehokas oikeussuoja unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla.
- (5) Vahingonkorvauskanteet ovat vain yksi kilpailuoikeuden rikkomista valvovan tehokkaan yksityisoikeudellisen täytäntöönpanojärjestelmän osa, ja niitä täydennetään vaihtoehtoisilla muutoksenhakumenettelyillä, kuten sovittelun perustuva riitojenratkaisu ja julkisoikeudelliseen täytäntöönpanoon liittyvät päätökset, jotka kannustavat osapuolia maksamaan korvauksia.
- (6) Jotta siviilioikeuden mukainen yksityisoikeudellinen täytäntöönpano ja kilpailuviranomaisten suorittama julkisoikeudellinen täytäntöönpano olisivat tehokkaita, molempien välineiden on oltava vuorovaikutuksessa keskenään kilpailusääntöjen suurimman mahdollisen tehokkuuden varmistamiseksi. On tarpeen säännellä johdonmukaisesti näiden kahden täytäntöönpanomuodon keskinäistä yhteensovittamista, esimerkiksi kilpailuviranomaisten hallussa oleviin asiakirjoihin pääsyn osalta. Tällainen yhteensovittaminen unionin tasolla auttaa myös välttämään sovellettavien sääntöjen erilaisuutta, joka voisi vaarantaa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan.
- (7) SEUT 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus taataan. Unionin tai kansallisen kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita koskeissa jäsenvaltioiden säännöissä on suuria eroja. Nämä erot aiheuttavat epävarmuutta niistä ehdoista, joiden on täyttyttävä, ennen kuin vahinkoa kärsineet osapuolet voivat käyttää SEUT:ssa taattua oikeutta korvaukseen, ja heikentävät tämän oikeuden tehokasta toteutumista. Koska vahinkoa kärsineet osapuolet nostavat usein vahingonkorvauskanteensa omassa sijoittautumisjäsenvaltiossaan, kansallisten sääntöjen erilaisuus johtaa eriarvoisiin toimintaedellytyksiin vahingonkorvauskanteiden osalta ja voi siten vaikuttaa kilpailuun niillä markkinoilla, joilla kyseiset vahinkoa kärsineet osapuolet ja rikkomiseen syyllistyneet yritykset toimivat.
- (8) Eri jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin ja niissä toimintaa harjoittaviin yrityksiin sovelletaan erilaisia prosessioikeudellisia sääntöjä, jotka vaikuttavat merkittävästi siihen, missä määrin ne voivat joutua vastuuseen kilpailuoikeuden rikkomisesta. Tämä unionin oikeuteen perustuvan korvausoikeuden epätasainen täytäntöönpano voi antaa joillekin SEUT 101 tai 102 artiklaa rikkoneille yrityksille kilpailuedun mutta myös heikentää halukkuutta käyttää sijoittautumisoikeutta ja oikeutta tarjota tavaroita tai palveluja niissä jäsenvaltioissa, joissa oikeus korvauksen saamiseen on pantu tehokkaammin täytäntöön. Koska jäsenvaltioissa sovellettavien vastuujärjestelmien erot voivat vaikuttaa kielteisesti sekä kilpailuun että sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan, tämän direktiivin oikeusperustaksi on syytä ottaa sekä SEUT 103 että 114 artikla.
- (9) Kun otetaan huomioon, että laajamittainen kilpailuoikeuden rikkominen on usein rajat ylittävää, on välttämätöntä varmistaa tasapuolisemmat toimintaedellytykset sisämarkkinoilla toimiville yrityksille ja parantaa kuluttajien mahdollisuuksia käyttää sisämarkkinoiden tuomia oikeuksia. On aiheellista lisätä oikeusvarmuutta ja vähentää jäsenvaltioiden välisiä eroja kansallisissa säännöissä, joita sovelletaan sekä unionin kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuviin vahingonkorvauskanteisiin että kansallisen kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuviin vahingonkorvauskanteisiin silloin, kun kansallista kilpailuoikeutta sovelletaan rinnakkain unionin kilpailuoikeuden kanssa. Näiden sääntöjen lähentäminen auttaa estämään sen, että erot kilpailuasioihin liittyviä vahingonkorvauskanteita koskevien jäsenvaltioiden sääntöjen välillä kasvavat.
- (10) Asetuksen (EY) N:o 1/2003 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa: ”Jos jäsenvaltioiden kilpailuviranomaiset tai kansalliset tuomioistuimet soveltavat kansallista kilpailulainsäädäntöä [SEUT 101 artiklan 1 kohdassa] tarkoitettuihin sopimuksiin, yritysten yhteenliittymien päätöksiin tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka saattavat vaikuttaa kyseisessä säännöksessä tarkoitettuun jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, niiden on myös sovellettava [SEUT 101] artiklaa mainitunlaisiin sopimuksiin, päätöksiin tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin. Jos jäsenvaltioiden kilpailuviranomaiset tai kansalliset tuomioistuimet soveltavat kansallista kilpailulainsäädäntöä [SEUT 102] artiklassa kiellettyihin väärinkäyttötapauksiin, niiden on myös sovellettava [SEUT 102] artiklaa.” Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, oikeusvarmuuden lisäämiseksi ja tasapuolisempien toimintaedellytysten takaamiseksi yrityksille ja kuluttajille on aiheellista, että tätä direktiiviä sovelletaan kansallisen kilpailuoikeuden rikkomista koskeviin vahingonkorvauskanteisiin, kun kansallista kilpailuoikeutta sovelletaan

asetuksen (EY) N:o 1/2003 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Siviilioikeudellista vastuuta koskevien erilaisten sääntöjen soveltaminen SEUT 101 tai 102 artiklan rikkomiseen ja samoissa asioissa unionin kilpailuoikeuden kanssa rinnakkain sovellettavan kansallisen kilpailuoikeuden rikkomiseen vaikuttaisi muutoin kielteisesti kantajien asemaan samassa asiassa ja heidän esittämiensä vaateiden laajuuteen ja muodostaisiin esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa sellaisiin kansallisen kilpailuoikeuden rikkomista koskeviin vahingonkorvauskanteisiin, jotka eivät vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan SEUT 101 tai 102 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

- (11) Jos asiasta ei ole annettu unionin lainsäädäntöä, vahingonkorvauskanteisiin sovelletaan kansallisia sääntöjä ja jäsenvaltioiden menettelyjä. Euroopan unionin tuomioistuimen, jäljempänä 'unionin tuomioistuin', oikeuskäytännön mukaisesti jokainen voi vaatia aiheutuneen vahingon korvaamista, jos kyseisen vahingon ja kilpailuoikeuden rikkomisen välillä on syy-yhteys. Kaikissa kansallisissa säännöissä, joita sovelletaan SEUT 101 tai 102 artiklan rikkomisesta aiheutuneen vahingon johdosta määrättävää korvausta koskevan oikeuden käyttämiseen, myös sellaisia seikkoja koskevissa säännöissä, joita ei käsitellä tässä direktiivissä, kuten rikkomisen ja vahingon syy-yhteys, on noudatettava tehokkuus- ja vastaavuusperiaatteita. Tämä tarkoittaa, ettei sääntöjä saisi laatia tai soveltaa siten, että SEUT:ssa taatun korvausoikeuden käyttäminen olisi kohtuuttoman vaikeaa tai käytännössä mahdotonta tai että ne olisivat epäedullisempia kuin säännöt, jotka koskevat samankaltaisia kansalliseen oikeuteen perustuvia kanteita. Jos jäsenvaltiot säätävät kansallisessa lainsäädännössään muista korvausten ehdoista, kuten syy-yhteys, tarkoituksenmukaisuus tai syyllisyys, niiden olisi voitava säilyttää tällaiset ehdot silloin, kun ne ovat unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, tehokkuus- ja vastaavuusperiaatteiden sekä tämän direktiivin mukaisia.
- (12) Tässä direktiivissä vahvistetaan unionin säännöstö, joka koskee oikeutta saada korvaus unionin kilpailuoikeuden rikkomisesta aiheutuneesta vahingosta, erityisesti asiavaltuuden ja vahingon määritelmän osalta, sellaisina kuin ne ilmenevät unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, eikä se estä unionin säännöstön kehittämistä jatkossa. Jokainen, joka on kärsinyt tällaisen rikkomisen johdosta vahinkoa, voi vaatia korvausta todellisesta vahingosta (*damnum emergens*) ja saamatta jääneestä voitosta (*lucrum cessans*) sekä korkojen maksamista riippumatta siitä, onko nämä luokat määritelty kansallisessa lainsäädännössä erikseen vai yhdessä. Korko on keskeinen osa kärsityn vahingon hyvittämiseksi maksettavaa korvausta, jossa otetaan huomioon ajan kulumisen, ja sitä olisi maksettava ajalta, joka ulottuu vahingon syntymisestä siihen saakka, kun korvaus on maksettu, riippumatta siitä, onko kyseinen korko kansallisen lainsäädännön mukaan hyvitys- vai viivästyskorko ja otetaanko ajan kulumisen huomioon erillisenä luokkana (korko) vai todellisen vahingon tai saamatta jääneen voiton olennaisena osana. Jäsenvaltioiden velvollisuutena on vahvistaa tuota tarkoitusta varten sovellettavat säännöt.
- (13) Oikeus saada korvausta on kaikilla luonnollisilla henkilöillä ja oikeushenkilöillä, niin kuluttajilla, yrityksillä kuin viranomaisilla, riippumatta siitä, onko rikkomiseen syylistyneeseen yritykseen olemassa suoraa sopimussuhdetta ja onko kilpailuviranomainen jo todennut kilpailusääntöjen rikkomisen. Tässä direktiivissä ei pitäisi velvoittaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kollektiivisia oikeussuojakeinoja SEUT 101 ja 102 artiklan täytäntöönpanemiseksi. Tämän direktiivin mukainen täysi korvaus ei saisi johtaa liialliseen korvaukseen, olipa sitten kyseessä rankaiseva, moninkertainen tai muu vahingonkorvaus, sanotun kuitenkin rajoittamatta mahdollisuuden menettämisestä suoritettavaa korvausta.
- (14) Unionin tai kansallisen kilpailuoikeuden rikkomista koskevat vahingonkorvauskanteet edellyttävät yleensä monimutkaista tosiseikkojen ja taloudellisten näkökohtien analyysia. Vahingonkorvausvaateen toteen näyttämiseksi tarvittavat todisteet ovat usein vastapuolen tai kolmansien hallussa, eikä kantajalla useinkaan ole riittävästi tietoa kyseisistä todisteista tai riittävää mahdollisuutta saada niitä. Jos tällaisissa olosuhteissa kantajille asetetaan erittäin tiukat oikeudelliset vaatimukset, joiden mukaan kantajien on esitettävä yksityiskohtaisesti kaikki asiaan liittyvät tosiseikat heti kanteen käsittelyn alkaessa ja esitettävä tosiseikkojen tueksi täsmällisesti yksilöityjä todisteita, voidaan samalla aiheettomasti haitata SEUT:ssa taatun, korvausta koskevan oikeuden tehokasta käyttämistä.
- (15) Todisteet ovat merkittävässä asemassa, kun nostetaan kanne unionin tai kansallisen kilpailuoikeuden rikkomisen vuoksi. Koska kilpailuoikeutta koskeville oikeudenkäynneille on kuitenkin tavanomaista tietojen epäsymmetria, on aiheellista varmistaa, että kantajilla on oikeus vaatia korvausvaatimuksensa kannalta merkityksellisten todisteiden esittämistä ilman, että niiden pitäisi yksilöidä tarkkaan yksittäiset todisteet. Jotta voitaisiin varmistaa osapuolten tasavertaisuus, tällaisten keinojen olisi oltava myös vahingonkorvauskanteissa vastaajina olevien käytettävissä, jotta ne voivat vaatia kantajia esittämään todisteita. Kansallisten tuomioistuinten olisi lisäksi voitava määrätä kolmannet osapuolet, viranomaiset mukaan lukien, esittämään todisteita. Jos kansallinen tuomioistuin haluaa määrätä komission esittämään todisteita, sovelletaan SEU 4 artiklan 3 kohdassa määrättyä unionin ja jäsenvaltioiden välisen vilpittömän yhteistyön periaatetta sekä asetuksen (EY) N:o 1/2003 15 artiklan 1 kohtaa tietopyyntöjen osalta. Jos kansalliset tuomioistuimet määräävät viranomaiset esittämään todisteita, sovelletaan unionin tai kansallisen oikeuden mukaisia oikeudellisen ja hallinnollisen yhteistyön periaatteita.

- (16) Kansallisten tuomioistuinten olisi voitava tiukassa valvonnassaan määrätä, etenkin siltä osin kuin kyse on todisteiden esittämismenettelyä koskevien toimenpiteiden välttämättömyydestä ja oikeasuhteisuudesta, että yksilöityjä todisteita tai todisteiden ryhmiä on esitettävä jonkin osapuolen pyynnöstä. Oikeasuhteisuuden vaatimuksesta seuraa, että todisteita voidaan määrätä esitettäväksi ainoastaan silloin, kun kantaja on kohtuudella käytettävissään olevien tietojen perusteella esittänyt uskottavan väitteen siitä, että se on kärsinyt vahinkoa vastaajan toimien vuoksi. Jos todisteiden esittämistä koskevan pyynnön tarkoituksena on hankkia jokin todisteiden ryhmä, kyseinen ryhmä olisi yksilöitävä viittaamalla sen muodostavien osatekijöiden yhteisiin piirteisiin, kuten esitettäväksi vaadittujen asiakirjojen luonteeseen, tavoitteeseen tai sisältöön, niiden laatimisajankohtaan tai muihin perusteisiin, edellyttäen että ryhmään kuuluvilla todisteilla on merkitystä tämän direktiivin kannalta. Tällaiset ryhmät olisi määriteltävä mahdollisimman täsmällisesti ja kapea-alaisesti sekä kohtuudella käytettävissä olevien tosiseikkojen perusteella.
- (17) Jos jäsenvaltion tuomioistuin pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta tuomioistuimelta todisteiden vastaanottamista tai pyytää saada ottaa vastaan todisteita suoraan toisessa jäsenvaltiossa, sovelletaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1206/2001⁽¹⁾ säännöksiä.
- (18) Liikesalaisuuksia tai muita luottamuksellisia tietoja sisältävien asiaan liittyvien todisteiden olisi lähtökohtaisesti oltava käytettävissä vahingonkorvauskanteissa, mutta tällaisia luottamuksellisia tietoja on kuitenkin suojeltava asianmukaisella tavalla. Sen vuoksi kansallisten tuomioistuinten käytettävissä olisi oltava toimenpiteitä, joilla suojataan luottamuksellisia tietoja oikeudenkäynnissä. Tällaisiin toimenpiteisiin voisi kuulua mahdollisuus peittää näkyvistä asiakirjan arkaluonteiset kohdat, järjestää kuulustelu suljetuin ovin, rajata henkilöt, jotka saavat nähdä todisteet, ja antaa asiantuntijoille kehoitus laatia yleisemmälle tasolle koostettua tietoa sisältäviä tai muuten luottamuksellista tietoa sisältämiä yhteenvetoja. Liikesalaisuuksien tai muun luottamuksellisen tiedon suojaamiseksi toteutetut toimenpiteet eivät kuitenkaan saisi käytännössä haitata korvausoikeuden käyttöä.
- (19) Tämä direktiivi ei vaikuta mahdollisuuteen hakea muutosta todisteiden esittämistä koskeviin määräyksiin jäsenvaltioiden oikeuden nojalla eikä tällaisen muutoksenhaun edellytyksiin.
- (20) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1049/2001⁽²⁾ säännellään Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen julkisuutta, ja sillä pyritään myöntämään yleisölle mahdollisimman laaja oikeus saada näiden toimielinten asiakirjoja. Tähän oikeuteen sovelletaan kuitenkin tiettyihin yleiseen tai yksityiseen etuun liittyviin syihin perustuvia rajoituksia. Siksi kyseisen asetuksen 4 artiklassa säädetty poikkeusjärjestelmä perustuu tiettyssä tilanteessa vastakkaisten etujen, eli yhtäältä etujen, joita edistetään antamalla tieto kyseisten asiakirjojen sisällöstä, ja toisaalta etujen, joita tämä tiedon antaminen uhkaa, punnintaan. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa tuollaisten asetuksen (EY) N:o 1049/2001 mukaisten sääntöjen ja käytäntöjen soveltamiseen.
- (21) Jotta komissio ja kansalliset kilpailuviranomaiset voisivat soveltaa SEUT 101 ja 102 artiklaa tehokkaasti ja johdonmukaisesti, kilpailuviranomaisen asiakirja-aineistoon sisältyvien todisteiden esittämismenettelyn olisi kaikkialla unionissa perustuttava yhteiseen lähestymistapaan. Todisteiden esittämismenettely ei saisi vaikuttaa kohtuuttomasti kilpailuviranomaisen suorittamaan kilpailuoikeuden täytäntöönpanoon. Tätä direktiiviä ei sovelleta kilpailuviranomaisten sisäisten asiakirjojen tai niiden välisen kirjeenvaihdon esittämiseen.
- (22) Jotta voidaan varmistaa, että oikeus korvaukseen on tehokkaasti suojattu, ei ole tarpeen luovuttaa kantajalle jokaista SEUT 101 tai 102 artiklan mukaiseen menettelyyn liittyvää asiakirjaa pelkästään sillä perusteella, että kantaja aikoo nostaa vahingonkorvauskanteen, sillä on hyvin epätodennäköistä, että vahingonkorvauskanteen olisi perustuttava kaikkiin todisteisiin, joita kyseiseen menettelyyn liittyvään asiakirja-aineistoon sisältyy.
- (23) Oikeasuhteisuusvaatimusta olisi arvioitava huolellisesti silloin, kun todisteiden esittämisestä on vaarana seurata, että kilpailuviranomaisen tutkintastrategia tulee ilmi, kun paljastuu, mitkä asiakirjat kuuluvat asiakirja-aineistoon, tai että vaikutetaan kielteisesti tapaan, jolla yritykset tekevät yhteistyötä kilpailuviranomaisten kanssa. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä niin kutsutun tietojenonginnan estämiseen eli tietojen, joilla todennäköisesti ei ole merkitystä oikeudenkäynnin osapuolille, erittelemättömän ja liian laajan hankinnan estämiseen. Sen vuoksi todisteiden esittämistä koskevia pyyntöjä ei olisi katsottava oikeasuhteisiksi, kun niissä yleisesti viitataan kilpailuviranomaisen hallussa olevan tiettyä asiaa koskevan asiakirja-aineiston asiakirjojen tai osapuolen tiettyssä asiassa toimittamien asiakirjojen esittämiseen. Tällaiset laajat todisteiden esittämistä koskevat pyynnöt eivät noudattaisi pyynnön esittävän osapuolen velvoitetta yksilöidä todisteet tai todisteiden ryhmät mahdollisimman täsmällisesti ja suppeasti.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1206/2001, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa (EYVL L 174, 27.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

- (24) Tämä direktiivi ei vaikuta tuomioistuinten oikeuteen ottaa huomioon kilpailuoikeuden tehokkaan julkisoikeudellisen täytäntöönpanon mukaiset edut unionin tai kansallisen oikeuden nojalla, kun ne määräävät minkä tahansa tyyppisten todisteiden esittämisvelvollisuudesta, sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevia lausuntoja taikka sovintoehdotuksia lukuun ottamatta.
- (25) Esittämisvelvollisuuteen olisi aina sovellettava poikkeusta, jos esittämisvelvollisuuden määrääminen aiheettomasti haittaisi käynnissä olevaa kilpailuviranomaisen tutkimusta, joka koskee unionin tai kansallisen kilpailuoikeuden rikkomista. Sen vuoksi tiedot, jotka kilpailuviranomainen on valmistellut unionin tai kansallisen kilpailuoikeuden täytäntöönpanoa koskevan menettelyn aikana ja jotka on lähetetty kyseisen menettelyn osapuolille (kuten väitetiedoksianto) tai jotka kyseisen menettelyn osapuoli on valmistellut (kuten vastaukset kilpailuviranomaisen tietopyyntöihin tai todistajanlausunnot), olisi esitettävä vahingonkorvauskanteissa vasta sen jälkeen, kun kilpailuviranomainen on päättänyt menettelynsä esimerkiksi tekemällä asetuksen (EY) N:o 1/2003 5 artiklassa tai III luvussa tarkoitetun päätöksen, väli-toimenpiteitä koskevia päätöksiä lukuun ottamatta.
- (26) Sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevat ohjelmat ja sovintomenettelyt ovat tärkeitä välineitä unionin kilpailuoikeuden julkisoikeudellisessa täytäntöönpanossa, koska ne edistävät osaltaan vakavimpien kilpailuoikeuden rikkomistapausten havaitsemista sekä tehokasta syytteen esittämistä ja seuraamusten määräämistä niiden johdosta. Koska monet kilpailuviranomaisten kartelliasioissa tekemät päätökset perustuvat sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskeviin hakemuksiin ja vahingonkorvauskanteet kartelliasioissa yleensä perustuvat näihin päätöksiin, sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevat ohjelmat ovat tärkeitä myös kartelliasioita koskevien vahingonkorvauskanteiden tehokkuuden kannalta. Yritykset eivät ehkä ryhtyisi yhteistyöhön kilpailuviranomaisten kanssa sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevien ohjelmien ja sovintomenettelyjen osalta, jos esittämisvelvollisuus ulotettaisiin hakijan syyllisyyttä tukeviin lausuntoihin, kuten sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskeviin lausuntoihin taikka sovintoehdotuksiin, jotka on laadittu yksinomaan kilpailuviranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä varten. Tällainen esittäminen aiheuttaisi riskin siitä, että yhteistyötä tekevät yritykset tai niiden johtohenkilöstö asetetaan siviili- tai rikosoikeudelliseen vastuuseen ja huonompaan asemaan kuin ne rikkomiseen syyllistyneet, jotka eivät tee yhteistyötä kilpailuviranomaisten kanssa. Jotta varmistettaisiin se, että yritykset ovat edelleen halukkaita toimittamaan kilpailuviranomaisille sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevia lausuntoja taikka sovintoehdotuksia vapaaehtoisesti, tällaiset asiakirjat olisi jätettävä todisteiden esittämisvelvollisuuden ulkopuolelle. Tätä poikkeusta olisi sovellettava myös muihin asiakirjoihin sisältyviin sanatarkkoihin lainauksiin sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevista lausunnoista taikka sovintoehdotuksista. Nämä todisteiden esittämisvelvollisuutta koskevat rajoitukset eivät saisi estää kilpailuviranomaisia julkaisemasta päätöksiään sovellettavan unionin tai kansallisen oikeuden mukaisesti. Sen varmistamiseksi, ettei tämä poikkeus aiheuttomasti vaikuta vahinkoa kärsineiden osapuolten oikeuksiin saada korvausta, se olisi rajoitettava näihin vapaaehtoisin ja hakijan syyllisyyttä tukeviin, sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskeviin lausuntoihin ja sovintoehdotuksiin.
- (27) Tässä direktiivissä säädetyillä säännöillä, jotka koskevat velvollisuutta esittää muita asiakirjoja kuin sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevia lausuntoja taikka sovintoehdotuksia, varmistetaan, että vahinkoa kärsineillä osapuolilla on edelleen riittävästi vaihtoehtoisia keinoja saada asiaan liittyviä todisteita, joita ne tarvitsevat vahingonkorvauskanteidensa valmistelemiseksi. Kansallisten tuomioistuinten olisi voitava kantajan pyynnöstä itse saada asiakirjoja, joiden osalta vedotaan poikkeukseen, sen varmistamiseksi, jääkö näiden asiakirjojen sisältö tässä direktiivissä säädettyjen, sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevien lausuntojen ja sovintoehdotusten määritelmien ulkopuolelle. Kaiken sisällön, joka jää näiden määritelmien ulkopuolelle, pitäisi olla esitettävissä asiaankuuluvien edellytysten täyttyessä.
- (28) Kansallisten tuomioistuinten olisi voitava milloin tahansa määrätä esittämään vahingonkorvauskanteen yhteydessä todisteet, joiden olemassaolo ei ole yhteydessä kilpailuviranomaisen menettelyyn, jäljempänä 'jo olemassa olevat tiedot'.
- (29) Kilpailuviranomaiselle olisi määrättävä todisteiden esittämisvelvollisuus vain, jos kyseisiä todisteita ei voida kohtuudella hankkia toiselta osapuolelta tai kolmannelta osapuolelta.
- (30) Asetuksen (EY) N:o 1/2003 15 artiklan 3 kohdan nojalla kilpailuviranomaiset voivat omasta aloitteestaan esittää kansallisille tuomioistuimille kirjallisia huomautuksia SEUT 101 tai 102 artiklan soveltamiseen liittyvistä kysymyksistä. Jotta julkisoikeudellisen täytäntöönpanon vaikutus mainittujen artiklojen soveltamiseen säilytettäisiin, kilpailuviranomaisten olisi niin ikään voitava omasta aloitteestaan esittää huomautuksiaan kansalliselle tuomioistuimelle viranomaisten asiakirja-aineistoon sisältyvien todisteiden esittämisvelvollisuuden oikeasuhteisuuden arvioimiseksi sen perusteella, mikä olisi tällaisen esittämisvelvollisuuden vaikutus kilpailuoikeuden julkisoikeudellisen täytäntöönpanon tehokkuuteen. Jäsenvaltioiden olisi voitava luoda järjestelmä, jossa kilpailuviranomaiselle tiedotetaan tietojen esittämistä koskevista pyynnöistä, kun tietojen esittämistä pyytävä henkilö tai henkilö, jolta tietojen esittämistä pyydetään, on osallisena väitetystä rikkomista koskevassa kyseisen kilpailuviranomaisen tutkimuksessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta vastapuolta kuulematta käytävää menettelyä (*ex parte* -menettely) koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista.

- (31) Kaikkien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden, jotka saavat todisteita kilpailuviranomaisen hallussa olevaan asiakirja-aineistoon pääsyn vuoksi, olisi voitava käyttää kyseisiä todisteita vahingonkorvauskanteessa, jossa ne itse ovat osapuolena. Tällaisten todisteiden käyttö olisi sallittava myös kaikille luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille, joille oikeudet ja velvollisuudet ovat siirtyneet esimerkiksi vaateen saannon kautta. Jos todisteiden saaja on oikeushenkilö, joka on osa SEUT 101 ja 102 artiklaa sovellettaessa yhdeksi yritykseksi katsottavaa yritysyhmää, myös muiden samaan yritykseen kuuluvien oikeushenkilöiden olisi saatava käyttää kyseisiä todisteita.
- (32) Sellaisten todisteiden käyttö, jotka on saatu kilpailuviranomaisen hallussa olevaan asiakirja-aineistoon pääsyn vuoksi, ei saisi kuitenkaan haitata kohtuuttomasti kilpailuviranomaisen suorittamaa kilpailuoikeuden tehokasta täytäntöönpanoa. Sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä säädettyjä esittämismenettelyjen rajoituksia ei heikennetä, sentyypipisten todisteiden, joita tarkoitetaan johdanto-osan 24 ja 25 kappaleessa ja jotka on saatu yksinomaan kilpailuviranomaisen asiakirja-aineistoon pääsyn vuoksi, käyttöä olisi rajoitettava vastaavassa tilanteessa. Rajoitus olisi muotoiltava siten, että todisteet ovat vahingonkorvausoikeudenkäynnissä todisteeksi kelpaamattomia, tai siten, että todisteille annetaan mitä hyvänsä muuta suojaa sovellettavien kansallisten sääntöjen nojalla, jotta voidaan varmistaa kyseisen tyyppisten todisteiden esittämismenettelyä koskevien rajoitusten täysi tehokkuus. Lisäksi kilpailuviranomaiselta saaduista todisteista ei pitäisi tulla kaupankäynnin kohdetta. Mahdollisuus käyttää todisteita, jotka on saatu yksinomaan kilpailuviranomaisen asiakirja-aineistoon pääsyn vuoksi, olisi sen vuoksi rajattava siihen luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, jolle pääsy asiakirjoihin oli alun perin myönnetty, sekä sen oikeusseuraajiin. Tämä rajoitus, jolla pyritään välttämään kaupankäynti todisteilla, ei kuitenkaan estä kansallista tuomioistuinta määräämästä näiden todisteiden esittämistä tässä direktiivissä säädettyjen edellytysten mukaisesti.
- (33) Siihen, että esitetään vahingonkorvausvaade, tai siihen, että kilpailuviranomainen aloittaa tutkimuksen, liittyy riski siitä, että asianomaiset henkilöt tuhoavat tai kätkevät todisteita, jotka olisivat hyödyllisiä vahinkoa kärsineen osapuolen vahingonkorvausvaateen toteen näyttämiseksi. Jotta asiaan liittyvien todisteiden tuhoaminen estettäisiin ja jotta varmistettaisiin, että todisteiden esittämiseen velvoittavia tuomioistuimen määräyksiä noudatetaan, kansallisten tuomioistuinten olisi voitava määrätä vaikutuksiltaan riittäviä ennaltaehkäiseviä seuraamuksia. Siltä osin kuin kyse on oikeudenkäynnin osapuolista, epäedullisten päätelmien tekeminen vahingonkorvausoikeudenkäynnissä voi olla erityisen tehokas seuraamus, jonka avulla voidaan välttää viivästykset. Seuraamuksia olisi voitava määrätä myös luottamuksellisten tietojen suojaamismenettelyä noudattamatta jättämisestä ja todisteina esitettyjen tietojen väärinkäytöstä. Vastaavasti seuraamuksia olisi oltava käytettävissä, jos vahingonkorvauskanteissa käytetään väärin kilpailuviranomaisen asiakirja-aineistoon pääsyn vuoksi saatuja tietoja.
- (34) Sen varmistaminen, että komissio ja kansalliset kilpailuviranomaiset voivat soveltaa SEUT 101 ja 102 artiklaa tehokkaasti ja johdonmukaisesti, edellyttää kaikkialla unionissa yhteistä lähestymistapaa niiden vaikutusten osalta, joita kansallisten kilpailuviranomaisten lopullisilla rikkomista koskevilla päätöksillä on myöhempiin vahingonkorvauskanteisiin. Kyseiset päätökset hyväksytään vasta sen jälkeen, kun komissiolle on asetuksen (EY) N:o 1/2003 11 artiklan 4 kohdan nojalla tiedotettu suunnitellusta päätöksestä tai sellaisen puuttuessa muusta asiakirjasta, josta ilmenee ehdotettu toimintatapa, ja jos komissio ei ole aloittanut menettelyä, jonka vuoksi kansallinen kilpailuviranomainen menettää toimivaltansa mainitun asetuksen 11 artiklan 6 kohdan mukaisesti, komission olisi varmistettava unionin kilpailuoikeuden johdonmukainen soveltaminen antamalla kahdenvälisesti ja Euroopan kilpailuviranomaisten verkoston puitteissa opastusta kansallisille kilpailuviranomaisille. Jotta voitaisiin lisätä oikeusvarmuutta, varmistaa SEUT 101 ja 102 artiklan johdonmukainen soveltaminen, tehostaa vahingonkorvauskanteiden vaikutusta ja niihin liittyvää oikeudenkäyntimenettelyä sekä edistää sisämarkkinoiden toimintaa yritysten ja kuluttajien kannalta, kansallisen kilpailuviranomaisen tai muutoksenhakutuomioistuimen lopullisella ratkaisulla tekemää päätöstä, jonka mukaan SEUT 101 tai 102 artiklaa on rikottu, ei saisi riittauttaa uudelleen myöhemmissä vahingonkorvauskanteissa. Sen vuoksi tällaisen rikkomisen toteamisen olisi katsottava olevan peruuttamattomasti vahvistettu sellaisten kyseiseen rikkomiseen liittyvien vahingonkorvauskanteiden osalta, jotka on nostettu kansallisen kilpailuviranomaisen tai muutoksenhakutuomioistuimen jäsenvaltiossa. Rikkomisen toteamisen vaikutuksen olisi kuitenkin katettava vain rikkomisen luonne ja sen aineellinen, henkilöllinen, ajallinen ja alueellinen soveltamisala, sellaisena kuin kilpailuviranomainen tai muutoksenhakutuomioistuin ne määrittä toimivaltaansa käyttäessään. Jos päätöksessä on todettu, että kansallisen kilpailuoikeuden säännöksiä on rikottu asiassa, jossa unionin ja kansallista kilpailuoikeutta sovelletaan rinnakkain, kyseisen rikkomisen olisi myös katsottava olevan peruuttamattomasti vahvistettu.
- (35) Jos vahingonkorvauskanne on nostettu muussa jäsenvaltiossa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka kansallinen kilpailuviranomainen tai muutoksenhakutuomioistuin on todennut SEUT 101 tai 102 artiklan rikkomisen, johon kanne liittyy, tämä kansallisen kilpailuviranomaisen tai muutoksenhakutuomioistuimen lopullisessa päätöksessä todettu rikkominen olisi voitava esittää kansalliselle tuomioistuimelle ainakin alustavana näyttönä siitä, että kilpailuoikeuden rikkominen on tapahtunut. Rikkomisen toteamista voidaan tarvittaessa arvioida osapuolten toimittamien muiden todisteiden ohella. Kansallisten kilpailuviranomaisten ja muutoksenhakutuomioistuinten tekemien sellaisten päätösten vaikutukset, joissa todetaan, että kilpailusääntöjä on rikottu, eivät rajoita SEUT 267 artiklan mukaisia kansallisten tuomioistuinten oikeuksia ja velvollisuuksia.

- (36) Vanhentumisaikojen alkamista, kestoa, keskeytymistä tai katkeamista koskevien kansallisten sääntöjen ei pitäisi aiheuttomasti haitata vahingonkorvauskanteiden nostamista. Tämä on erityisen tärkeää kanteissa, jotka perustuvat kilpailuviranomaisen tai muutoksenhakutuomioistuimen toteamaan rikkomiseen. Tätä tarkoitusta varten olisi oltava mahdollista nostaa vahingonkorvauskanne sen jälkeen, kun kilpailuviranomainen on päättänyt menettelyn, kansallisen ja unionin kilpailuoikeuden täytäntöönpanoa varten. Vanhentumisaikojen ei pitäisi alkaa kuluu, ennen kuin rikkominen on päättynyt ja ennen kuin kantaja on tietoinen tai hänen voidaan kohtuudella olettaa olevan tietoinen toiminnasta, josta rikkominen muodostuu, siitä, että rikkominen on aiheuttanut kantajalle vahinkoa, sekä rikkomiseen syyllystyneestä. Jäsenvaltioiden olisi voitava säilyttää tai ottaa käyttöön yleisesti sovellettavia ehdottomia vanhentumisaikoja edellyttäen, että kyseisten ehdottomien vanhentumisaikojen kesto ei tee käytännössä mahdottomaksi tai kohtuuttoman vaikeaksi käyttää oikeutta saada täysi korvaus.
- (37) Kun useat yritykset rikkovat kilpailusääntöjä yhdessä, kuten silloin, kun kyseessä on kartelli, on tarkoituksenmukaista määrätä, että ne vastaavat rikkomisen aiheuttamasta koko vahingosta yhteisvastuullisesti. Rikkomiseen yhdessä muiden kanssa syyllystyneellä olisi oltava oikeus saada muilta rikkomiseen yhdessä syyllystyneiltä hyvitystä, jos se on maksanut korvausta enemmän kuin oman osuutensa. Tämän osuuden määrittäminen tietyn rikkomiseen syyllystyneen suhteellisen vastuun ja merkityksellisten arviointiperusteiden, kuten liikevaihdon, markkinaosuuden tai yrityksellä kartellissa olleen roolin, perusteella tapahtuu sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ottaen huomioon tehokkuus- ja vastaavuusperiaatteet.
- (38) Yrityksillä, jotka tekevät kilpailuviranomaisten kanssa yhteistyötä sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman nojalla, on tärkeä rooli salaisten kartellirikkomusten paljastamisessa ja niiden lopettamisessa, mikä usein lieventää vahinkoa, joka olisi voinut aiheutua, jos rikkominen olisi jatkunut. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista säätää, että yrityksiä, jotka kilpailuviranomainen on vapauttanut sakoista sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman nojalla, suojellaan joutumasta kohtuuttomassa määrin alttiiksi vahingonkorvauskanteille, ottaen huomioon, että kilpailuviranomaisen rikkomisesta tekemä päätös voi usein tulla sakoista vapautetun yrityksen osalta lopulliseksi, ennen kuin se tulee lopulliseksi niiden yritysten osalta, joille ei ole myönnetty vapautusta sakoista, jolloin sakoista vapautetusta yrityksestä saattaa tulla ensisijainen kohde oikeudenkäynnille. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista, että koko vahinkoa koskevaa yhteisvastuun periaatetta ei sovelleta sakoista vapautettuun yritykseen ja että osuus, joka sen on maksettava muille rikkomiseen yhdessä syyllystyneille, ei ylitä vahinkoa, joka aiheutuu sen omille suorille tai välillisille asiakkaille taikka ostokartellin tapauksessa sen omille suorille tai välillisille toimittajille. Jos kartellista on aiheutunut vahinkoa muille tahoille kuin rikkomiseen syyllystyneiden yritysten asiakkaille tai toimittajille, sakoista vapautetun yrityksen osuus ei saisi ylittää sen suhteellista vastuuta kartellin aiheuttamasta vahingosta. Tämä osuus olisi määritettävä samojen sääntöjen mukaisesti, joita käytetään määrittäessä rikkomiseen syyllystyneiden keskinäisiä maksuosuuksia. Sakoista vapautetulla yrityksellä olisi edelleen oltava täysimääräinen vastuuvollisuus muita vahinkoa kärsineitä osapuolia kuin omia suoria tai välillisiä ostajiaan tai toimittajiaan kohtaan ainoastaan, jos nämä eivät pysty saamaan täyttä korvausta muilta rikkomiseen syyllystyneiltä.
- (39) Todellinen vahinko voi olla seurausta todellisuudessa maksetun hinnan ja sen hinnan erotuksesta, joka olisi muutoin maksettu, jos rikkomista ei olisi tapahtunut. Kun vahinkoa kärsinyt osapuoli on pienentänyt todellista vahinkoaan siirtämällä sen osittain tai kokonaan eteenpäin omille ostajilleen, tällä tavoin siirretty menetys ei ole enää sellaista vahinkoa, josta vahingon siirtäneelle osapuolelle olisi tarpeen maksaa korvausta. Tämän vuoksi on lähtökohtaisesti aiheellista sallia, että rikkomiseen syyllystynyt vetoaa todellisen vahingon siirtämiseen puolustautuessaan vahingonkorvausvaadetta vastaan. On tarkoituksenmukaista säätää, että rikkomiseen syyllystyneen, joka puolustuksenaan vetoaa ylihinnan siirtämiseen, on todistettava ylihinnan siirtäminen ja sen laajuus. Tämä todistustaakka ei saisi vaikuttaa rikkomiseen syyllystyneen mahdollisuuteen käyttää muita kuin hallussaan olevia todisteita, kuten menettelyn aikana jo hankittuja tai muiden osapuolten tai kolmansien osapuolten hallussa olevia todisteita.
- (40) Tilanteissa, joissa ylihinnan siirtäminen johti myynnin vähentymiseen ja aiheutti siten haittaa saamatta jääneen voiton muodossa, olisi edelleen oltava oikeus hakea korvausta tällaisesta saamatta jääneestä voitosta.
- (41) Yritysten toimintaedellytyksistä riippuen hinnankorotusten siirtäminen jakeluketjuun voi olla kaupallinen käytäntö. Kuluttajat ja yritykset, joille todellinen vahinko on siten siirretty, kärsivät vahinkoa, joka on aiheutunut unionin tai kansallisen kilpailuoikeuden rikkomisesta. Vaikka rikkomiseen syyllystyneen olisi korvattava tällainen vahinko, sellaisten kuluttajien ja yritysten, jotka eivät itse ole ostaneet mitään rikkomiseen syyllystyneeltä, saattaa olla erityisen vaikea näyttää toteen tällaisen vahingon laajuus. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista säätää, että kun vahingonkorvausvaateen olemassaolo tai myönnettävän vahingonkorvauksen suuruus riippuu siitä, onko rikkomiseen syyllystyneen yrityksen suoran ostajan maksama ylihinta siirretty välilliselle ostajalle ja

missä määrin näin on tapahtunut, jälkimmäisen katsotaan todistaneen, että kyseisen suoran ostajan maksama ylihinta on siirretty välillisen ostajan tasolle, kun välillinen ostaja pystyy osoittamaan alustavasti, että tällainen ylihinnan siirtäminen on tapahtunut. Tätä kumottavissa olevaa olettaa sovelletaan, jollei rikkomiseen syyllistynyt yritys voi uskottavasti osoittaa tuomioistuinta tyydyttävällä tavalla, ettei todellista vahinkoa ole siirretty tai että sitä ei ole siirretty kokonaisuudessaan välilliselle ostajalle. Lisäksi on tarkoituksenmukaista määrittellä, milloin välillisen ostajan voidaan katsoa esittäneen tällaisen alustavan näytön. Siirretyn ylihinnan suuruuden määrittämisen osalta kansallisilla tuomioistuimilla olisi oltava toimivalta arvioida käsiteltävinään olevissa kiistoissa, kuinka suuri osuus ylihinnasta on siirretty välillisten ostajien tasolle.

- (42) Komission olisi laadittava kansallisille tuomioistuimille selkeät, yksinkertaiset ja kattavat ohjeet siitä, miten välillisille ostajille siirretty osuus ylihinnasta arvioidaan.
- (43) Kilpailuoikeuden rikkominen koskee usein niitä ehtoja ja sitä hintaa, joilla tavaroita ja palveluita myydään, ja johtaa ylihintaan ja muunlaiseen vahinkoon rikkomiseen syyllistyneiden asiakkaille. Rikkominen voi koskea myös toimituksia rikkomiseen syyllistyneelle (esimerkiksi ostajien muodostaman kartellin tapauksessa). Tällöin todellinen vahinko voisi johtua rikkomiseen syyllistyneiden toimittajilleen maksamasta alhaisemmasta hinnasta. Näihin tapauksiin olisi sovellettava tätä direktiiviä ja erityisesti vahingon siirtämistä koskevia sääntöjä.
- (44) Vahingonkorvauskanteen voivat nostaa sekä tavaroita tai palveluja rikkomiseen syyllistyneeltä ostaneet että jäljemänä jakeluketjussa olevat ostajat. Jotta voitaisiin lisätä toisiinsa liittyvissä oikeudenkäynneissä tehtyjen ratkaisujen johdonmukaisuutta ja näin välttää se, että unionin tai kansallisen kilpailuoikeuden rikkomisesta aiheutunutta vahinkoa ei korvata kokonaisuudessaan tai että rikkomiseen syyllistynyt joutuu maksamaan vahingonkorvausta vahingosta, jota ei ole kärsitty, kansallisilla tuomioistuimilla olisi käsiteltävinään olevissa kiistoissa oltava valtuudet arvioida, kuinka suuren osuuden mahdollisesta ylihinnasta suorat tai välilliset ostajat ovat kärsineet. Tässä yhteydessä kansallisten tuomioistuinten olisi unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti käytettävissä olevin prosessioikeudellisin tai aineellisoikeudellisin keinoin voitava ottaa asianmukaisella tavalla huomioon asiaan liittyvät kanteet ja niiden johdosta annetut ratkaisut etenkin silloin, kun näissä ratkaisuissa katsotaan vahingon siirtäminen toteen näytetyksi. Kansallisilla tuomioistuimilla olisi oltava käytettävissään asianmukaiset prosessioikeudelliset keinot, kuten kanteiden yhdistäminen, sen varmistamiseksi, että jakeluketjun millä tahansa tasolla maksettu korvaus todellisesta vahingosta ei ylitä tuolla tasolla ylihinnasta aiheutunutta vahinkoa. Tällaisten keinojen olisi oltava käytettävissä myös rajat ylittävissä tapauksissa. Tämä mahdollisuus ottaa ratkaisut asianmukaisella tavalla huomioon ei saisi vaikuttaa puolustautumisoikeuksia, tehokkaita oikeussuojakeinoja ja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskeviin perusoikeuksiin niiden osalta, jotka eivät olleet osapuolia oikeudenkäynnissä, eikä tässä yhteydessä annettujen ratkaisujen todistusarvoa koskeviin sääntöihin. Eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa käsiteltävinä olevia kanteita voidaan pitää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012⁽¹⁾ 30 artiklassa tarkoitettuina toisiinsa liittyvinä kanteina. Kyseisen artiklan mukaan muut kansalliset tuomioistuimet paitsi se, jossa kanne on ensin nostettu, voivat keskeyttää asian käsittelyn tai tietyin edellytyksin jättää asian tutkimatta. Tämä direktiivi ei vaikuta kyseisen asetuksen mukaisiin kansallisten tuomioistuinten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.
- (45) Vahinkoa kärsineen osapuolen, joka on näyttänyt toteen kärsineensä vahinkoa kilpailuoikeuden rikkomisen seurauksena, on vielä osoitettava vahingon laajuus saadakseen vahingonkorvausta. Vahingon määrittäminen kilpailuoikeutta koskevilla asioissa vaatii paljon tietoja ja voi edellyttää monimutkaisten taloudellisten mallien soveltamista. Tämä on usein erittäin kallista, ja kantajilla on vaikeuksia hankkia vaateiden toteennäyttämisen edellyttämiä tietoja. Vahingon määrittäminen kilpailuoikeutta koskevilla asioissa voi siten muodostaa merkittävän esteen korvausvaateiden tehokkaalle esittämiselle.
- (46) Kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvan vahingon määrittämistä koskevien unionin sääntöjen puuttuessa kunkin jäsenvaltion on sisäisessä oikeusjärjestyksessään vahvistettava omat vahingon määrittämistä koskevat sääntönsä, ja jäsenvaltioiden ja kansallisten tuomioistuinten on vahvistettava ne vaatimukset, jotka kantajan on täytettävä osoittaessaan kärsimänsä vahingon määrää, menetelmät, joita voidaan käyttää vahingon määrittämisessä, ja seuraukset siitä, jos kantaja ei pysty täyttämään kaikkia näitä vaatimuksia. Kansallisen lain vaatimukset, jotka koskevat vahingon määrittämistä kilpailuoikeutta koskevilla asioissa, eivät kuitenkaan saisi olla epäedullisempia kuin vaatimukset, joita sovelletaan samankaltaisiin jäsenvaltion kansalliseen lainsäädäntöön perustuviin kanteisiin (vastavuusperiaate), eivätkä ne saisi tehdä unionin oikeuteen perustuvan vahingonkorvausoikeuden käyttämisestä käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa (tehokkuusperiaate). Huomioon olisi otettava mahdollinen tietojen epäsymmetria osapuolten välillä ja se, että vahingon määrittäminen tarkoittaa sen arvioimista, kuinka kyseessä olevat markkinat olisivat kehittyneet ilman rikkomista. Tähän arviointiin sisältyy vertailu sellaiseen tilanteeseen, joka on itsessään hypoteettinen, joten arvio ei voi koskaan olla täysin tarkka. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista varmistaa, että kansallisilla tuomioistuimilla on toimivalta arvioida kilpailuoikeuden rikkomisesta

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).

johtuvan vahingon suuruus. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansalliset kilpailuviranomaiset voivat pyynnöstä neuvoa vahingon suuruuden määrittämisessä. Johdonmukaisuuden ja ennustettavuuden varmistamiseksi komission olisi annettava yleistä ohjeistusta unionin tasolla.

- (47) Jotta voitaisiin korjata tietojen epäsymmetriaa ja poistaa osa niistä vaikeuksista, jotka liittyvät vahingon määrittämiseen kilpailuoikeutta koskevista asioista, sekä varmistaa vahingonkorvausvaateiden tehokkuus, on tarkoituksenmukaista olettaa, että kartelliin liittyvistä rikkomisista aiheutuu vahinkoa erityisesti hintavaikutuksen muodossa. Asiaan liittyvistä tosiseikoista riippuen kartellit johtavat hinnan nousuun tai estävät hintojen laskun, joka olisi tapahtunut ilman kartellia. Tämä olettaman ei pitäisi koskea konkreettista vahingon määrää. Rikkomiseen syyllistyneiden olisi voitava kiistää oletta. On tarkoituksenmukaista rajoittaa tämä kumottavissa oleva oletta kartelleihin, sillä niiden salainen luonne lisää tietojen epäsymmetriaa ja tekee kantajille vaikeammaksi saada tarvittavat todisteet vahingon toteennäyttämiseksi.
- (48) Kertakaikkisen ratkaisun aikaansaaminen vastaajille on toivottavaa rikkomiseen syyllistyneiden ja vahinkoa kärsineiden osapuolten epävarmuuden vähentämiseksi. Sen vuoksi rikkomiseen syyllistyneitä ja vahinkoa kärsineitä osapuolia olisi kannustettava sopimaan kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvasta vahingosta maksettavasta korvauksesta sovitteluun perustuvilla riitojenratkaisumenettelyillä, kuten tuomioistuimen ulkopuoliset sovintoratkaisut (mukaan lukien ne, joissa tuomari voi julistaa sovintoratkaisun sitovaksi), välimiesmenettely, välitys ja sovittelu. Tällaisen sovitteluun perustuvan riitojenratkaisun olisi katettava niin monta vahinkoa kärsinyttä osapuolta ja rikkomiseen syyllistynyttä kuin on oikeudellisesti mahdollista. Sen vuoksi tämän direktiivin sisältämien sovitteluun perustuvaa riitojenratkaisua koskevien säännösten tarkoituksena on helpottaa tällaisten menettelyjen käyttöä ja lisätä niiden tehokkuutta.
- (49) Vahingonkorvauskanteisiin sovellettavat vanhentumisajat voivat johtaa siihen, ettei vahinkoa kärsineillä osapuolilla ja rikkomiseen syyllistyneillä ole riittävästi aikaa päästä sopimukseen maksettavasta korvauksesta. Jotta molemmille puolille voitaisiin antaa todellinen mahdollisuus osallistua sovitteluun perustuvaan riitojenratkaisumenettelyyn ennen asian panemista vireille kansallisissa tuomioistuimissa, vanhentumisajat on tarpeen keskeyttää sovitteluun perustuvan riitojenratkaisumenettelyn ajaksi.
- (50) Kun osapuolet päättävät sovitteluun perustuvan riitojenratkaisun aloittamisesta sen jälkeen, kun kansallisessa tuomioistuimessa on nostettu vahingonkorvauskanne samasta vaateesta, kyseisen tuomioistuimen olisi voitava keskeyttää asian käsittely sovitteluun perustuvan riitojenratkaisumenettelyn ajaksi. Harkitessaan asian käsittelyn keskeyttämistä kansallisen tuomioistuimen olisi otettava huomioon nopean menettelyn edut.
- (51) Jotta kannustettaisiin sovitteluun perustuvaan sovintoratkaisuun, rikkomiseen syyllistynyttä, joka maksaa vahingonkorvausta sovitteluun perustuvan riitojenratkaisun perusteella, ei pitäisi suhteessa muihin rikkomiseen syyllistyneisiin asettaa huonompaan asemaan, kuin se muutoin olisi ilman sovitteluun perustuvaa sovintoratkaisua. Näin voisi olla silloin, jos sovintoratkaisuun osallistuva rikkomiseen syyllistynyt vastaisi sovitteluun perustuvan sovintoratkaisun jälkeenkin rikkomisen aiheuttamasta koko vahingosta yhteisvastuullisesti. Sovintoratkaisuun osallistuvan rikkomiseen syyllistyneen ei lähtökohtaisesti pitäisi osallistua vahingonkorvaukseen, jonka sen sovintoratkaisun ulkopuoliset rikkomiseen syyllistyneet kumppanit maksavat sille vahinkoa kärsineelle osapuolelle, jonka kanssa se on aikaisemmin tehnyt sovintoratkaisun. Luonnollinen seuraus tästä korvausvastuun puuttumisesta koskevasta säännöstä on se, että vahinkoa kärsineen osapuolen vaateesta olisi vähennettävä sovintoratkaisuun osallistuvan rikkomiseen syyllistyneen osuus sille aiheutuneesta vahingosta riippumatta siitä, vastaako sovintoratkaisun määrä sen vahingon suhteellista osuutta, jonka sovintoratkaisuun osallistuva muu rikkomiseen syyllistynyt aiheutti sovintoratkaisuun osallistuvalla vahinkoa kärsineelle osapuolelle. Tämä suhteellinen osuus olisi määritettävä niiden sääntöjen mukaisesti, joita muutoin käytetään määrittäessä rikkomiseen syyllistyneiden keskinäisiä maksusuoksia. Ilman tällaista vähennystä sovintoratkaisut vaikuttaisivat perusteettomasti sovintoratkaisuun ulkopuolisiin rikkomiseen syyllistyneisiin, jotka eivät ole osallistuneet sovintoratkaisuun. Jotta varmistetaan oikeus saada täysi korvaus, sovintoratkaisuun osallistuvien muiden rikkomiseen syyllistyneiden olisi kuitenkin edelleen maksettava vahingonkorvausta, jos sovintoratkaisuun osallistuva vahinkoa kärsinyt osapuoli ei muulla tavoin pysty saamaan korvausta jäljellä olevasta vaateesta. Jäljellä olevalla vaateella tarkoitetaan sovintoratkaisuun osallistuvan vahinkoa kärsineen osapuolen vaadetta, josta on vähennetty sovintoratkaisuun osallistuvan muun rikkomiseen syyllistyneen osuus vahingosta, jonka rikkomisen aiheutti sovintoratkaisuun osallistuvalla vahinkoa kärsineelle osapuolelle. Viimeksi mainittu mahdollisuus vaatia vahingonkorvausta sovintoratkaisuun osallistuvalla muulta rikkomiseen syyllistyneeltä on olemassa, paitsi jos se on nimenomaisesti suljettu pois sovitteluun perustuvan sovintoratkaisun nojalla.
- (52) Olisi vältettävä tilanteita, joissa sovintoratkaisuun osallistuvat rikkomiseen syyllistyneet maksavat korvauksen kokonaismäärän, joka ylittää niiden suhteellisen vastuun rikkomisen aiheuttamasta vahingosta, siten, että ne maksavat sovintoratkaisun ulkopuolisille rikkomiseen syyllistyneille osuuden vahingonkorvauksista, joita nämä ovat maksaneet sovintoratkaisun ulkopuolisille vahinkoa kärsineille osapuolille. Kun sovintoratkaisuun osallistuvia rikkomiseen syyllistyneitä pyydetään osallistumaan sovintoratkaisun ulkopuolisten rikkomiseen syyllistyneiden myöhemmin maksamiin vahingonkorvauksiin, kansallisten tuomioistuinten olisi näin ollen otettava huomioon sovintomenettelyssä jo maksetut vahingonkorvaukset pitäen mielessä, että kaikki rikkomiseen syyllistyneet eivät välttämättä ole osallistuneet rikkomiseen yhtä suuressa määrin sen koko aineellisessa, ajallisessa ja maantieteellisessä laajuudessa.

- (53) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita.
- (54) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat unionin kilpailuoikeuden rikkomisesta nostettavia vahingonkorvauskanteita koskevien sääntöjen laatiminen SEUT 101 ja 102 artiklan täysimääräisten oikeusvaikutusten varmistamiseksi sekä moitteettomasti toimivat sisämarkkinat yrityksille ja kuluttajille, vaan ne voidaan SEUT 101 ja 102 artiklan soveltamisessa vaadittavan tehokkuuden ja johdonmukaisuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä SEU 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (55) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (56) On aiheellista vahvistaa säännöt tämän direktiivin väliaikaiseksi soveltamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan tietyt säännöt, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että yrityksen tai yritysten yhteenliittymän aiheuttaman kilpailuoikeuden rikkomisen johdosta vahinkoa kärsineet osapuolet voivat tosiasiallisesti käyttää oikeuttaan vaatia täysi korvaus tästä vahingosta kyseiseltä yritykseltä tai yritysten yhteenliittymältä. Siinä vahvistetaan säännöt, joilla edistetään vääristymätöntä kilpailua sisämarkkinoilla ja poistetaan sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan esteet varmistamalla kaikkialla unionissa samantasoinen suojelu niille, jotka ovat kärsineet tällaista vahinkoa.

2. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt kilpailuviranomaisten suorittaman kilpailusääntöjen täytäntöönpanon ja kansallisissa tuomioistuimissa käsiteltäviin vahingonkorvauskanteisiin perustuvan kilpailusääntöjen täytäntöönpanon yhteensovittamiseksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'kilpailuoikeuden rikkomisella' SEUT 101 tai 102 artiklan taikka kansallisen kilpailuoikeuden rikkomista;
- 2) 'rikkomiseen syyllistyneellä' yritystä tai yritysten yhteenliittymää, joka on syyllistynyt kilpailuoikeuden rikkomiseen;
- 3) 'kansallisella kilpailuoikeudella' kansallisen oikeuden säännöksiä, joilla on samat pääasialliset tavoitteet kuin SEUT 101 ja 102 artiklalla ja joita sovelletaan samaan asiaan rinnakkain unionin kilpailuoikeuden kanssa asetuksen (EY) N:o 1/2003 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta kansallisen oikeuden säännöksiä, joissa määrätään rikosoikeudellisia seuraamuksia luonnollisille henkilöille, paitsi siltä osin kuin tällaiset rikosoikeudelliset seuraamukset ovat keino panna täytäntöön yrityksiin sovellettavat kilpailusäännöt;
- 4) 'vahingonkorvauskanteella' kansallisen oikeuden mukaista kannetta, jolla väitetty vahinkoa kärsinyt osapuoli tai yhden tai useamman väitetyn vahinkoa kärsineen osapuolen puolesta toimiva taho, jos unionin tai kansallisessa lainsäädännössä säädetään tästä mahdollisuudesta, taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolle väitetyn vahinkoa kärsineen osapuolen oikeus on siirtynyt, mukaan lukien henkilö, jolle vaade on siirtynyt, esittää kansalliselle tuomioistuimelle vahingonkorvausvaatteen;
- 5) 'vahingonkorvausvaateella' vaatimusta korvata kilpailuoikeuden rikkomisesta aiheutunut vahinko;
- 6) 'vahinkoa kärsineellä osapuolella' henkilöä, jolle on aiheutunut kilpailuoikeuden rikkomisesta vahinkoa;

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- 7) 'kansallisella kilpailuviranomaisella' viranomaista, jonka jäsenvaltio on nimennyt asetuksen (EY) N:o 1/2003 35 artiklan mukaisesti vastaamaan SEUT 101 ja 102 artiklan soveltamisesta;
- 8) 'kilpailuviranomaisella' asiayhteyden mukaisesti komissiota tai kansallista kilpailuviranomaista taikka niitä molempia;
- 9) 'kansallisella tuomioistuimella' SEUT 267 artiklassa tarkoitettua jäsenvaltion tuomioistuinta;
- 10) 'muutoksenhakutuomioistuimella' kansallista tuomioistuinta, jolla on toimivalta varsinaisin muutoksenhakukeinoin arvioida kansallisen kilpailuviranomaisen tekemät päätökset tai näiden päätösten johdosta annetut ratkaisut riippumatta siitä, onko kyseisellä tuomioistuimella itsellään toimivalta todeta kilpailuoikeuden rikkominen;
- 11) 'rikkomista koskevalla päätöksellä' kilpailuviranomaisen tai muutoksenhakutuomioistuimen päätöstä, jossa todetaan kilpailuoikeuden rikkominen;
- 12) 'lopullisella rikkomista koskevalla päätöksellä' rikkomista koskevaa päätöstä, johon ei voida tai ei enää voida hakea muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin;
- 13) 'todisteilla' kaikentyyppisiä todistuskeinoja, jotka kansalliset tuomioistuimet, joissa on nostettu vahingonkorvauskanne, ottavat vastaan erityisesti asiakirjoja ja muita tietoa sisältäviä esineitä riippumatta siitä, millaiselle välineelle tieto on tallennettu;
- 14) 'kartellilla' kahden tai useamman yrityksen välistä sopimusta tai yhdenmukaistettua menettelytapaa, jonka tarkoituksena on sovittaa yhteen niiden kilpailukäyttäytyminen markkinoilla tai vaikuttaa merkityksellisiin kilpailuparametreihin, esimerkiksi, mutta ei pelkästään, vahvistamalla tai sovittamalla yhteen osto- tai myyntihinnat tai muut kauppaehdot, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyen, jakamalla tuotanto- tai myyntikiintiöt, jakamalla markkinat ja asiakkaat, tarjouskartelli mukaan lukien, rajoittamalla tuontia tai vientiä tai kilpailunvastaisilla toimilla muita kilpailijoita vastaan;
- 15) 'sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevalla ohjelmalla' SEUT 101 artiklan tai kansallisen oikeuden vastaavan säännöksen soveltamista koskevaa ohjelmaa, jonka perusteella salaiseen kartelliin osallinen tekee muista kartelliin osallistuneista yrityksistä riippumatta yhteistyötä kilpailuviranomaisen tutkimuksessa toimittamalla omaaloitteisia selostuksia, jotka koskevat kyseisellä osallisella kartellista olevia tietoja ja sen roolia kartellissa, minkä vastineeksi kyseiselle osalliselle myönnetään päätöksen nojalla tai menettelyn jatkamatta jättämisellä vapautus kartelliin osallistumisen johdosta määrättävistä sakoista tai lievennetään näitä sakkoja;
- 16) 'sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevalla lausunnolla' yrityksen tai luonnollisen henkilön laatimaa tai niiden puolesta laadittua kilpailuviranomaiselle osoitettua omaaloitteista suullista tai kirjallista selostusta tai sellaisen tallennetta, jossa esitetään kyseisellä yrityksellä tai luonnollisella henkilöllä kartellista olevat tiedot ja sen rooli kartellissa ja joka on laadittu nimenomaan esitettäväksi kilpailuviranomaiselle sakoista vapauttamiseksi tai sakkojen lieventämiseksi sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman mukaisesti, jo olemassa olevat tiedot pois lukien;
- 17) 'jo olemassa olevilla tiedoilla' todisteita, joiden olemassaolo ei ole yhteydessä kilpailuviranomaisen menettelyyn, riippumatta siitä, ovatko nämä tiedot kilpailuviranomaisen asiakirja-aineistossa;
- 18) 'sovintoehdotuksella' sellaista yrityksen laatimaa tai sen puolesta laadittua omaaloitteista selostusta kilpailuviranomaiselle, jossa yritys myöntää osallisuutensa kilpailuoikeuden rikkomiseen tai luopuu osallisuutensa kiistämisestä sekä myöntää kyseistä kilpailuoikeuden rikkomista koskevan vastuunsa ja joka on laadittu nimenomaan siksi, että kilpailuviranomainen voisi soveltaa yksinkertaistettua tai nopeutettua menettelyä;
- 19) 'sakoista vapautetulla' yritystä tai luonnollista henkilöä, jonka kilpailuviranomainen on vapauttanut sakoista sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman puitteissa;
- 20) 'ylihinnalla' todellisuudessa maksetun hinnan ja sen hinnan erotusta, joka olisi muutoin maksettu, jos kilpailuoikeutta ei olisi rikottu;
- 21) 'sovitteluun perustuvalla riitojenratkaisulla' mekanismeja, jonka avulla osapuolet voivat päästä vahingonkorvausvaadetta koskevassa riidassa ratkaisuun tuomioistuimen ulkopuolella;
- 22) 'sovitteluun perustuvalla sovintoratkaisulla' sovitteluun perustuvalla riitojenratkaisulla saavutettua sopimusta;
- 23) 'suoralla ostajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka hankki kilpailuoikeuden rikkomisen kohteena olevia tuotteita tai palveluja rikkomiseen syyllistyneeltä suoraan;
- 24) 'välillisellä ostajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei hankkinut kilpailuoikeuden rikkomisen kohteena olevia tuotteita tai palveluja taikka niitä sisältäviä tuotteita tai palveluja taikka niitä johdettuja tuotteita tai palveluja rikkomiseen syyllistyneeltä suoraan vaan suoralta ostajalta tai myöhemmältä ostajalta.

3 artikla

Oikeus täyteen korvaukseen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on kärsinyt vahinkoa kilpailuoikeuden rikkomisen johdosta, voi vaatia ja saada täyden korvauksen kyseisestä vahingosta.
2. Täydellä korvauksella saatetaan vahinkoa kärsinyt henkilö asemaan, jossa se olisi ollut, jos kilpailuoikeuden rikkomista ei olisi tapahtunut. Tätä varten sen on katettava oikeus korvaukseen todellisesta vahingosta ja saamatta jääneestä voitosta sekä koron maksaminen.
3. Tämän direktiivin mukainen täysi korvaus ei saa johtaa liialliseen korvaukseen, oli sitten kyseessä rankaiseva, moninkertainen tai muu vahingonkorvaus.

4 artikla

Tehokkuus- ja vastaavuusperiaatteet

Jäsenvaltioiden on tehokkuusperiaatteen mukaisesti varmistettava, että kaikki vahingonkorvausvaateiden käyttämiseen liittyvät kansalliset säännöt ja menettelyt on laadittu ja niitä sovelletaan niin, etteivät ne tee käytännössä mahdottomaksi tai kohtuuttoman vaikeaksi käyttää unionin oikeuteen perustuvaa oikeutta saada täysi korvaus kilpailuoikeuden rikkomisesta aiheutuneesta vahingosta. Vastaavuusperiaatteen mukaisesti kansalliset säännöt ja menettelyt, jotka liittyvät SEUT 101 tai 102 artiklan rikkomisen johdosta nostettuihin vahingonkorvauskanteisiin, eivät saa olla väitetyille vahinkoa kärsineille osapuolille epäedullisempia kuin ne säännöt ja menettelyt, joita sovelletaan samankaltaisiin kansallisen oikeuden rikkomisesta johtuviin kanteisiin.

II LUKU

TODISTEIDEN ESITTÄMINEN

5 artikla

Todisteiden esittäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionissa nostettuun vahingonkorvauskanteeseen liittyvässä oikeudenkäynnissä kansalliset tuomioistuimet voivat tässä luvussa säädetyin ehdoin määrätä, että vastaajan tai kolmannen osapuolen on esitettävä hallinnassaan olevat olennaiset todisteet sellaisen kantajan pyynnöstä, joka on esittänyt asianmukaiset, kohtuudella käytettävissä olevat tosiseikat ja vahingonkorvausvaateensa tueksi riittävät todisteet sisältävät perustelut. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset tuomioistuimet pystyvät vastaajan pyynnöstä määräämään kantajan tai kolmannen osapuolen esittämään olennaisia todisteita.

Tämä kohta ei vaikuta asetuksen (EY) N:o 1206/2001 mukaisiin kansallisten tuomioistuinten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset tuomioistuimet pystyvät määräämään esitettäväksi yksilöityjä yksittäisiä todisteita tai olennaisia todisteiden ryhmiä, jotka on määritelty niin täsmällisesti ja suppeasti kuin asianmukaisiin perusteluihin sisältyvien kohtuudella käytettävissä olevien tosiseikkojen perusteella on mahdollista.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset tuomioistuimet rajoittavat todisteiden esittämisen siihen, mikä on oikeasuhteista. Arvioidessaan sitä, onko osapuolen pyytämä todisteiden esittäminen oikeasuhteista, kansallisten tuomioistuinten on otettava huomioon kaikkien osapuolten ja asiaan liittyvien kolmansien osapuolten oikeutetut edut. Niiden on erityisesti otettava huomioon
 - a) se, missä määrin käytettävissä olevat tosiseikat ja todisteet, joilla perustellaan todisteiden esittämistä koskeva pyyntö, tukevat vaadetta tai puolustusta;
 - b) esittämisen laajuus ja kustannukset, erityisesti kolmansien osapuolten osalta, mukaan lukien tietojen, joilla todennäköisesti ei ole merkitystä oikeudenkäynnin osapuolille, erittelemättömän hankinnan estäminen;
 - c) se, sisältyykö esitettäväksi vaadittuihin todisteisiin luottamuksellisia tietoja, erityisesti kolmansia osapuolia koskevia luottamuksellisia tietoja, ja käytössä olevat järjestelyt tällaisten luottamuksellisten tietojen suojelemiseksi.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla tuomioistuimilla on valta määrätä esitettäväksi luottamuksellisia tietoja sisältävät todisteet, jos ne katsovat sen merkitykselliseksi vahingonkorvauskanteen kannalta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisten tuomioistuinten määrätessä tällaisia tietoja esitettäväksi niillä on käytössään tehokkaat toimenpiteet tietojen suojaamiseksi.

5. Suojeltavana etuna ei pidetä sitä, että yritykset pyrkivät välttämään vahingonkorvauskanteita kilpailuoikeuden rikkomisen jälkeen.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrätessään esittämään todisteita kansalliset tuomioistuimet ottavat täysin huomioon unionin tai kansallisen oikeuden mukaisen asiaankuuluvan asianajosalaisuuden.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä, joilta tietojen esittämistä pyydetään, on mahdollisuus tulla kuulluiksi, ennen kuin kansallinen tuomioistuin määrää esittämään todisteet tämän artiklan nojalla.
8. Tämä artikla ei estä jäsenvaltioita säilyttämästä tai ottamasta käyttöön sääntöjä, jotka johtaisivat laajempaan todisteiden esittämisvelvollisuuteen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 ja 7 kohdan sekä 6 artiklan soveltamista.

6 artikla

Kilpailuviranomaisen asiakirja-aineistoon sisältyvien todisteiden esittäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kansalliset tuomioistuimet vahingonkorvauskanteita käsitellessään määräävät esittämään kilpailuviranomaisen asiakirja-aineistoon sisältyviä todisteita, 5 artiklan lisäksi sovelletaan tätä artiklaa.
2. Tämä artikla ei rajoita asetuksen (EY) N:o 1049/2001 mukaisten, asiakirjojen saamista yleisön tutustuttavaksi koskevien sääntöjen ja käytäntöjen soveltamista.
3. Tämä artikla ei rajoita kilpailuviranomaisten sisäisten asiakirjojen ja kilpailuviranomaisten välisen kirjeenvaihdon suojaamista koskevien unionin tai kansallisen oikeuden mukaisten sääntöjen ja käytäntöjen soveltamista.
4. Arvioidessaan tietojen esittämistä koskevan määräyksen oikeasuhteisuutta 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti kansallisten tuomioistuinten on lisäksi otettava huomioon seuraavaa:
 - a) onko pyynnössä mainittu erityisesti kilpailuviranomaiselle toimitettujen tai sen asiakirja-aineistossa olevien asiakirjojen luonne, kohde tai sisältö vai koskeeko pyyntö kilpailuviranomaiselle toimitettuja asiakirjoja niitä erittelemättä;
 - b) esittääkö tietojen esittämistä pyytävä osapuoli pyynnön kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan vahingonkorvauskanteen yhteydessä; ja
 - c) tarve turvata kilpailuoikeuden tehokas julkisoikeudellinen täytäntöönpano 5 ja 10 kohdan osalta tai kilpailuviranomaisen 11 kohdan mukaisesta pyynnöstä.
5. Kansalliset tuomioistuimet voivat määrätä esittämään seuraaviin ryhmiin kuuluvat todisteet vasta sen jälkeen, kun kilpailuviranomainen on päättänyt menettelynsä tekemällä päätöksen tai muulla tavalla:
 - a) tiedot, jotka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on valmistellut erityisesti kilpailuviranomaisen menettelyä varten;
 - b) tiedot, jotka kilpailuviranomaiset ovat koonneet ja lähettäneet osapuolille menettelynsä aikana; ja
 - c) peruutetut sovintoehdotukset.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset tuomioistuimet eivät voi vahingonkorvauskannetta koskevassa asiassa määrätä missään vaiheessa osapuolta tai kolmatta osapuolta esittämään seuraaviin ryhmiin kuuluvia todisteita:
 - a) sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevat lausunnot; ja
 - b) sovintoehdotukset.
7. Kantaja voi esittää perustellun pyynnön, että kansallinen tuomioistuin saa 6 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettut todisteet ainoastaan varmistuakseen siitä, että niiden sisällöt vastaavat 2 artiklan 16 ja 18 kohdassa olevia määritelmiä. Tuon arvioinnin yhteydessä kansalliset tuomioistuimet voivat pyytää apua ainoastaan toimivaltaiselta kilpailuviranomaiselta. Kyseisten todisteiden laatijoille voidaan myös antaa mahdollisuus tulla kuulluiksi. Kansallinen tuomioistuin ei saa missään tapauksessa antaa muille osapuolille tai kolmansille osapuolille pääsyä kyseisiin todisteisiin.
8. Jos vain osa pyydetystä todisteesta kuuluu 6 kohdan soveltamisalaan, sen muut osat, riippuen siitä, mihin ryhmään ne kuuluvat, luovutetaan tämän artiklan asiaankuuluvien kohtien mukaisesti.

9. Kilpailuviranomaisen asiakirja-aineistoon sisältyvät todisteet, jotka eivät kuulu mihinkään tässä artiklassa luetelluista ryhmistä, voidaan vaatia esitettäväksi vahingonkorvausoikeudenkäynnissä milloin tahansa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan soveltamista.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset tuomioistuimet pyytävät kilpailuviranomaista esittämään sen asiakirja-aineistoon kuuluvat todisteet ainoastaan silloin, jos mikään osapuoli tai kolmas osapuoli ei voi kohtuudella toimittaa kyseisiä todisteita.

11. Siltä osin kuin kilpailuviranomainen on halukas esittämään näkemyksensä todisteiden esittämistä koskevien pyyntöjen oikeasuhteisuudesta, se voi omasta aloitteestaan esittää huomautuksia kansalliselle tuomioistuimelle, jolta esittämistä koskevaa määrystä haetaan.

7 artikla

Rajoitukset, jotka koskevat yksinomaan kilpailuviranomaisen asiakirja-aineistoon pääsyn vuoksi saatujen todisteiden käyttöä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 6 artiklan 6 kohdassa lueteltuihin ryhmiin kuuluvat todisteet, jotka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on saanut yksinomaan kilpailuviranomaisen asiakirja-aineistoon pääsyn vuoksi, joko katsotaan vahingonkorvausoikeudenkäynneissä todisteeksi kelpaamattomiksi tai niitä suojellaan sovellettavien kansallisten sääntöjen nojalla muilla keinoin, jotta varmistetaan todisteiden esittämismenettelyä koskevien 6 artiklassa säädettyjen rajoitusten täysi tehokkuus.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siihen saakka kun kilpailuviranomainen on päättänyt menettelynsä tekemällä päätöksen tai muulla tavalla, 6 artiklan 5 kohdassa lueteltuihin ryhmiin kuuluvat todisteet, jotka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on saanut yksinomaan kyseisen kilpailuviranomaisen asiakirja-aineistoon pääsyn vuoksi, joko katsotaan vahingonkorvausoikeudenkäynneissä todisteeksi kelpaamattomiksi tai niitä suojellaan sovellettavien kansallisten sääntöjen nojalla muilla keinoin, jotta varmistetaan todisteiden esittämismenettelyä koskevien 6 artiklassa säädettyjen rajoitusten täysi tehokkuus.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että todisteisiin, jotka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on saanut yksinomaan kilpailuviranomaisen asiakirja-aineistoon pääsyn vuoksi ja jotka eivät kuulu 1 tai 2 kohdan soveltamisalaan, voi vedota vahingonkorvauskanteissa ainoastaan kyseinen henkilö taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolle kyseisen henkilön oikeudet ovat siirtyneet, mukaan lukien henkilö, jolle kyseisen henkilön vaade on siirtynyt.

8 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset tuomioistuimet voivat tosiasiallisesti määrätä seuraamuksia osapuolille, kolmansille osapuolille ja niiden laillisille edustajille jonkin seuraavista seikoista tapahtuessa:

- a) ne laiminlyövät kansallisen tuomioistuimen antaman todisteiden esittämistä koskevan määräyksen noudattamisen tai kieltäytyvät siitä;
- b) ne tuhoavat asiaan liittyviä todisteita;
- c) ne laiminlyövät kansallisen tuomioistuimen määräämien luottamuksellisen tiedon suojaamista koskevien velvoitteiden noudattamisen tai kieltäytyvät siitä;
- d) ne rikkovat tässä luvussa säädettyjä todisteiden käytön rajoituksia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraamukset, joita kansalliset tuomioistuimet voivat määrätä, ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Kansallisen tuomioistuimen määrättävissä oleviin seuraamuksiin on kuuluttava vahingonkorvausoikeudenkäynnin osapuolen toiminnan osalta mahdollisuus tehdä epäedullisia päätelmiä, kuten olettaa, että tarkasteltavana oleva seikka on näytetty toteen, tai hylätä vaateet tai puolustus kokonaan tai osittain, ja mahdollisuus määrätä oikeudenkäyntikulujen maksamisesta.

III LUKU

KANSALLISTEN PÄÄTÖSTEN VAIKUTUS, VANHENTUMISAJAT JA YHTEISVASTUU

9 artikla

Kansallisten päätösten vaikutus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kilpailuoikeuden rikkominen, joka on todettu kansallisen kilpailuviranomaisen tai muutoksenhakutuomioistuimen lopullisella päätöksellä, katsotaan peruuttamattomasti vahvistetuksi niiden kansallisissa tuomioistuimissa SEUT 101 tai 102 artiklan taikka kansallisen kilpailuoikeuden nojalla nostettua vahingonkorvauskannetta varten.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos 1 kohdassa tarkoitettu lopullinen päätös tehdään toisessa jäsenvaltiossa, kyseinen lopullinen päätös voidaan esittää kansallisissa tuomioistuimissa kansallisen lainsäädännön mukaisesti ainakin alustavana näyttönä siitä, että kilpailuoikeuden rikkominen on tapahtunut, ja että tarvittaessa sitä voidaan arvioida osapuolten toimittamien muiden todisteiden ohella.

3. Tämä artikla ei rajoita SEUT 267 artiklan mukaisia kansallisten tuomioistuinten oikeuksia ja velvollisuuksia.

10 artikla

Vanhentumisajat

1. Jäsenvaltioiden on tämän artiklan mukaisesti vahvistettava säännöt, joita sovelletaan vahingonkorvauskanteiden nostamista koskeviin vanhentumisaikoihin. Kyseisissä säännöissä on määritettävä, milloin vanhentumisaika alkaa kulua, sen kesto sekä olosuhteet, joiden vallitessa se katkeaa tai keskeytyy.

2. Vanhentumisajat eivät saa alkaa kulua, ennen kuin kilpailuoikeuden rikkominen on päättynyt ja kantajan tiedossa on tai sen tiedossa voidaan kohtuudella olettaa olevan

a) toiminta ja se, että toiminta rikkoo kilpailuoikeutta;

b) se, että kilpailuoikeuden rikkominen on aiheuttanut sille vahinkoa; ja

c) rikkomiseen syylistynyt.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vahingonkorvauskanteiden nostamiseen sovellettavat vanhentumisajat ovat vähintään viisi vuotta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vanhentumisaika keskeytyy tai, kansallisen oikeuden säännöksistä riippuen, vanhentumisaika katkeaa, jos kilpailuviranomainen käynnistää tutkimuksen tai menettelyn kilpailuoikeuden rikkomisesta, johon vahingonkorvauskanne liittyy. Keskeytyminen saa päättyä aikaisintaan vuosi sen jälkeen, kun rikkomista koskevasta päätöksestä on tullut lopullinen tai menettely on muulla tavoin lopetettu.

11 artikla

Yhteisvastuu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset, jotka ovat rikkoneet kilpailuoikeutta yhteisellä toiminnalla, vastaavat kilpailuoikeuden rikkomisen aiheuttamasta vahingosta yhteisvastuullisesti siten, että kukin kyseisistä yrityksistä on velvollinen korvaamaan vahingon kokonaisuudessaan ja vahinkoa kärsineellä osapuolella on oikeus vaatia miltä tahansa kyseisistä yrityksistä täyttä korvausta, kunnes se on saanut täyden korvauksen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklassa säädettyä oikeutta täyteen korvaukseen, että jos rikkomiseen syylistynyt on komission suosituksessa 2003/361/EY ⁽¹⁾ määritelty pieni tai keskisuuri yritys, jäljempänä 'pk-yritys', rikkomiseen syylistynyt on vastuussa vain suorille ja välillisille ostajilleen, jos

a) sen markkinaosuus merkityksellisillä markkinoilla oli alle viisi prosenttia koko kilpailuoikeuden rikkomisen keston ajan; ja

b) yhteisvastuuta koskevien tavanomaisten sääntöjen soveltaminen vaarantaisi peruuttamattomasti sen taloudellisen kannattavuuden ja aiheuttaisi sen omaisuuden koko arvon menetyksen.

3. Edellä 2 kohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta, jos

a) pk-yritys on johtanut kilpailuoikeuden rikkomista tai pakottanut muita yrityksiä osallistumaan siihen; tai

b) pk-yrityksen on aiemmin todettu rikkoneen kilpailuoikeutta.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sakoista vapautettu yritys on yhteisvastuussa seuraavasti:

a) omille suorille tai välillisille ostajilleen tai toimittajilleen; ja

b) muille vahinkoa kärsineille osapuolille vain, jos ne eivät pysty saamaan täyttä korvausta muilta samaan kilpailuoikeuden rikkomiseen syylistyneiltä yrityksiltä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän kohdan mukaisiin tapauksiin mahdollisesti sovellettava vanhentumisaika on kohtuullinen ja riittävä, jotta vahinkoa kärsineet osapuolet voivat nostaa kanteen.

⁽¹⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rikkomiseen syyllystynyt voi vaatia miltä tahansa muulta rikkomiseen syyllystyneeltä osuutta, jonka suuruus määritetään sen perusteella, mikä niiden suhteellinen vastuu kilpailuoikeuden rikkomisen aiheuttamasta vahingosta on. Jos rikkomiseen syyllystynyt on vapautettu sakoista sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman nojalla, sen osuus ei saa ylittää vahinkoa, jonka se on aiheuttanut omille suorille tai välillisille ostajilleen tai toimittajilleen.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siinä määrin kuin kilpailuoikeuden rikkominen aiheutti vahinkoa muille vahinkoa kärsineille osapuolille kuin rikkomiseen syyllystyneiden suorille tai välillisille ostajille tai toimittajille, mahdollinen osuus, joka sakoista vapautetun on maksettava muille rikkomiseen syyllystyneille, määritetään sen perusteella, mikä sen suhteellinen vastuu kyseisestä vahingosta on.

IV LUKU

YLIHINNAN SIIRTÄMINEN

12 artikla

Ylihinnan siirtäminen ja oikeus täyteen korvaukseen

1. Edellä 3 artiklassa säädetyn täyttä korvausta koskevan oikeuden täysimääräisen toteutumisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden on tässä luvussa säädettyjen sääntöjen mukaisesti varmistettava, että kaikki vahinkoa kärsineet voivat hakea vahingonkorvausta riippumatta siitä, ovatko ne rikkomiseen syyllystyneen suoria tai välillisiä ostajia, ja että vältetään vahingonkorvaukset, jotka ylittävät kilpailuoikeuden rikkomisen kantajalle aiheuttaman vahingon, sekä rikkomiseen syyllystyneen vastuun puuttuminen.

2. Liiallisten korvausten välttämiseksi jäsenvaltioiden on vahvistettava tarkoituksenmukaiset prosessioikeudelliset säännöt sen varmistamiseksi, että jakeluketjun millä tahansa tasolla maksettu korvaus todellisesta vahingosta ei ylitä tuolla tasolla ylihinnasta aiheutunutta vahinkoa.

3. Tämä luku ei vaikuta vahinkoa kärsineen osapuolen oikeuteen hakea ja saada korvausta saamatta jääneestä voitosta, joka johtuu ylihinnan täydestä tai osittaisesta siirtämisestä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä luvussa säädettyjä sääntöjä sovelletaan myös silloin, kun kilpailuoikeuden rikkominen liittyy rikkomiseen syyllystyneen hankintatoimintaan.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla tuomioistuimilla on toimivalta arvioida kansallisten menettelyjen mukaisesti, mikä osuus mahdollisesta ylihinnasta siirrettiin.

13 artikla

Ylihinnan siirtämiseen vetoava puolustus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vahingonkorvauskanteen vastaaja voi puolustuksenaan vedota siihen, että kantaja siirsi kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvan ylihinnan edelleen kokonaan tai osittain. Todistustaakka ylihinnan siirtämisestä on vastaajalla, joka voi kohtuudella vaatia kantajaa tai kolmansia osapuolia esittämään tietoja.

14 artikla

Välilliset ostajat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että silloin kun vahingonkorvausvaateen olemassaolo ja myönnettävän korvauksen määrä riippuu vahingonkorvausasiassa siitä, siirrettiinkö ylihinta kantajalle tai missä määrin se siirrettiin tälle ottaen huomioon kauppatapa hinnankorotusten siirtämisestä jakeluketjuun, todistustaakka tällaisen siirtämisen tapahtumisesta ja laajuudesta on kantajalla, joka voi kohtuudella vaatia vastaajaa tai kolmansia osapuolia esittämään tietoja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa välillisen ostajan katsotaan näyttäneen toteen ylihinnan siirtäminen kyseiselle välilliselle ostajalle, kun kyseinen välillinen ostaja on osoittanut, että

- a) vastaaja on syyllystynyt kilpailuoikeuden rikkomiseen;
- b) kilpailuoikeuden rikkominen on johtanut ylihinnan veloittamiseen vastaajan suoralta ostajalta; ja
- c) välillinen ostaja on ostanut tavarat tai palvelut, joita kilpailuoikeuden rikkominen koskee, tai se on ostanut tavaroita tai palveluja, jotka olivat peräisin niistä tai jotka sisälsivät niitä.

Tätä kohtaa ei sovelleta, jos vastaaja voi uskottavasti osoittaa tuomioistuinta tyydyttävällä tavalla, ettei ylihintaa siirretty välilliselle ostajalle tai ettei sitä siirretty kokonaan.

15 artikla

Jakeluketjun eri tasoilla olevien kantajien vahingonkorvauskanteet

1. Jotta vältetään jakeluketjun eri tasolla olevien kantajien vahingonkorvauskanteista johtuva moninkertainen vastuu tai rikkomiseen syylistyneen vastuun puuttuminen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että arvioidessaan 13 ja 14 artiklan soveltamisesta johtuvan todistustaakan täyttämistä kansalliset tuomioistuimet, joissa on nostettu vahingonkorvauskanne, voivat unionin tai kansallisen oikeuden mukaisesti käytettävissä olevin keinoin ottaa huomioon minkä tahansa seuraavista seikoista:

- a) samaan kilpailuoikeuden rikkomiseen liittyvät vahingonkorvauskanteet, joiden nostajat toimivat jakeluketjun muilla tasoilla;
 - b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen vahingonkorvauskanteiden johdosta annetut ratkaisut;
 - c) kilpailuoikeuden julkisoikeudellisesta täytäntöönpanosta johtuvat julkisesti saatavilla olevat olennaiset tiedot.
2. Tämä artikla ei vaikuta asetuksen (EU) N:o 1215/2012 30 artiklan mukaisiin kansallisten tuomioistuinten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

16 artikla

Ohjeet kansallisille tuomioistuimille

Komissio laatii kansallisille tuomioistuimille ohjeet siitä, miten välilliselle ostajalle siirretty osuus ylihinnasta arvioidaan.

V LUKU

VAHINGON MÄÄRITTÄMINEN

17 artikla

Vahingon määrittäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei vahingon määrittämisen edellyttämä todistustaakka eikä näyttökynnys tee käytännössä mahdottomaksi tai kohtuuttoman vaikeaksi käyttää oikeutta saada vahingonkorvausta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla tuomioistuimilla on valta arvioida kansallisten menettelyjen mukaisesti vahingon suuruus, jos kantajan todetaan kärsineen vahinkoa mutta vahingon täsmällinen määrittäminen on käytännössä mahdotonta tai kohtuuttoman vaikeaa käytettävissä olevien todisteiden pohjalta.

2. Kun kyse on kartellista, rikkomisen oletetaan aiheuttavan vahinkoa. Rikkomiseen syylistyneellä on oltava oikeus kiistää tämä oletama.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallinen kilpailuviranomainen voi vahingonkorvausoikeudenkäynnissä kansallisen tuomioistuimen pyynnöstä avustaa kyseistä kansallista tuomioistuinta vahingon määrittämisessä, jos kyseinen kansallinen kilpailuviranomainen katsoo tällaisen avustamisen tarkoituksenmukaiseksi.

VI LUKU

SOVITTELUUN PERUSTUVA RIITOJENRATKAISU

18 artikla

Sovitteluun perustuvan riitojenratkaisun lykkäävä vaikutus ja muut vaikutukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vahingonkorvauskanteen nostamista koskeva vanhentumisaika keskeytyy mahdollisen sovitteluun perustuvan riitojenratkaisumenettelyn ajaksi. Vanhentumisaika keskeytyy ainoastaan niiden osapuolten osalta, jotka ovat tai olivat mukana tai edustettuina sovitteluun perustuvassa riitojenratkaisussa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vahingonkorvauskannetta käsittelevä kansallinen tuomioistuin voi keskeyttää asian käsittelyn enintään kahdeksi vuodeksi, jos oikeudenkäynnin osapuolet osallistuvat sovitteluun perustuvaan riitojenratkaisuun kyseessä olevan vahingonkorvauskanteen kattaman vaateen osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta välimiesmenettelyä koskevien kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista.

3. Kilpailuviranomainen voi katsoa, että sovintoratkaisuun perustuvan korvauksen maksaminen ennen sen antamaa sakon langettavaa päätöstä on lieventävä seikka.

19 artikla

Sovitteluun perustuvien sovintoratkaisujen vaikutus myöhempisiin vahingonkorvauskanteisiin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sovitteluun perustuvan sovintoratkaisun jälkeen sovintoratkaisuun osallistuvan vahinkoa kärsineen osapuolen vaateesta vähennetään sovintoratkaisuun osallistuvan rikkomiseen syyllistyneen osuus vahingosta, jonka kilpailuoikeuden rikkominen aiheutti vahinkoa kärsineelle osapuolelle.
2. Sovintoratkaisuun osallistuvan vahinkoa kärsineen osapuolen mahdollinen jäljellä oleva vaade voidaan toteuttaa vain sovintoratkaisun ulkopuolisten muiden rikkomiseen syyllistyneiden osalta. Sovintoratkaisun ulkopuoliset muut rikkomiseen syyllistyneet eivät voi vaatia sovintoratkaisuun osallistuvaa muuta rikkomiseen syyllistynyttä maksamaan osuutta jäljellä olevasta vaateesta.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos sovintoratkaisun ulkopuoliset muut rikkomiseen syyllistyneet eivät pysty maksamaan sovintoratkaisuun osallistuvan vahinkoa kärsineen osapuolen jäljellä olevan vaateen mukaista vahingonkorvausta, sovintoratkaisuun osallistuva vahinkoa kärsinyt osapuoli voi toteuttaa jäljellä olevan vaateen sovintoratkaisuun osallistuvan rikkomiseen syyllistyneen osalta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu poikkeus voidaan nimenomaisesti sulkea pois sovitteluun perustuvan sovintoratkaisun ehdoissa.

4. Kun kansalliset tuomioistuimet määrittävät sen osuuden suuruutta, jonka rikkomiseen syyllistynyt voi vaatia toista rikkomiseen syyllistynyttä maksamaan sen mukaisesti, mikä on kummankin suhteellinen osuus kilpailuoikeuden rikkomisesta aiheutuneesta vahingosta, niiden on otettava asianmukaisella tavalla huomioon vahingonkorvaus, joka on maksettu sellaisten aikaisempien sovitteluun perustuvien sovintoratkaisujen nojalla, joissa kyseinen rikkomiseen syyllistynyt on ollut osallisena.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee tätä direktiiviä uudelleen ja laatii sen perusteella kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 27 päivänä joulukuuta 2020.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on sisällettävä muun muassa tiedot kaikista seuraavista seikoista:
 - a) kilpailuviranomaisen kilpailuoikeuden rikkomisen johdosta määräämien sakkojen maksamisesta johtuvan taloudellisen rasitteen mahdollinen vaikutus vahinkoa kärsineiden osapuolten mahdollisuuteen saada täysi korvaus kyseisen kilpailuoikeuden rikkomisen aiheuttamasta vahingosta;
 - b) missä määrin ne, jotka vaativat kanteella korvausta vahingosta, joka on aiheutunut kilpailuoikeuden rikkomisesta, jonka tapahtumisen jäsenvaltion kilpailuviranomainen on tekemällään rikkomista koskevalla päätöksellä vahvistanut, eivät voi toisen jäsenvaltion kansallisessa tuomioistuimessa todistaa, että tällainen kilpailuoikeuden rikkominen on tapahtunut;
 - c) missä määrin korvaus todellisesta vahingosta ylittää ylihinnasta aiheutuneen vahingon, jonka kilpailuoikeuden rikkominen on aiheuttanut tai joka on tapahtunut jakeluketjun millä tahansa tasolla.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

21 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 27 päivänä joulukuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

22 artikla

Ajallinen soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisia säädöksiä, jotka on 21 artiklan nojalla annettu tämän direktiivin aineellisten säännösten noudattamiseksi, ei sovelleta taannehtivasti.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 21 artiklan nojalla annettuja muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja kansallisia säädöksiä ei sovelleta vahingonkorvauskanteisiin, jotka on nostettu kansallisessa tuomioistuimessa ennen 26 päivää joulukuuta 2014.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

24 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 26 päivänä marraskuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
S. GOZI

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1290/2014,

annettu 4 päivänä joulukuuta 2014,

rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän toimien johdosta annetun asetuksen (EU) N:o 833/2014 muuttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 833/2014 muuttamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 960/2014 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 215 artiklan,

ottaa huomioon 4 päivänä joulukuuta 2014 tehdyn neuvoston päätöksen 2014/872/YUTP ⁽¹⁾ rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän toimien johdosta annetun päätöksen 2014/512/YUTP ja päätöksen 2014/512/YUTP muuttamisesta annetun päätöksen 2014/659/YUTP muuttamisesta,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan komission yhteisen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 31 päivänä heinäkuuta 2014 asetuksen (EU) N:o 833/2014 ⁽²⁾ rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän toimien johdosta.
- (2) Neuvosto hyväksyi 8 päivänä syyskuuta 2014 asetuksen (EU) N:o 960/2014 ⁽³⁾, jolla muutettiin asetusta (EU) N:o 833/2014.
- (3) Neuvosto hyväksyi 4 päivänä joulukuuta 2014 päätöksen 2014/872/YUTP.
- (4) Nämä toimenpiteet kuuluvat perussopimuksen soveltamisalaan, minkä vuoksi on tarpeen antaa sääntelyä unionin tasolla, erityisesti jotta voidaan varmistaa niiden yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa, kun päätös 2014/872/YUTP on hyväksytty.
- (5) Asetukset (EU) N:o 833/2014 ja (EU) N:o 960/2014 olisi sen vuoksi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EU) N:o 833/2014 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin myöntää luvan, jos vienti koskee sellaiseen sopimukseen perustuvien velvoitteiden täytäntöönpanoa, joka on tehty ennen 1 päivää elokuuta 2014, tai sellaisen sopimuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavien liitännäissopimusten täytäntöönpanoa.”

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 59.

⁽²⁾ Neuvoston asetusta (EU) N:o 833/2014, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2014, rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän toimien johdosta (EUVL L 229, 31.7.2014, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetusta (EU) N:o 960/2014, annettu 8 päivänä syyskuuta 2014, rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän toimien johdosta annetun asetuksen (EU) N:o 833/2014 muuttamisesta (EUVL L 271, 12.9.2014, s. 3).

2) Korvataan 2 a artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädetty kiellot eivät rajoita sellaisten sopimusten täytäntöönpanoa, jotka on tehty ennen 12 päivää syyskuuta 2014, tai tällaisten sopimusten täytäntöön panemiseksi tarvittavien liitännäissopimusten täytäntöönpanoa, eivätkä sellaisen avun tarjoamista, joka on tarpeen olemassa olevien voimavarojen ylläpidolle ja turvallisuudelle EU:ssa.”

3) Korvataan 3 artiklan 1–5 kohta seuraavasti:

”1. Liitteessä II lueteltujen, unionista tai sen ulkopuolelta peräisin olevien tuotteiden myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin suoraan tai välillisesti luonnollisille tai oikeushenkilöille, yhteisöille tai elimille Venäjälle, sen talousvyöhyke ja mannerjalusta mukaan lukien, tai mikäli tuotteet on tarkoitettu käytettäväksi Venäjällä, sen talousvyöhyke ja mannerjalusta mukaan lukien, mihin tahansa muuhun valtioon, vaaditaan etukäteinen lupa.

2. Luvan kaikkea sellaista myyntiä, toimitusta, siirtoa tai vientiä varten, joka on tässä artiklassa säädetty luvanvaraiseksi, myöntävät sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon viejä on sijoittautunut, asetuksen (EY) N:o 428/2009 11 artiklassa säädettyjä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen. Lupa on voimassa koko unionissa.

3. Liitteessä II luetellaan tietyt tuotteet, jotka soveltuvat käytettäväksi seuraavanlaisissa etsintä- ja tuotantohankkeissa Venäjällä, sen talousvyöhyke ja mannerjalusta mukaan lukien:

a) öljynetsintä ja -tuotanto vesialueilla yli 150 metrin syvyydessä;

b) öljynetsintä ja -tuotanto pohjoisen napapiirin pohjoispuolella olevalla merialueella; tai

c) hankkeet, joilla voidaan tuottaa öljyä liuskekivimuodostumissa sijaitsevista varannoista vesisärötysmenetelmällä; tämä ei koske liuskekivimuodostumien läpi tapahtuvaa etsintää ja tuotantoa muiden kuin liuskekiviesiintymien paikallistamiseksi tai öljyn erottamiseksi niistä.

4. Viejien on annettava toimivaltaisille viranomaisille kaikki vientilupahakemustensa kannalta tarpeelliset tiedot.

5. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää lupaa liitteessä II mainittujen tuotteiden myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin, jos niillä on perusteltu syy todeta, että tuotteiden myynti, toimitus, siirto tai vienti tapahtuu jotakin 3 kohdassa tarkoitettua etsintä- tai tuotantohanketta varten.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin myöntää luvan, jos myynti, toimitus, siirto tai vienti koskee sellaiseen sopimukseen perustuvien velvoitteiden täytäntöönpanoa, joka on tehty ennen 1 päivää elokuuta 2014, tai tällaisten sopimusten täytäntöön panemiseksi tarvittavien liitännäissopimusten täytäntöönpanoa.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan myös siinä tapauksessa, että tuotteiden myynti, toimitus, siirto tai vienti on tarpeen sellaisen tapahtuman kiireelliseksi estämiseksi tai lieventämiseksi, jolla on todennäköisesti vakavia ja merkittäviä vaikutuksia ihmisten terveyteen ja turvallisuuteen tai ympäristöön. Asianmukaisesti perustelluissa hätätapauksissa myynti, toimitus, siirto tai vienti voidaan toteuttaa ilman etukäteistä lupaa, jos viejä ilmoittaa siitä toimivaltaiselle viranomaiselle viiden työpäivän kuluessa siitä kun myynti, toimitus, siirto tai vienti on tapahtunut ja esittää tarvittavat perustelut sille, miksi myynti, toimitus, siirto tai vienti on tapahtunut ilman etukäteistä lupaa.”

4) Korvataan 3 a artiklan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Kielletään seuraavanlaisiin etsintä- ja tuotantohankkeisiin Venäjällä, sen talousvyöhyke ja mannerjalusta mukaan lukien, liittyvien välttämättömien palvelujen tarjoaminen suoraan tai välillisesti:

a) öljynetsintä ja -tuotanto vesialueilla yli 150 metrin syvyydessä;

- b) öljynetsintä ja -tuotanto pohjoisen napapiirin pohjoispuolella olevalla merialueella; tai
- c) hankkeet, joilla voidaan tuottaa öljyä liuskekivimuodostumissa sijaitsevista varannoista vesisärötysmenetelmällä; tämä ei koske liuskekivimuodostumien läpi tapahtuvaa etsintää ja tuotantoa muiden kuin liuskekiviesiintymien paikallistamiseksi tai öljyn erottamiseksi niistä.

Tässä kohdassa tarkoitetaan liittyvillä palveluilla

- i) porausta,
- ii) koepumppausta,
- iii) luotauspalveluita ja porauskaivon tuotantoon saattamista,
- iv) kelluvien lauttojen toimittamista.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty kiellot eivät rajoita sellaisiin sopimuksiin tai puitesopimuksiin perustuvien velvoitteiden täytäntöönpanoa, jotka on tehty ennen 12 päivää syyskuuta 2014, tai tällaisten sopimusten täytäntöön panemiseksi tarvittavien liitännäissopimusten täytäntöönpanoa.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta, jos kyseiset palvelut ovat tarpeen sellaisen tapahtuman kiireelliseksi estämiseksi tai lieventämiseksi, jolla on todennäköisesti vakavia ja merkittäviä vaikutuksia ihmisten terveyteen ja turvallisuuteen tai ympäristöön.

Palveluntarjoajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle viiden työpäivän kuluessa kaikista tämän kohdan nojalla toteutetuista toimista esittäen tarvittavat perustelut sille, miksi myynti, toimitus, siirto tai vienti on tapahtunut.”

5) Korvataan 4 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa säädetty kiellot eivät rajoita sellaisten sopimusten täytäntöönpanoa, jotka on tehty ennen 1 päivää elokuuta 2014, tai tällaisten sopimusten täytäntöön panemiseksi tarvittavien liitännäissopimusten täytäntöönpanoa, eivätkä sellaisen avun tarjoamista, joka on tarpeen olemassa olevien voimavarojen ylläpidolle ja turvallisuudelle EU:ssa.

3. Seuraavat edellyttävät lupaa asianomaiselta toimivaltaiselta viranomaiselta:

- a) liitteessä II lueteltuihin tuotteisiin sekä niiden toimitukseen, valmistukseen, huoltoon ja käyttöön liittyvän teknisen avun tai välityspalvelujen tarjoaminen suoraan tai välillisesti luonnollisille tai oikeushenkilöille, yhteisöille tai elimille Venäjällä, sen talousvyöhyke ja mannerjalusta mukaan lukien, tai jos apu liittyy tuotteisiin, jotka on tarkoitettu käytettäväksi Venäjällä, sen talousvyöhyke ja mannerjalusta mukaan lukien, henkilöille, yhteisöille tai elimille missä tahansa muussa valtiossa;
- b) liitteessä II tarkoitettuihin tuotteisiin liittyvän rahoituksen tai rahoitustuen, erityisesti avustusten, lainojen ja vientiluottovakuutusten, myöntäminen tuotteiden myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin sekä niihin liittyvän teknisen avun tarjoamiseen suoraan tai välillisesti luonnollisille tai oikeushenkilöille, yhteisöille tai elimille Venäjällä, sen talousvyöhyke ja mannerjalusta mukaan lukien, tai jos tuki liittyy tuotteisiin, jotka on tarkoitettu käytettäväksi Venäjällä, sen talousvyöhyke ja mannerjalusta mukaan lukien, henkilöille, yhteisöille tai elimille missä tahansa muussa valtiossa.

Edellä 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa asianmukaisesti perustelluissa kiireellisissä tapauksissa tässä kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoaminen voidaan toteuttaa ilman etukäteistä lupaa, jos palveluntarjoaja ilmoittaa siitä toimivaltaiselle viranomaiselle viiden työpäivän kuluessa palvelujen tarjoamisesta.”

6) Korvataan 5 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kielletään suora tai välillinen uusien lainojen tai luottojen myöntäminen tai osallistuminen järjestelyyn sellaisen uuden lainan tai luoton myöntämiseksi, jonka maturiteetti on yli 30 päivää, 1 tai 2 kohdassa tarkoitettulle oikeushenkilölle, yhteisölle tai elimelle 12 päivän syyskuuta 2014 jälkeen.

Kieltoa ei sovelleta seuraaviin:

- a) lainat tai luotot, joiden erityisenä ja dokumentoituna tavoitteena on tarjota rahoitusta sellaiseen unionin ja jonkin kolmannen valtion väliseen tavaroiden ja muiden kuin rahoituspalvelujen tuontiin tai vientiin, jota kiellot eivät koske, mukaan lukien sellaisiin kolmannelle valtiosta hankittaviin tavaroihin ja palveluihin liittyvät menot, jotka ovat tarpeen vienti- tai tuontisopimuksen täytäntöönpanoa varten; tai
- b) lainat, joiden erityisenä ja dokumentoituna tavoitteena on tarjota hätärahoitusta sellaisten unioniin sijoittautuneiden oikeushenkilöiden vakavaraisuus- ja likviditeettikriteerien täyttämiseksi, joiden omistusoikeuksista liitteessä III mainittu yhteisö omistaa yli 50 prosenttia.”

7) Lisätään 5 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Edellä 3 kohdassa säädetty kielto ei koske ennen 12 päivää syyskuuta 2014 tehdyn sopimuksen mukaisesti suoritettavia lainan nostoja tai suorituksia, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) nostoja tai maksusuorituksia koskevat ehdot
 - i) on sovittu ennen 12 päivää syyskuuta 2014, ja
 - ii) niitä ei ole muutettu tuona päivänä eikä sen jälkeen; ja
- b) ennen 12 päivää syyskuuta 2014 on vahvistettu sopimuksenmukainen erääntymispäivä kaikkien saataville asetettujen varojen täysimääräistä takaisinmaksua varten sekä määräpäivä kaikkien sopimuksenmukaisten sitoumusten, oikeuksien ja velvoitteiden lakkaamista varten.

Edellä a alakohdassa tarkoitettujen lainan nostojen ja suoritusten ehtoihin kuuluvat määräykset, jotka koskevat kunkin noston tai suorituksen takaisinmaksuaikaa, sovellettavaa korkoa tai koron laskentatapaa sekä nostojen ja suoritusten enimmäismäärää.”

8) Muutetaan liite II seuraavasti:

- a) Korvataan otsikossa ilmaisu ”Luettelo 3 artiklassa tarkoitetuista teknologioista” ilmaisulla ”Luettelo 3 artiklassa tarkoitetuista tuotteista”.
- b) Korvataan CN-koodeja 8413 50, 8413 60, ex 8431 39 00, ex 8431 43 00, ex 8431 49 koskevat merkinnät seuraavasti:

”ex 8413 50	Jaksoittain työskentelevät syrjäytyspumput nesteille, moottorikäyttöiset, joiden maksimivirtausnopeus on suurempi kuin 18 m ³ /h ja maksimiulosvirtauspaine suurempi kuin 40 baaria ja jotka on erityisesti suunniteltu pumppaamaan porauslietettä ja/tai sementtiä öljyteollisuuden porauskaivoihin.
ex 8413 60	Pyörivät syrjäytyspumput nesteille, moottorikäyttöiset, joiden maksimivirtausnopeus on suurempi kuin 18 m ³ /h ja maksimiulosvirtauspaine suurempi kuin 40 baaria ja jotka on erityisesti suunniteltu pumppaamaan porauslietettä ja/tai sementtiä öljyteollisuuden porauskaivoihin.
ex 8431 39 00	Osat, jotka soveltuvat käytettäväksi yksinomaan tai pääasiallisesti öljykentillä käytettävien alanimikkeiden 8428 tai 8430 49 koneiden ja laitteiden kanssa
ex 8431 43 00	Osat, jotka soveltuvat käytettäväksi yksinomaan tai pääasiallisesti öljykentillä käytettävien nimikkeiden 8430 41 tai 8430 49 koneiden ja laitteiden kanssa
ex 8431 49	Osat, jotka soveltuvat käytettäväksi yksinomaan tai pääasiallisesti öljykentillä käytettävien nimikkeiden 8426, 8429 ja 8430 koneiden ja laitteiden kanssa”

9) Korvataan liite IV tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Korvataan asetuksen (EU) N:o 960/2014 johdanto-osan 6 kappale seuraavasti:

- ”(6) Venäjän hallituksen painostamiseksi on lisäksi aiheellista soveltaa lisärajoituksia tiettyjen rahoituslaitosten pääsyyn pääomamarkkinoille lukuun ottamatta Venäjällä sijaitsevia hallitustenväisillä sopimuksilla perustettuja kansainvälisluonteisia laitoksia, joissa Venäjä on yhtenä osakkaana; rajoituksia, jotka koskevat Venäjälle sijoittautuneita oikeushenkilöitä, yhteisöjä tai elimiä puolustusalaalla, lukuun ottamatta niitä, jotka ovat aktiivisia pääasiassa avaruusteollisuuden ja ydinenergiateollisuuden aloilla; sekä rajoituksia, jotka koskevat Venäjälle sijoittautuneita oikeushenkilöitä, yhteisöjä tai elimiä, joiden päätoimiala liittyy raakaöljyn tai öljytuotteiden myyntiin tai kuljetukseen. Muut rahoituspalvelut kuten talletuspalvelut, maksupalvelut, vakuutuspalvelut ja lainat asetuksen (EU) N:o 833/2014 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilta laitoksilta sekä rahoitustoimien suojaamiseen käytetyt johdannaiset energiamarkkinoilla, lukuun ottamatta 5 artiklassa tarkoitettuja rahoituspalveluja, eivät kuulu näiden rajoitusten soveltamisalaan.”

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI

LIITE

”LIITE IV

Luettelo 2 a artiklassa tarkoitetuista luonnollisista ja oikeushenkilöistä, yhteisöistä ja elimistä

JSC Sirius

OJSC Stankoinstrument

OAo JSC Chemcomposite

JSC Kalashnikov

JSC Tula Arms Plant

NPK Technologii Maschinostrojenija

OAo Wysokototschnye Kompleksi

OAo Almaz Antey

OAo NPO Bazalt”

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 1291/2014,**annettu 16 päivänä heinäkuuta 2014,****edellytyksistä puupaneelien luokittelulle EN 13986 -standardin mukaisesti ja puupanelointien ja -verhouksien luokittelulle EN 14915 -standardin mukaisesti ilman lisätästä niiden palonkestävyyden osalta, kun tuotteita käytetään seinien ja kattojen päällystämiseen****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta 9 päivänä maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission päätöksellä 2000/367/EY ⁽²⁾ perustettiin rakennustuotteiden, rakennuskohteiden ja niiden osien palonkestävyyttä koskeva luokitusjärjestelmä. Yhdenmukaistetun standardin EN 13986 kattamat puupaneelit sekä yhdenmukaistetun standardin EN 14915 kattamat puupaneloinnit ja -verhoukset kuuluvat niihin rakennustuotteisiin, joihin kyseistä päätöstä sovelletaan.
- (2) Testit ovat osoittaneet, että kyseisten tuotteiden palonkestävyys on vakaa ja ennustettavissa, kun niitä käytetään seinien ja kattojen päällystämiseen, kunhan ne täyttävät tietyt edellytykset, jotka koskevat puun tiheyttä sekä paneelien, panelointien ja verhouksien paksuutta.
- (3) Yhdenmukaistetun standardin EN 13986 kattamien puupaneelien sekä yhdenmukaistetun standardin EN 14915 kattamien puupanelointien ja -verhouksien pitäisi sen vuoksi katsoa olevan päätöksessä 2000/367/EY vahvistettujen palonkestävyyttä koskevien luokkien mukaisia kyseisten edellytysten mukaisesti ilman, että vaaditaan lisätästä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhdenmukaistetun standardin EN 13986 kattamien puupaneelien sekä yhdenmukaistetun standardin EN 14915 kattamien puupanelointien ja -verhouksien, jotka täyttävät liitteessä vahvistetut edellytykset, on katsottava olevan liitteessä esitettyjen suoritustasoluokkien mukaisia ilman testausta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä heinäkuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5.

⁽²⁾ Komission päätös 2000/367/EY, tehty 3 päivänä toukokuuta 2000, direktiivin 89/106/ETY täytäntöönpanemisesta rakennustuotteiden, rakennuskohteiden ja niiden osien palonkestävyyden luokituksen osalta (EYVL L 133, 6.6.2000, s. 26).

LIITE

Tuote ⁽¹⁾	EN-tuote-standardi	Tuotetiedot ⁽²⁾	Keskitiheys vähintään (kg/m ³)	Vähimmäispaksuus (mm)	K-luokka ⁽³⁾
Kovalevy	EN 13986	Pontin ja uran kanssa tai ilman ⁽⁵⁾	800	9	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
OSB-levy	EN 13986	Pontin ja uran kanssa tai ilman ⁽⁶⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Lastulevy	EN 13986	Pontin ja uran kanssa ⁽⁷⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Lastulevy	EN 13986	Pontin ja uran kanssa tai ilman ⁽⁶⁾	600	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Vaneri	EN 13986	Pontin ja uran kanssa tai ilman ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Puupaneelit	EN 13986	Pontin ja uran kanssa tai ilman ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Lastulevy	EN 13986	Pontin ja uran kanssa ⁽⁸⁾	600	25	K ₂ 30
OSB-levy	EN 13986	Pontin ja uran kanssa ⁽⁸⁾	600	30	K ₂ 30
Vaneri	EN 13986	Pontin ja uran kanssa ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Puupaneelit	EN 13986	Pontin ja uran kanssa ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Puupaneelit	EN 13986	Pontin ja uran kanssa ⁽⁹⁾	450	53	K ₂ 60
Puupaneloinnit ja -verhoukset	EN 14915	Pontin ja uran kanssa ⁽¹⁰⁾	450	15	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Puupaneloinnit ja -verhoukset	EN 14915	Pontin ja uran kanssa ⁽¹⁰⁾	450	27	K ₂ 30
Puupaneloinnit ja -verhoukset	EN 14915	Pontin ja uran kanssa ⁽¹¹⁾	450	2 × 27 ⁽¹²⁾	K ₂ 60

⁽¹⁾ Asennetaan suoraan alustalle ilman ilmarakoa.

⁽²⁾ Liitokset, joissa on suorakulmaiset reunat tai ponttiprofiili ja sama paksuus kuin tuotteessa, ilman välejä.

⁽³⁾ Luokka päätöksen 2000/367/EY mukaisesti.

⁽⁴⁾ K₁ 10 alustoille ≥ 300 kg/m³

⁽⁵⁾ Uppokantanaulan pituus vähintään 40 mm ja väli enintään 100 mm.

⁽⁶⁾ Ruuvien pituus vähintään 30 mm ja väli enintään 200 mm.

⁽⁷⁾ Ruuvien pituus vähintään 30 mm ja väli enintään 150 mm.

⁽⁸⁾ Ruuvien pituus vähintään 50 mm ja väli enintään 200 mm.

⁽⁹⁾ Ruuvien pituus vähintään 75 mm ja väli enintään 200 mm.

⁽¹⁰⁾ Naulan pituus vähintään 60 mm ja väli enintään 600 mm.

⁽¹¹⁾ Naulan pituus vähintään 50 mm (kussakin kerroksessa) ja väli enintään 600 mm.

⁽¹²⁾ Nämä kaksi kerrosta asennetaan niin, että kerrosten pitkittäissuunta on kohtisuorassa toisiinsa nähden.

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 1292/2014,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2014,
edellytyksistä tiettyjen pinnoittamattomien puisten lattiapäällysteiden luokittelulle standardin
EN 14342 mukaisesti ilman lisättestausta niiden paloteknisen käyttäytymisen osalta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta 9 päivänä maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission päätöksellä 2000/147/EY ⁽²⁾ perustettiin rakennusalan tuotteiden paloteknistä käyttäytymistä koskeva luokitusjärjestelmä. Puset lattiapäällysteet kuuluvat niihin rakennustuotteisiin, joihin kyseistä päätöstä sovelletaan.
- (2) Testit ovat osoittaneet, että yhdenmukaistetun standardin EN 14342 piiriin kuuluvien puisten lattiapäällysteiden palotekninen käyttäytyminen on vakaa ja ennustettavissa, kunhan ne täyttävät tietyt edellytykset, jotka koskevat puun tiheyttä, lattiapäällysteen paksuutta ja tuotteen loppukäyttöä.
- (3) Yhdenmukaistetun standardin EN 14342 piiriin kuuluvien puisten lattiapäällysteiden pitäisi sen vuoksi katsoa olevan päätöksessä 2000/147/EY vahvistettujen paloteknistä käyttäytymistä koskevien luokkien mukaisia kyseisten edellytysten mukaisesti ilman, että vaadittaisiin lisättestausta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhdenmukaistetun standardin EN 14342 piiriin kuuluvien puisten lattiapäällysteiden, jotka täyttävät liitteessä vahvistetut edellytykset, on katsottava olevan liitteessä esitettyjen suoritustasoluokkien mukaisia ilman testausta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5.

⁽²⁾ Komission päätös 2000/147/EY, tehty 8 päivänä helmikuuta 2000, neuvoston direktiivin 89/106/ETY soveltamisesta rakennustuotteiden paloteknistä käyttäytymistä koskevan luokituksen osalta (EYVL L 50, 23.2.2000, s. 14).

LIITE

Tuote ⁽¹⁾ ⁽⁷⁾	Tuotetiedot ⁽⁴⁾	Keskitiheys vähintään ⁽⁵⁾ (kg/m ³)	Kokonaispaksuus vähintään (mm)	Loppukäytön olosuhteet	Lattiapäällysteen luokka ⁽³⁾
Puinen lattiapäällyste	Puinen lattiapäällyste, mäntyä tai kuusta	Mänty: 480 Kuusi: 400	14	Alle ei jätetä ilmarakoa	D _{fl} -s1
Puinen lattiapäällyste	Puinen lattiapäällyste, pyökkiä, tammea, mäntyä tai kuusta	Pyökki: 700 Tammi: 700 Mänty: 430 Kuusi: 400	20	Alle jätetään ilmarako tai alle ei jätetä ilmarakoa	D _{fl} -s1
Puuparketit	Puinen (yksikerroksinen) parketti, pähkinäpuuta	650	8	Liimataan alustalle ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Puuparketit	Puinen (yksikerroksinen) parketti, tammea, vaahteraa tai saarnea	Saarni: 650 Vaahtera: 650 Tammi: 720	8	Liimataan alustalle ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Puuparketit	Monikerroksinen parketti, jonka ylin kerros tammea, vähintään 3,5 mm	550	15 ⁽²⁾	Alle ei jätetä ilmarakoa	D _{fl} -s1
Puiset lattiapäällysteet ja parketit	Puiset lattiapäällysteet ja parketit, joita ei ole täsmennetty edellä	400	6	Kaikki	E _{fl}

⁽¹⁾ Asennus standardin EN ISO 9239-1 mukaisesti vähintään luokan D-s2, d0 alustalle, jonka vähimmäistiheys on 400 kg/m³ tai joka asennetaan siten, että alle jätetään ilmarako (vähimmäiskorkeus 30 mm).

⁽²⁾ Mukaan voidaan lukea vähintään E_{fl}-luokan välikerros, jonka enimmäispaksuus on 3 mm ja vähimmäistiheys 280 kg/m³.

⁽³⁾ Luokat on annettu päätöksen 2000/147/EY liitteen taulukossa 2.

⁽⁴⁾ Ilman pinnoitetta.

⁽⁵⁾ Vakioitu standardin EN 13238 mukaisesti (suhteellinen kosteus 50 %, 23 °C).

⁽⁶⁾ Alustan on kuuluttava vähintään luokkaan D-s2, d0.

⁽⁷⁾ Koskee myös porrasaskelmia.

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 1293/2014,**annettu 17 päivänä heinäkuuta 2014,****edellytyksistä yhdenmukaistetun standardin EN 13658–1 kattamien sisärakentamisessa käytettävien metallisten alustojen ja vahvikkeiden, yhdenmukaistetun standardin EN 13658–2 kattamien ulkopuoliseen rappaukseen tarkoitettujen metallisten alustojen ja vahvikkeiden sekä yhdenmukaistetun standardin EN 14353 kattamien vahvikkeiden ja erikoisprofiilien luokittelulle ilman lisätästä niiden paloteknisen käyttäytymisen osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta 9 päivänä maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission päätöksellä 2000/147/EY ⁽²⁾ perustettiin rakennusalan tuotteiden paloteknistä käyttäytymistä koskeva luokitusjärjestelmä. Yhdenmukaistetun standardin EN 13658–1 kattamat sisärakentamisessa käytettävät metalliset alustat ja vahvikkeet, yhdenmukaistetun standardin EN 13658–2 kattamat ulkopuoliseen rappaukseen tarkoitetut metalliset alustat ja vahvikkeet sekä yhdenmukaistetun standardin EN 14353 kattamat vahvikkeet ja erikoisprofiilit, joiden ulkopinta sisältää orgaanista ainesta, kuuluvat niihin rakennustuotteisiin, joihin kyseistä päätöstä sovelletaan.
- (2) Kyseisten tuotteiden paloteknisen käyttäytymisen on osoitettu olevan vakaa ja ennustettava, kun niitä käytetään kipsilevyissä kulmien muodostamiseksi seiniin, koska niiden pinnasta vain merkityksellömän pieni osa altistuu tulelle.
- (3) Yhdenmukaistetun standardin EN 13658–1 kattamien sisärakentamisessa käytettävien metallisten alustojen ja vahvikkeiden, yhdenmukaistetun standardin EN 13658–2 kattamien ulkopuoliseen rappaukseen tarkoitettujen metallisten alustojen ja vahvikkeiden sekä yhdenmukaistetun standardin EN 14353 kattamien vahvikkeiden ja erikoisprofiilien, joiden ulkopinta sisältää orgaanista ainesta, pitäisi sen vuoksi katsoa olevan paloteknistä käyttäytymistä koskevan luokan E mukaisia ilman, että vaadittaisiin testausta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhdenmukaistetun standardin EN 13658–1 kattamien sisärakentamisessa käytettävien metallisten alustojen ja vahvikkeiden, yhdenmukaistetun standardin EN 13658–2 kattamien ulkopuoliseen rappaukseen tarkoitettujen metallisten alustojen ja vahvikkeiden sekä yhdenmukaistetun standardin EN 14353 kattamien vahvikkeiden ja erikoisprofiilien, joiden ulkopinta sisältää orgaanista ainesta, on katsottava olevan päätöksen 2000/147/EY liitteessä olevassa taulukossa 1 vahvistetun paloteknistä käyttäytymistä koskevan luokan E mukaisia ilman testausta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5.

⁽²⁾ Komission päätös 2000/147/EY, tehty 8 päivänä helmikuuta 2000, neuvoston direktiivin 89/106/ETY soveltamisesta rakennustuotteiden paloteknistä käyttäytymistä koskevan luokituksen osalta (EYVL L 50, 23.2.2000, s. 14).

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1294/2014,**annettu 4 päivänä joulukuuta 2014,****asetuksen (EY) N:o 1238/95 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse yhteisön kasvilajikevirastolle maksettavasta hakemusmaksusta ja tutkimusmaksusta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 113 artiklan,

on kuullut yhteisön kasvilajikeviraston hallintoneuvostoa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EY) N:o 1238/95 ⁽²⁾ 7 artiklassa vahvistetaan säännökset, jotka koskevat kasvinjalostajanoikeuksien myöntämistä koskevien hakemusten käsittelystä yhteisön kasvilajikevirastolle, jäljempänä 'virasto', maksettavaa hakemusmaksua.
- (2) Niiden kokemusten perusteella, joita virastolle on kertynyt sellaisten yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien myöntämistä koskevien hakemusten käsittelyyn liittyvistä kustannuksista, jotka eivät täytä edellytyksiä, on aiheellista alentaa viraston perimän hakemusmaksun suuruutta.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1238/95 8 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I vahvistetaan maksu, joka maksetaan virastolle kasvinjalostajanoikeuksien myöntämistä koskevan hakemuksen kohteena olevan lajikkeen teknisten tutkimusten järjestämisestä ja suorittamisesta, jäljempänä 'tutkimusmaksu'.
- (4) Kokemus on osoittanut, että sellaisten lajikkeiden teknisestä tutkimuksesta aiheutuvat kustannukset, joiden erityisosa sisältävää aineistoa on käytettävä moneen kertaan aineiston tuottamiseksi, vaihtelevat suuresti. Teknisestä tutkimuksesta maksettavan maksun olisi katettava lajikkeen ja sen kunkin erityisosan teknisestä tutkimuksesta aiheutuvat kustannukset. Tutkimusmaksun enimmäismäärää ei sen vuoksi ole tarpeen vahvistaa tällaisten tapausten osalta.
- (5) Teknisestä tutkimuksesta saadut kokemukset osoittavat lisäksi, että viraston perimät tutkimusmaksut eivät kata kaikkien niiden maksujen yhteismäärää, joita virasto maksaa tutkintavirastoille. Viraston perimien maksujen olisi kuitenkin periaatteessa katettava sen suorittamat maksut. Asetuksen (EY) N:o 1238/95 liitteessä I vahvistettuja maksuja olisi sen vuoksi nostettava. Samalla liitteessä I vahvistettuja maksuryhmiä olisi yksinkertaistettava.
- (6) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1238/95 olisi muutettava.
- (7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat yhteisön kasvinjalostajanoikeuksia käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1238/95 seuraavasti:

1) Korvataan 7 artiklan 7 kohta seuraavasti:

"7. Jos virasto on vastaanottanut maksun, mutta hakemus ei täytä perusasetuksen 50 artiklan edellytyksiä, sen on pidettävä 200 euroa hakemusmaksusta ja palautettava loput ilmoittaessaan hakijalle hakemuksessa todetuista puutteista."

⁽¹⁾ EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 1238/95, annettu 31 päivänä toukokuuta 1995, yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 soveltamiseksi maksuissa yhteisön kasvilajikevirastolle (EYVL L 121, 1.6.1995, s. 31).

2) Korvataan 8 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Maksut teknisen tutkimuksen järjestämiseksi ja suorittamiseksi, jäljempänä ’tutkimusmaksu’, jotka koskevat yhteisön kasvinjalostusoikeuden kohteena olevaa lajiketta, suoritetaan liitteen I mukaisesti kultakin alkavalta kasvu-kaudelta. Sellaisten lajikkeiden osalta, joiden erityisosa sisältävää aineistoa on käytettävä moneen kertaan aineiston tuottamiseksi, on maksettava liitteessä I määrätty tutkimusmaksu sellaiselle lajikkeelle ja sen kullekin erityisosalle, josta virallista kuvausta ei ole saatavilla ja jotka tulee tutkia.”

3) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1238/95 liite I seuraavasti:

"LIITE I

8 artiklassa tarkoitettuun tekniseen tutkimukseen liittyvät maksut

Asetuksen 8 artiklan mukaisesta lajikkeen teknisestä tutkimuksesta perittävä maksu vahvistetaan seuraavan taulukon mukaisesti:

(euroa)

	Kustannusryhmä	Maksu
Maatalouskasvit		
1	Peruna	1 960
2	Rapsi	1 860
3	Heinäkasvit	2 210
4	Muut viljelykasvilajit	1 430
Hedelmät		
5	Omena	3 210
6	Mansikka	2 740
7	Muut hedelmäajit	2 550
Koristekasvit		
8	Koristekasvit, joilla elävä vertailukokoelma, kasvi-huonekokeet	2 140
9	Koristekasvit, joilla elävä vertailukokoelma, ulko-kokeet	1 960
10	Koristekasvit, joilla ei elävää vertailukokoelmaa, kasvi-huonekokeet	1 770
11	Koristekasvit, joilla ei elävää vertailukokoelmaa, ulkokokeet	1 570
12	Koristekasvit, erityiset koejärjestelyt	3 040
Vihannekset		
13	Vihannekset, kasvi-huonekokeet	2 150
14	Vihannekset, ulkokokeet	1 960"

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1295/2014,**annettu 4 päivänä joulukuuta 2014,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 täytäntöönpanosta tiettyjen muiden kuin eläinperäisten rehujen ja elintarvikkeiden tuontia koskevan tehostetun virallisen valvonnan osalta annetun asetuksen (EY) N:o 669/2009 liitteen I muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 669/2009 ⁽²⁾ säädetään tehostettua virallista valvontaa koskevista säännöistä, joita on sovellettava kyseisen asetuksen liitteessä I lueteltujen muiden kuin eläinperäisten rehujen ja elintarvikkeiden, jäljempänä 'luettelo', tuonnissa niissä saapumispaikoissa, joiden kautta ne tulevat asetuksen (EY) N:o 882/2004 liitteessä I tarkoitetuille alueille.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 669/2009 2 artiklassa säädetään, että luetteloa on tarkasteltava säännöllisesti ja vähintään neljännesvuosittain ottaen huomioon vähintään kyseisessä artiklassa tarkoitetut tiedonlähteet.
- (3) Elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän kautta vastikään ilmoitettujen elintarvikkeita koskevien tapahtumien esiintyminen ja merkityksellisyys, elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston kolmansissa maissa suorittamien tarkastusten tulokset ja jäsenvaltioiden komissiolle neljännesvuosittain muiden kuin eläinperäisten rehujen ja elintarvikkeiden eristä asetuksen (EY) N:o 669/2009 15 artiklan mukaisesti toimittamat raportit osoittavat, että luetteloa olisi muutettava.
- (4) Erityisesti luetteloa olisi muutettava poistamalla niiden tuotteiden tiedot, jotka käytettävissä olevien tietojen mukaan vastaavat yleisesti ottaen riittävässä määrin unionin lainsäädännössä säädettyjä asiaankuuluvia turvallisuusvaatimuksia ja joiden tehostettu virallinen valvonta ei sen vuoksi enää ole perusteltua. Sen vuoksi luettelossa olevat tiedot, jotka koskevat Egyptistä peräisin olevia appelsiineja sekä Thaimaasta peräisin olevia korianterin lehtiä, basilikaa ja minttua, olisi poistettava.
- (5) Luetteloa olisi muutettava myös lisäämällä virallisen valvonnan tiheyttä niiden tuotteiden osalta, jotka samojen tietolähteiden mukaan vastaavat aiempaa huonommin asiaankuuluvaa unionin lainsäädäntöä ja joiden osalta näin ollen on perusteltua tehostaa virallista valvontaa. Sen vuoksi luettelossa olevia tietoja, jotka koskevat Intiasta peräisin olevia kuivattuja mausteita, Intiasta ja Thaimaasta peräisin olevia betelköynnöksen lehtiä sekä Turkista peräisin olevia viininlehtiä, olisi muutettava.
- (6) Johdonmukaisuuden ja selkeyden vuoksi on aiheellista korvata asetuksen (EY) N:o 669/2009 liite I tämän asetuksen liitteellä.
- (7) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 669/2009 olisi muutettava.
- (8) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 669/2009 liite I tämän asetuksen liitteellä.

⁽¹⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 669/2009, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 täytäntöönpanosta tiettyjen muiden kuin eläinperäisten rehujen ja elintarvikkeiden tuontia koskevan tehostetun virallisen valvonnan osalta ja päätöksen 2006/504/EY muuttamisesta (EUVL L 194, 25.7.2009, s. 11).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

"LIITE I

**Muut kuin eläinperäiset rehut ja elintarvikkeet, jotka asetetaan tehostettuun viralliseen valvontaan
nimetyssä saapumispaikassa**

Rehut ja elintarvikkeet (käyttötarkoitus)	CN-koodi ⁽¹⁾	Taric- alani- mike	Alkupe- rämaa	Vaara	Fyysisten ja tunnistustar- kastusten tiheys (%)
Kuivatut viinirypäleet (rusinat) (Elintarvikkeet)	0806 20		Afganistan (AF)	Okratoksiini A	50
— Maapähkinät, kuorelliset	— 1202 41 00		Brasilia (BR)	Aflatoksiinit	10
— Maapähkinät, kuoritut	— 1202 42 00				
— Maapähkinävoi	— 2008 11 10				
— Maapähkinät, muulla tavoin valmistetut tai säilöttyt	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
(Rehut ja elintarvikkeet)					
— Pitkäpavut (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Kambodža (KH)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽²⁾	50
— Munakoisot	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
(Elintarvikkeet — tuoreet, jääh- dytetyt tai jäädytetyt vihan- nekset)					
Kiinanlehtiselleri (<i>Apium graveolens</i>) (Elintarvikkeet — tuoreet tai jäähdetyt yrtit)	ex 0709 40 00	20	Kambodža (KH)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽³⁾	50
Brassica oleracea (muu syötävä Brassica- sukuinen kaali, 'kiinalainen parsakaali') ⁽⁴⁾ (Elintarvikkeet — tuoreet tai jäähdetyt)	ex 0704 90 90	40	Kiina (CN)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽⁵⁾	50
Tee, myös maustettu (Elintarvikkeet)	0902		Kiina (CN)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽⁶⁾	10

Rehut ja elintarvikkeet (käyttötarkoitus)	CN-koodi ⁽¹⁾	Taric- alani- mike	Alkupe- rämaa	Vaara	Fyysisten ja tunnistustar- kastusten tiheys (%)
— Munakoisot	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72	Dominikaaninen tasavalta (DO)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämämenetelmillä, joiden perustana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetelmillä ⁽⁷⁾	10
— Karvaskurkku (<i>Momordica charantia</i>)	— ex 0709 99 90; ex 0710 80 95	70 70			
(Elintarvikkeet — tuoreet, jäädytetyt tai jäädytetyt vihannekset)					
— Pitkäpavut (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Dominikaaninen tasavalta (DO)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämämenetelmillä, joiden perustana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetelmillä ⁽⁷⁾	20
— Paprikat (makeat ja miedot sekä muut kuin makeat ja miedot) (<i>Capsicum</i> spp.)	— 0709 60 10; ex 0709 60 99	20			
(Elintarvikkeet — tuoreet, jäädytetyt tai jäädytetyt vihannekset)	— 0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
Mansikat (tuoreet) (Elintarvikkeet)	0810 10 00		Egypti (EG)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämämenetelmillä, joiden perustana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetelmillä ⁽⁸⁾	10
Paprikat (makeat ja miedot sekä muut kuin makeat ja miedot) (<i>Capsicum</i> spp.)	0709 60 10; ex 0709 60 99;	20	Egypti (EG)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämämenetelmillä, joiden perustana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetelmillä ⁽⁹⁾	10
(Elintarvikkeet — tuoreet, jäädytetyt tai jäädytetyt)	0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
Betelköynnöksen lehdet (<i>Piper betle</i> L.) (Elintarvikkeet)	ex 1404 90 00	10	Intia (IN)	Salmonella ⁽¹⁰⁾	50
Seesaminsienet (Elintarvikkeet — tuoreet tai jäädytetyt)	1207 40 90		Intia (IN)	Salmonella ⁽¹⁰⁾	20
— <i>Capsicum annuum</i> , kokonainen	— 0904 21 10	10	Intia (IN)	Aflatoksiinit	20
— <i>Capsicum annuum</i> , murskattu tai jauhettu	— ex 0904 22 00				
— <i>Capsicum</i> -sukuiset hedelmät, kuivatut, kokonaiset, ei kuitenkaan makeat ja miedot paprikat (<i>Capsicum annuum</i>)	— 0904 21 90				
— Muskottipähkinä (<i>Myristica fragrans</i>) (Elintarvikkeet — kuivatut mausteet)	— 0908 11 00; 0908 12 00				

Rehut ja elintarvikkeet (käyttötarkoitus)	CN-koodi ⁽¹⁾	Taric- alani- mike	Alkupe- rämaa	Vaara	Fyysisten ja tunnistustar- kastusten tiheys (%)
Entsyymit; entsyymivalmis- teet (Rehut ja elintarvikkeet)	3507		Intia (IN)	Kloramfenikoli	50
— Muskottipähkinä (<i>Myristica fragrans</i>) (Elintarvikkeet — kuivatut mausteet)	— 0908 11 00; 0908 12 00		Indonesia (ID)	Aflatoksiinit	20
— Herneet (silpimättömät) — Pavut (silpimättömät) (Elintarvikkeet — tuoreet tai jäähdetyt)	— ex 0708 10 00 — ex 0708 20 00	40 40	Kenia (KE)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽¹¹⁾	10
Minttu (Elintarvikkeet — tuoreet tai jäähdetyt yrtit)	ex 1211 90 86	30	Marokko (MA)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽¹²⁾	10
Kuivatut pavut (Elintarvikkeet)	0713 39 00		Nigeria (NG)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽¹³⁾	50
Viinirypäleet (syötäviksi tar- koitetut) (Elintarvikkeet — tuoreet)	0806 10 10		Peru (PE)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽¹⁴⁾	10
Vesimelonin (<i>Egusi, Citrullus lanatus</i>) siemenet ja niistä saadut tuotteet (Elintarvikkeet)	ex 1207 70 00; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	10 30 50	Sierra Leone (SL)	Aflatoksiinit	50
— Maapähkinät, kuorelliset — Maapähkinät, kuoritut — Maapähkinävoi — Maapähkinät, muulla tavoin valmistetut tai säilötyt (Rehut ja elintarvikkeet)	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Sudan (SD)	Aflatoksiinit	50

Rehut ja elintarvikkeet (käyttötarkoitus)	CN-koodi ⁽¹⁾	Taric- alani- mike	Alkupe- rämaa	Vaara	Fyysisten ja tunnistustar- kastusten tiheys (%)
Paprikat (muut kuin makeat ja miedot) (<i>Capsicum</i> spp.) (Elintarvikkeet — tuoreet tai jäähdytetyt)	ex 0709 60 99	20	Thaimaa (TH)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽¹⁵⁾	10
Betelköynnöksen lehdet (<i>Piper betle</i> L.) (Elintarvikkeet)	ex 1404 90 00	10	Thaimaa (TH)	Salmonella ⁽¹⁰⁾	50
— Pitkäpavut (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>) — Munakoisot (Elintarvikkeet — tuoreet, jääh- dytetyt tai jäädytetyt vihan- nekset)	— ex 0708 20 00 ex 0710 22 00 — 0709 30 00; ex 0710 80 95	10 10 72	Thaimaa (TH)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽¹⁶⁾	20
Kuivatut aprikoosit (Elintarvikkeet)	0813 10 00		Turkki (TR)	Sulfiitit ⁽¹⁷⁾	10
— Makeat ja miedot paprikat (<i>Capsicum</i> <i>annuum</i>) (Elintarvikkeet — tuoreet, jääh- dytetyt tai jäädytetyt vihan- nekset)	— 0709 60 10; 0710 80 51		Turkki (TR)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽¹⁸⁾	10
Viininlehdet (Elintarvikkeet)	ex 2008 99 99	11; 19	Turkki (TR)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽¹⁹⁾	20
Kuivatut viinirypäleet (rusinat) (Elintarvikkeet)	0806 20		Uzbekistan (UZ)	Okratoksiini A	50
— Korianterin lehdet — Basilika (pyhä basilika, makea basilika) — Minttu — Persilja (Elintarvikkeet — tuoreet tai jäähdytetyt yrtit)	— ex 0709 99 90 — ex 1211 90 86 — ex 1211 90 86 — ex 0709 99 90	72 20 30 40	Vietnam (VN)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽²⁰⁾	20

Rehut ja elintarvikkeet (käyttötarkoitukset)	CN-koodi ⁽¹⁾	Taric- alani- mike	Alkupe- rämaa	Vaara	Fyysisten ja tunnistustar- kastusten tiheys (%)
— Pitahaija (pitaijat)	— ex 0810 90 20	10	Vietnam (VN)	Torjunta-ainejäämät analysoitu monijäämäme- netelmillä, joiden perus- tana GC-MS ja LC-MS, tai yhden jäämän menetel- millä ⁽²⁰⁾	20
— Okra	— ex 0709 99 90	20			
— Paprikat (muut kuin makeat ja miedot) (<i>Capsicum</i> spp.)	— ex 0709 60 99	20			
<i>(Elintarvikkeet — tuoreet tai jähdytetyt)</i>					

⁽¹⁾ Jos johonkin CN-koodiin kuuluvista tuotteista vain osalle on tehtävä tarkastukset ja jollei kyseisen koodin osalta ole olemassa erityistä alanimikettä, CN-koodi on merkitty tunnuksella 'ex'.

⁽²⁾ Erityisesti seuraavien jäämät: karbofuraani (karbofuraanin ja 3-hydroksikarbofuraanin summa ilmaistuna karbofuraanina), klorbu-
faami, dimetooatti (dimetooatin ja ometaatin summa ilmaistuna dimetooattina).

⁽³⁾ Erityisesti seuraavien jäämät: karbofuraani (karbofuraanin ja 3-hydroksikarbofuraanin summa ilmaistuna karbofuraanina), heksako-
natsoli, fentoaatti, triadimefoni ja triadimenoli (triadimefonin ja triadimenolin summa).

⁽⁴⁾ Laji *Brassica oleracea* L. convar. Botrytis (L) Alef var. Italica Plenck, lajike alboglabra. Tunnetaan myös nimillä 'Kai Lan', 'Gai Lan',
'Gailan', 'Kailan', 'Chinese bare Jielan'.

⁽⁵⁾ Erityisesti seuraavien jäämät: klorfenapyri, fiproniili (fiproniilin ja sulfonimetaboliitin (MB46136) summa ilmaistuna fiproniilinä),
karbendatsiimi ja benomyyli (benomyylin ja karbendatsiimin summa ilmaistuna karbendatsiiminä), asetamipridi, dimetomorfi ja
propikonatsoli.

⁽⁶⁾ Erityisesti seuraavien jäämät: buprofetsiini, imidaklopridi, fenvaleraatti ja esfenvaleraatti (RS- ja SR-isomeerien summa), profeno-
fossi, trifluraliini, triatsofossi, triadimefoni ja triadimenoli (triadimefonin ja triadimenolin summa), sypermetriini (sypermetriini,
mukaan luettuna muut sen isomeerien seokset (isomeerien summa)).

⁽⁷⁾ Erityisesti seuraavien jäämät: amitratsi (amitratsi ja sen 2,4-dimetyylianiiliinä sisältävät metaboliitit ilmaistuna amitratsina), asefaatti,
aldikarbi (aldikarbin, sen sulfoksidin ja sen sulfonin summa ilmaistuna aldikarbina), karbendatsiimi ja benomyyli (benomyylin ja
karbendatsiimin summa ilmaistuna karbendatsiiminä), klorfenapyri, klorpyrifossi, ditiokarbamaatit (ditiokarbamaatit ilmaistuna
CS2:na, mukaan luettuina manebi, mankotsebi, metiraami, propinebi, tiraami ja tsiraami), diafentiuroni, diatsinoni, diklorvossi,
dikofoli (p,p'- ja o,p'-isomeerien summa), dimetooatti (dimetooatin ja ometaatin summa ilmaistuna dimetooattina), endosulfaani
(alfa- ja beetaisomeerien ja endosulfaanisulfaatin summa ilmaistuna endosulfaanina), fenamidoni, imidaklopridi, malationi (mala-
tionin ja malaoksonin summa ilmaistuna malationina), metamidofossi, metiokarbi (metiokarbin sekä metiokarbin sulfoksidin ja
sulfonin summa ilmaistuna metiokarbina), metomyyli ja tiodikarbi (metomyylin ja tiodikarbin summa ilmaistuna metomyylinä),
monokrofossi, oksamyli, profenofossi, propikonatsoli, tiabendatsoli, tiaklopridi.

⁽⁸⁾ Erityisesti seuraavien jäämät: karbendatsiimi ja benomyyli (benomyylin ja karbendatsiimin summa ilmaistuna karbendatsiiminä),
syflutriini (syflutriini, mukaan luettuna muut sen isomeerien seokset (isomeerien summa)), syprokiniili, diatsinoni, dimetooatti
(dimetooatin ja ometaatin summa ilmaistuna dimetooattina), etioni, fenitrotoni, fenpropatriini, fludioksoniili, heksaflumuroini,
lambda-syhalotriini, metiokarbi (metiokarbin sekä metiokarbin sulfoksidin ja sulfonin summa ilmaistuna metiokarbina), metomyyli
ja tiodikarbi (metomyylin ja tiodikarbin summa ilmaistuna metomyylinä), oksamyli, fentoaatti, tiofanaattimetyyli.

⁽⁹⁾ Erityisesti seuraavien jäämät: karbofuraani (karbofuraanin ja 3-hydroksikarbofuraanin summa ilmaistuna karbofuraanina), klorpyri-
fossi, sypermetriini (sypermetriini, mukaan luettuna muut sen isomeerien seokset (isomeerien summa)), syprokonatsoli, dikofoli (p,
p'- ja o,p'-isomeerien summa), difenokonatsoli, dinotefuraani, etioni, flusilatsoli, folpetti, prokloratsi (prokloratsin ja sen 2,4,6-tri-
klorofenyyliryhmän sisältävien metaboliittien summa ilmaistuna prokloratsina), profenofossi, propikonatsoli, tiofanaattimetyyli ja
triforiini.

⁽¹⁰⁾ Vertailumenetelmä EN/ISO 6579 tai sen avulla validoitu menetelmä elintarvikkeiden mikrobiologisista vaatimuksista 15 päivänä
marraskuuta 2005 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2073/2005 (EUVL L 338, 22.12.2005, s. 1) 5 artiklan mukaisesti.

⁽¹¹⁾ Erityisesti seuraavien jäämät: dimetooatti (dimetooatin ja ometaatin summa ilmaistuna dimetooattina), klorpyrifossi, asefaatti,
metamidofossi, metomyyli ja tiodikarbi (metomyylin ja tiodikarbin summa ilmaistuna metomyylinä), diafentiuroni, indoksakarbi S-
ja R-isomeerien summana.

⁽¹²⁾ Erityisesti seuraavien jäämät: klorpyrifossi, sypermetriini (sypermetriini, mukaan luettuna muut sen isomeerien seokset (isomeerien
summa)), dimetooatti (dimetooatin ja ometaatin summa ilmaistuna dimetooattina), endosulfaani (alfa- ja beetaisomeerien ja endo-
sulfaanisulfaatin summa ilmaistuna endosulfaanina), heksakonatsoli, metyyliiparationi (metyyliiparationin ja metyyliiparaoksonin
summa ilmaistuna metyyliiparationina), metomyyli ja tiodikarbi (metomyylin ja tiodikarbin summa ilmaistuna metomyylinä),
flutriafooli, karbendatsiimi ja benomyyli (benomyylin ja karbendatsiimin summa ilmaistuna karbendatsiiminä), flubendiamidi,
myklobutaniili, malationi (malationin ja malaoksonin summa ilmaistuna malationina).

⁽¹³⁾ Erityisesti diklorvossin jäämät.

⁽¹⁴⁾ Erityisesti seuraavien jäämät: dinikonatsoli, etefoni sekä metomyyli ja tiodikarbi (metomyylin ja tiodikarbin summa ilmaistuna
metomyylinä).

⁽¹⁵⁾ Erityisesti seuraavien jäämät: karbofuraani (karbofuraanin ja 3-hydroksikarbofuraanin summa ilmaistuna karbofuraanina), meto-
myyli ja tiodikarbi (metomyylin ja tiodikarbin summa ilmaistuna metomyylinä), dimetooatti (dimetooatin ja ometaatin summa
ilmaistuna dimetooattina), triatsofossi, malationi (malationin ja malaoksonin summa ilmaistuna malationina), profenofossi, protio-
fossi, etioni, karbendatsiimi ja benomyyli (benomyylin ja karbendatsiimin summa ilmaistuna karbendatsiiminä), triforiini, prosymi-
doni, formetanaatti: formetanaatin ja sen suolojen summa ilmaistuna formetanaatti(hydrokloridi)na.

- (¹⁶) Erityisesti seuraavien jäämät: asefaatti, karbaryyli, karbendatsiimi ja benomyyli (benomyylin ja karbendatsiimin summa ilmaistuna karbendatsiiminä), karbofuraani (karbofuraanin ja 3-hydroksikarbofuraanin summa ilmaistuna karbofuraanina), klorpyrifossi, klorpyrifossimetyyli, dimetooatti (dimetootin ja ometoatin summa ilmaistuna dimetootina), etioni, malationi (malationin ja malaoksonin summa ilmaistuna malationina), metalaksyli ja metalaksyli-M (metalaksyli, mukaan luettuna sen muut metalaksyli-M:n sisältävien isomeerien seokset (isomeerien summa)), metamidofossi, metomyyli ja tiodikarbi (metomyylin ja tiodikarbin summa ilmaistuna metomyylinä), monokrotofossi, profenofossi, protiofossi, kinalfossi, triadimefoni ja triadimenoli (triadimefonin ja triadimenolin summa), triatsofossi, dikrotofossi, EPN, triforiini.
- (¹⁷) Vertailumenetelmät: EN 1988-1:1998, EN 1988-2:1998 tai ISO 5522:1981.
- (¹⁸) Erityisesti seuraavien jäämät: metomyyli ja tiodikarbi (metomyylin ja tiodikarbin summa ilmaistuna metomyylinä), oksamyli, karbendatsiimi ja benomyyli (benomyylin ja karbendatsiimin summa ilmaistuna karbendatsiiminä), klofentetsiini, diafentiuroni, dimetooatti (dimetootin ja ometoatin summa ilmaistuna dimetootina), formetanaatti: formetanaatin ja sen suolojen summa ilmaistuna formetanaatti(hydrokloridi)na, malationi (malationin ja malaoksonin summa ilmaistuna malationina), prosymidoni, tetradifoni, tiofanaattimetyyli.
- (¹⁹) Erityisesti seuraavien jäämät: atsoksisitrobiini, boskalidi, klorpyrifossi, ditiokarbamaatit (ditiokarbamaatit ilmaistuna CS₂:na, mukaan luettuina manebi, mankotsebi, metiraami, propinebi, tiraami ja tsiraami), endosulfaani (alfa- ja beetaisomeerien ja endosulfaanisulfaatin summa ilmaistuna endosulfaanina), kresoksiimimetyyli, lambdasyhalotriini, metalaksyli ja metalaksyli-M (metalaksyli, mukaan luettuna sen muut metalaksyli-M:n sisältävien isomeerien seokset (isomeerien summa)), metoksifenotsidi, metrafenoni, myklobutaniili, penkonatsoli, pyraklostrobiini, pyrimetaniili, triadimefoni ja triadimenoli (triadimefonin ja triadimenolin summa), trifloksistirobiini.
- (²⁰) Erityisesti seuraavien jäämät: karbofuraani (karbofuraanin ja 3-hydroksikarbofuraanin summa ilmaistuna karbofuraanina), karbendatsiimi ja benomyyli (benomyylin ja karbendatsiimin summa ilmaistuna karbendatsiiminä), klorpyrifossi, ditiokarbamaatit (ditiokarbamaatit ilmaistuna CS₂:na, mukaan luettuina manebi, mankotsebi, metiraami, propinebi, tiraami ja tsiraami), profenofossi, permetriini (isomeerien summa), heksakonatsoli, difenokonatsoli, propikonatsoli, fiproniili (fiproniilin ja sulfonylmetaboliitin (MB46136) summa ilmaistuna fiproniilinä), propargiitti, flusilatsoli, fentoaatti, sypermetriini (sypermetriini, mukaan luettuna muut sen isomeerien seokset (isomeerien summa)), metomyyli ja tiodikarbi (metomyylin ja tiodikarbin summa ilmaistuna metomyylinä), kinalfossi, pensykuroni, metidationi, dimetooatti (dimetootin ja ometoatin summa ilmaistuna dimetootina), fenbukonatsoli.”

**KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1296/2014,
annettu 4 päivänä joulukuuta 2014,
kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvotte-
lujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan
tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan
mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan
päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän
asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	AL	64,0
	IL	114,8
	MA	91,1
	TR	81,4
	ZZ	87,8
0707 00 05	AL	53,8
	JO	258,6
	MA	170,1
	TR	135,4
	ZZ	154,5
0709 93 10	MA	67,9
	TR	128,2
	ZZ	98,1
0805 10 20	AR	35,3
	SZ	34,3
	TR	74,4
	UY	32,9
	ZA	54,7
	ZW	33,1
	ZZ	44,1
0805 20 10	MA	73,2
	ZZ	73,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,7
	JM	168,3
	TR	76,0
	ZZ	119,3
0805 50 10	AL	64,4
	TR	76,5
	ZZ	70,5
0808 10 80	BA	32,4
	BR	53,8
	CA	134,8
	CL	78,6
	MK	38,0
	NZ	96,9
	US	94,8
	ZZ	75,6

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0808 30 90	CN	81,0
	TR	174,9
	ZZ	128,0

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 täytäntöönpanosta maa- ja alueluokituksen ajan tasalle saattamisen osalta 27 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1106/2012 (EUVL L 328, 28.11.2012, s. 7) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

DIREKTIIVIT

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANODIREKTIIVI 2014/105/EU,

annettu 4 päivänä joulukuuta 2014,

täytäntöönpanotoimenpiteistä neuvoston direktiivin 2002/53/EY 7 artiklan ja neuvoston direktiivin 2002/55/EY 7 artiklan soveltamiseksi eräiden viljelykasvilajien ja vihanneislajien lajiketarkastuksiin sisältyvien ominaisuuksien vähimmäismäärän sekä tarkastusten vähimmäisedellytysten osalta annettujen direktiivien 2003/90/EY ja 2003/91/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/53/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan,

ottaa huomioon vihannesten siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/55/EY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission direktiivit 2003/90/EY ⁽³⁾ ja 2003/91/EY ⁽⁴⁾ hyväksyttiin sen varmistamiseksi, että lajikkeet, jotka jäsenvaltiot sisällyttävät kansallisiin luetteloihinsa, ovat yhteisön kasvilajikeviraston antamien yleisohjeiden mukaiset lajiketarkastuksiin sisältyvien ominaisuuksien vähimmäismäärän sekä tarkastusten vähimmäisedellytysten osalta, niiltä osin kuin tällaiset yleisohjeet on laadittu. Direktiivien mukaan muihin lajikkeisiin sovelletaan kansainvälisen uusia kasvilajikkeita suojaavan liiton (UPOV) yleisohjeita.
- (2) Yhteisön kasvilajikevirasto ja UPOV ovat sittemmin laatineet lisää yleisohjeita sekä päivittäneet voimassa olevia yleisohjeita.
- (3) Sen vuoksi direktiivejä 2003/90/EY ja 2003/91/EY olisi muutettava.
- (4) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysainestoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 2003/90/EY liitteet I ja II tämän direktiivin liitteessä olevalla A osalla.

2 artikla

Korvataan direktiivin 2003/91/EY liitteet tämän direktiivin liitteessä olevalla B osalla.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33.

⁽³⁾ Komission direktiivi 2003/90/EY, annettu 6 päivänä lokakuuta 2003, täytäntöönpanotoimenpiteistä neuvoston direktiivin 2002/53/EY 7 artiklan soveltamiseksi eräiden viljelykasvilajien lajiketarkastuksiin sisältyvien ominaisuuksien vähimmäismäärän sekä tarkastusten vähimmäisedellytysten osalta (EUVL L 254, 8.10.2003, s. 7).

⁽⁴⁾ Komission direktiivi 2003/91/EY, annettu 6 päivänä lokakuuta 2003, täytäntöönpanotoimenpiteistä neuvoston direktiivin 2002/55/EY 7 artiklan soveltamiseksi tarkastuksissa vähintään käsiteltävien ominaisuuksien sekä eräiden vihanneislajien lajiketarkastuksissa vaadittavien vähimmäisedellytysten osalta (EUVL L 254, 8.10.2003, s. 11).

3 artikla

Ennen 1 päivää tammikuuta 2016 aloitettuihin tarkastuksiin jäsenvaltiot voivat soveltaa direktiivejä 2003/90/EY ja 2003/91/EY siinä muodossa, joka on voimassa, kunnes ne muutetaan tällä direktiivillä.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2016.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

5 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

A OSA

"LIITE I

Luettelo 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista lajeista, joiden on vastattava yhteisön kasvilajikeviraston testiprotokollia

Tieteellinen nimi	Yleisnimi	Yhteisön kasvilajikeviraston protokolla
<i>Festuca filiformis</i> Pourr.	Hapsilampaannata	TP 67/1, 23.6.2011.
<i>Festuca ovina</i> L.	Lampaannata	TP 67/1, 23.6.2011.
<i>Festuca rubra</i> L.	Punanata	TP 67/1, 23.6.2011.
<i>Festuca trachyphylla</i> (Hack.) Krajina	Jäykkänata	TP 67/1, 23.6.2011.
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	Italianraiheinä	TP 4/1, 23.6.2011.
<i>Lolium perenne</i> L.	Englanninraiheinä	TP 4/1, 23.6.2011.
<i>Lolium × boucheanum</i> Kunth	Raiheinähybridi	TP 4/1, 23.6.2011.
<i>Pisum sativum</i> L.	Peltoherne	TP 7/2, 11.3.2010.
<i>Brassica napus</i> L.	Rapsi	TP 36/2, 16.11.2011.
<i>Cannabis sativa</i> L.	Hamppu	TP 276/1, 28.11.2012.
<i>Helianthus annuus</i> L.	Auringonkukka	TP 81/1, 31.10.2002.
<i>Linum usitatissimum</i> L.	Pellavansiemen	TP 57/2, 19.3.2014.
<i>Avena nuda</i> L.	Kuoreton kaura	TP 20/1, 6.11.2003.
<i>Avena sativa</i> L. (myös <i>A. byzantina</i> K. Koch)	Kaurat ja punakaura	TP 20/1, 6.11.2003.
<i>Hordeum vulgare</i> L.	Ohra	TP 19/3, 21.3.2012.
<i>Oryza sativa</i> L.	Riisi	TP 16/2, 21.3.2012.
<i>Secale cereale</i> L.	Ruis	TP 58/1, 31.10.2002.
<i>xTriticosecale</i> Wittm. ex A. Camus	Hybridejä, jotka ovat syntyneet erään <i>Triticum</i> -suvun lajin ja erään <i>Secale</i> -suvun lajin risteytymisen tuloksena	TP 121/2 rev. 1, 16.2.2011.
<i>Triticum aestivum</i> L.	Vehnä	TP 3/4 rev. 2, 16.2.2011.
<i>Triticum durum</i> Desf.	Makaroni- eli durumvehnä	TP 120/3, 19.3.2014.
<i>Zea mays</i> L.	Maissi	TP 2/3, 11.3.2010.
<i>Solanum tuberosum</i> L.	Peruna	TP 23/2, 1.12.2005.

Nämä protokollat ovat saatavilla yhteisön kasvilajikeviraston internetsivuilla (www.cpvo.europa.eu).

LIITE II

Luettelo 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista lajeista, joiden on vastattava UPOV:n antamia testauksen yleisohjeita

Tieteellinen nimi	Yleisnimi	UPOV:n yleisohjeet
<i>Beta vulgaris</i> L.	Rehujuurikas	TG/150/3, 4.11.1994.
<i>Agrostis canina</i> L.	Luhtarölly	TG/30/6, 12.10.1990.
<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	Isorölly	TG/30/6, 12.10.1990.
<i>Agrostis stolonifera</i> L.	Rönsyrölly	TG/30/6, 12.10.1990.
<i>Agrostis capillaris</i> L.	Nurmirölly	TG/30/6, 12.10.1990.

Tieteellinen nimi	Yleisnimi	UPOV:n yleisohjeet
<i>Bromus catharticus</i> Vahl	Litteäkattara	TG/180/3, 4.4.2001.
<i>Bromus sitchensis</i> Trin.	Kattara	TG/180/3, 4.4.2001.
<i>Dactylis glomerata</i> L.	Koiranheinä	TG/31/8, 17.4.2002.
<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	Ruokonata	TG/39/8, 17.4.2002.
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	Nurminata	TG/39/8, 17.4.2002.
<i>xFestulolium</i> Asch. et Graebn.	Hybridejä, jotka ovat syntyneet erään <i>Festuca</i> -suvun lajin ja erään <i>Lolium</i> -suvun lajin risteytymisen tuloksena	TG/243/1, 9.4.2008.
<i>Phleum nodosum</i> L.	Ketotähkiö	TG/34/6, 7.11.1984.
<i>Phleum pratense</i> L.	Timotei	TG/34/6, 7.11.1984.
<i>Poa pratensis</i> L.	Niittynurmikka	TG/33/7, 9.4.2014.
<i>Lotus corniculatus</i> L.	Keltamaite	TG 193/1, 9.4.2008.
<i>Lupinus albus</i> L.	Valkolupiini	TG/66/4, 31.3.2004.
<i>Lupinus angustifolius</i> L.	Sinilupiini	TG/66/4, 31.3.2004.
<i>Lupinus luteus</i> L.	Keltalupiini	TG/66/4, 31.3.2004.
<i>Medicago sativa</i> L.	Sinimailanen	TG/6/5, 6.4.2005.
<i>Medicago</i> × <i>varia</i> T. Martyn	Mailanen	TG/6/5, 6.4.2005.
<i>Trifolium pratense</i> L.	Puna-apila	TG/5/7, 4.4.2001.
<i>Trifolium repens</i> L.	Valkoapila	TG/38/7, 9.4.2003.
<i>Vicia faba</i> L.	Härkäpapu	TG/8/6, 17.4.2002.
<i>Vicia sativa</i> L.	Rehuvirna	TG/32/7, 20.3.2013.
<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	Lanttu	TG/89/6 rev., 4.4.2001 + 1.4.2009
<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.	Öljyretikka	TG/178/3, 4.4.2001.
<i>Arachis hypogaea</i> L.	Maapähkinä	TG/93/4, 9.4.2014.
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	Rypsi	TG/185/3, 17.4.2002.
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	Safflari	TG/134/3, 12.10.1990.
<i>Gossypium</i> spp.	Puuvilla	TG/88/6, 4.4.2001.
<i>Papaver somniferum</i> L.	Unikko	TG/166/4, 9.4.2014.
<i>Sinapis alba</i> L.	Keltasinappi	TG/179/3, 4.4.2001.
<i>Glycine max</i> (L.) Merr.	Soijapavut	TG/80/6, 1.4.1998.
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench	Durra	TG/122/3, 6.10.1989.

Nämä yleisohjeet ovat saatavilla UPOV:n internetsivulla (www.upov.int)."

B OSA

"LIITE I

Luettelo 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista lajeista, joiden on vastattava yhteisön kasvilajikeviraston testiprotokollia

Tieteellinen nimi	Yleisnimi	Yhteisön kasvilajikeviraston protokolla
<i>Allium cepa</i> L. (Cepa group)	Kepasipuli, ruokasipuli	TP 46/2, 1.4.2009.
<i>Allium cepa</i> L. (Aggregatum group)	Salottisipuli	TP 46/2, 1.4.2009.
<i>Allium fistulosum</i> L.	Pillisipuli	TP 161/1, 11.3.2010.

Tieteellinen nimi	Yleisnimi	Yhteisön kasvilajikeviraston protokolla
<i>Allium porrum</i> L.	Purjo	TP 85/2, 1.4.2009.
<i>Allium sativum</i> L.	Valkosipulit	TP 162/1, 25.3.2004.
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Ruohosipuli	TP 198/1, 1.4.2009.
<i>Apium graveolens</i> L.	Lehtiselleri	TP 82/1, 13.3.2008.
<i>Apium graveolens</i> L.	Mukulasellerit	TP 74/1, 13.3.2008.
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Parsa	TP 130/2, 16.2.2011.
<i>Beta vulgaris</i> L.	Punajuurikas, mukaan lukien Cheltenham-juurikas	TP 60/1, 1.4.2009.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Lehtikaali	TP 90/1, 16.2.2011.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kukkakaali	TP 45/2, 11.3.2010.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Parsakaali	TP 151/2, 21.3.2007.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Ruusukaali eli brysselinkaali	TP 54/2, 1.12.2005.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kyssäkaali	TP 65/1, 25.3.2004.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kurttukaali, valkokaali ja punakaali	TP 48/3, 16.2.2011.
<i>Brassica rapa</i> L.	Kiinankaali eli salaattikiinankaali	TP 105/1, 13.3.2008.
<i>Capsicum annuum</i> L.	Paprika	TP 76/2, 21.3.2007.
<i>Cichorium endivia</i> L.	Kähäräendiivi ja siloendiivi	TP 118/3, 19.3.2014.
<i>Cichorium intybus</i> L.	Teollisuussikuri	TP 172/2, 1.12.2005.
<i>Cichorium intybus</i> L.	Salaattisikuri eli suppusikuri	TP 173/1, 25.3.2004.
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Vesimeloni	TP 142/2, 19.3.2014.
<i>Cucumis melo</i> L.	Meloni	TP 104/2, 21.3.2007.
<i>Cucumis sativus</i> L.	Kurkku ja avomaankurkku	TP 61/2, 13.3.2008.
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Kesäkurpitsa	TP 119/1 rev., 19.3.2014
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Latva-artisokka ja kardoni	TP 184/2, 27.2.2013.
<i>Daucus carota</i> L.	Porkkana	TP 49/3, 13.3.2008.
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Fenkoli	TP 183/1, 25.3.2004.
<i>Lactuca sativa</i> L.	Lehtisalaatti	TP 13/5, 16.2.2011.
<i>Solanum lycopersicum</i> L.	Tomaatti	TP 44/4 rev., 27.2.2013
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Persilja	TP 136/1, 21.3.2007.
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Ruusupapu	TP 9/1, 21.3.2007.
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Tarhapapu ja salkopapu	TP 12/4, 27.2.2013.
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Silpoydinherne, silpoherne ja sokeriherne	TP 7/2, 11.3.2010.
<i>Raphanus sativus</i> L.	Retiisi, retikka	TP 64/2, 27.2.2013.
<i>Solanum melongena</i> L.	Munakoiso	TP 117/1, 13.3.2008.
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Pinaatti	TP 55/5, 27.2.2013.
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Vuonankaali	TP 75/2, 21.3.2007.
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Härkäpapu	TP Härkäpapu/1, 25.3.2004.

Tieteellinen nimi	Yleisnimi	Yhteisön kasvilajikeviraston protokolla
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Sokerimaissi ja paukkumaissi	TP 2/3, 11.3.2010.
<i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum habrochaites</i> S. Knapp & D.M. Spooner; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum peruvianum</i> (L.) Mill.; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum cheesmaniae</i> (L. Ridley) Fosberg	Tomaatin perusrungot	TP 294/1, 19.3.2014.

Nämä protokollat ovat saatavilla yhteisön kasvilajikeviraston internetsivuilla (www.cpvo.europa.eu).

LIIITE II

Luettelo 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista lajeista, joiden on vastattava UPOV:n antamia testauksen yleisohjeita

Tieteellinen nimi	Yleisnimi	UPOV:n yleisohjeet
<i>Beta vulgaris</i> L.	Lehtijuurikas tai lehtimangoldi	TG/106/4, 31.3.2004.
<i>Brassica rapa</i> L.	Nauris	TG/37/10, 4.4.2001.
<i>Cichorium intybus</i> L.	Isolehtisikuri tai italiansikuri	TG/154/3, 18.10.1996.
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Jättikurpitsa	TG/155/4 rev., 28.3.2007 + 1.4.2009.
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Raparperi	TG/62/6, 24.3.1999.
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Kaurajuuri tai mustajuuri	TG/116/4, 24.3.2010.

Nämä yleisohjeet ovat saatavilla UPOV:n internetsivulla (www.upov.int)."

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 1 päivänä joulukuuta 2014,

teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvia vaikutuksia koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten kahdeksannessa konferenssissa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta yleissopimuksen liitteen I muuttamista koskevaan ehdotukseen

(2014/871/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unioni on sopimuspuolena Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 1992 tehdystä teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvia vaikutuksia koskevassa yleissopimuksessa ⁽¹⁾, jäljempänä 'yleissopimus'.
- (2) Yleissopimuksen liite I sisältää vaarallisten aineiden luokkia ja nimettyjä vaarallisia aineita, joiden mukaan vaaralliset toiminnot määritellään.
- (3) Yleissopimuksen 26 artiklan 4 kappaleen mukaisesti yleissopimuksen liitteen I muutos tulee voimaan niiden sopimuspuolten osalta, jotka eivät ole ilmoittaneet vastustavansa sitä, kahdentoista kuukauden kuluessa päivästä, jona pääsihteeri on ilmoittanut sopimuspuolille muutoksen hyväksymisestä sopimuspuolten konferenssissa yhdeksän kymmenesosalla kokouksessa läsnä olevien sopimuspuolten annetuista äänistä edellyttäen, että on ainakin 16 sopimuspuolta, jotka eivät ole ilmoittaneet vastustavansa muutosta.
- (4) Yleissopimuksen liitteen I muuttamista koskevan ehdotuksen tekstistä sovittiin yleissopimusta kehittävässä työryhmässä, yleissopimuksen puheenjohtajisto vahvisti sen, ja se esitetään hyväksyttäväksi sopimuspuolten kahdeksannessa konferenssissa, joka pidetään Genevessä 3–5 päivänä joulukuuta 2014.
- (5) Yleissopimuksen liitteen I muuttaminen mukauttaisi kyseisen liitteen kaikilta osin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/18/EU ⁽²⁾ liitteeseen I.
- (6) Yleissopimuksen liitteen I muuttaminen olisi sen vuoksi hyväksyttävä.
- (7) Yleissopimuksen tekemisen yhteydessä unioni teki varauksia, jotka koskevat yleissopimuksen soveltamista yhteisön sisäisten sääntöjen mukaisesti. Kyseiset varaukset perustuivat yleissopimuksen liitteen I ja unionin voimassa olevan lainsäädännön välisiin ristiriitaisuuksiin. Yleissopimuksen liitteen I muuttamisen jälkeen näitä ristiriitaisuuksia ei enää ole olemassa. Sen vuoksi kyseiset varaukset olisi poistettava yleissopimuksen liitteen I muutoksen tultua voimaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Unionin puolesta esitettävänä kantana teollisuusonnettomuuksien rajojen ylittäviä vaikutuksia koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten kahdeksannessa konferenssissa on kannattaa sisällön osalta yleissopimuksen liitteen I ehdotettua muutosta, sen oikaisu mukaan luettuna, sellaisena kuin se on liitetty tähän päätökseen.

⁽¹⁾ EYVL L 326, 3.12.1998, s. 5.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/18/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta sekä neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 1).

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään yksi tai useampi henkilö, jolla on oikeus unionin puolesta peruuttaa päätöksen 98/685/EY ⁽¹⁾ nojalla tehdyt loput varaumat, kun tämän päätöksen 1 artiklassa tarkoitettu yleissopimuksen liitteen I muutos tulee voimaan yleissopimuksen 26 artiklan 4 kappaleen mukaisesti.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 1 päivänä joulukuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. LORENZIN

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 98/685/EY, tehty 23 päivänä maaliskuuta 1998, yleissopimuksen tekemisestä teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvista vaikutuksista (EYVL L 326, 3.12.1998, s. 1).

LUONNOS: PÄÄTÖS YLEISSOPIMUKSEN LIITTEEN I MUUTTAMISESTA

Yleissopimusta kehittävän työryhmän toimittama

Sopimuspuolten konferenssi

tunnustaa tarpeen ajantasaistaa teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvia vaikutuksia koskevan yleissopimuksen liitteeseen I sisältyvät aineiden ja seosten luokat sekä nimetyt aineet ja niiden raja-arvot Yhdistyneiden kansakuntien kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetun luokitus- ja merkintäjärjestelmän (ST/SG/AC.10/30/Rev.4) kriteerien käyttöön ottamiseksi ja yhdenmukaisuuden säilyttämiseksi asiaa koskevan Euroopan unionin lainsäädännön kanssa,

ottaa huomioon päätöksensä tarkistaa liitteessä I olevat vaaralliset aineet ja niiden määrät sekä päätöksensä 2004/4 yleissopimusta kehittävän työryhmän perustamisesta,

panee merkille liitteen I muuttamiseksi tehdyn ehdotuksen, jonka työryhmä on laatinut perusteellisen tarkastelun perusteella,

muuttaa vaarallisia aineita koskevan yleissopimuksen liitettä I, jonka mukaan vaaralliset toiminnot määritellään korvaamalla se tämän päätöksen liitteessä olevalla tekstillä.

LIITE

VAARALLISET AINEET, JOIDEN MUKAAN MÄÄRITELLÄÄN VAARALLISET TOIMINNOT ⁽¹⁾

Jos II osassa nimetty aine tai seos sisältyy myös I osassa olevaan yhteen tai useampaan luokkaan, raja-arvona käytetään II osassa määritettyä arvoa.

Vaarallisia toimintoja nimetessään sopimuspuolet ottavat huomioon vaarallisessa toiminnassa esiintyvien kaikkien vaarallisten aineiden tai vaarallisten aineiden, joita voidaan kohtuudella olettaa syntyvän vaarallisen toiminnan, myös varastossa harjoitettavan toiminnan, hallinnan menettämisen seurauksena, todelliset tai ennakoitavat vaaralliset ominaisuudet ja/tai määrät.

I osa

Aineiden ja seosten luokat, joita ei ole erityisesti nimetty II osassa

Yhdistyneiden kansakuntien kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu luokitus- ja merkintäjärjestelmän (GHS) mukainen luokka	Raja-arvo (tonnia)
1. Välitön myrkyllisyys, kategoria 1, kaikki altistumistiet ⁽²⁾	20
2. Välitön myrkyllisyys: Kategoria 2, kaikki altistumistiet ⁽³⁾ Kategoria 3, hengitysteiden kautta tapahtuva altistuminen ⁽⁴⁾	200
3. Elinkohtainen myrkyllisyys STOT — kerta-altistuminen STOT, kategoria 1 ⁽⁵⁾	200
4. Räjähteet — epästabiilit räjähteet tai räjähteet, jos aine, seos tai esine kuuluu GSH-kriteerien 2.1.2 luvun vaarallisuusluokkaan 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 tai 1.6, tai aineet tai seokset, joilla on räjähtäviä ominaisuuksia vaarallisten aineiden kuljetusta koskeviin YK:n suosituksiin liittyvän kokeita ja kriteerejä koskevan käsikirjan (jäljempänä "Kokeet ja kriteerit -käsikirja") I osassa esitetyn testisarjan 2 mukaan tai jotka eivät kuulu vaaraluokkiin "orgaaniset peroksidit" tai "itsereaktiiviset aineet ja seokset" ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾	50
5. Räjähteet, jos aine, seos tai esine kuuluu GSH-kriteerien 2.1.2 luvun vaarallisuusluokkaan 1.4 ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	200
6. Syttyvät kaasut, kategoria 1 tai 2 ⁽⁹⁾	50
7. Aerosolit ⁽¹⁰⁾ , kategoria 1 tai 2, jotka sisältävät kategoriaan 1 tai 2 kuuluvia syttyviä kaasuja tai kategoriaan 1 kuuluvia syttyviä nesteitä	500 (netto)
8. Aerosolit, kategoria 1 tai 2, jotka eivät sisällä kategoriaan 1 tai 2 kuuluvia syttyviä kaasuja tai kategoriaan 1 kuuluvia syttyviä nesteitä ⁽¹¹⁾	50 000 (netto)
9. Hapettavat kaasut, kategoria 1 ⁽¹²⁾	200
10. Syttyvät nesteet: Syttyvät nesteet, kategoria 1, tai Syttyvät nesteet, kategoria 2 tai 3, joita säilytetään kiehumispistettään korkeammassa lämpötilassa ⁽¹³⁾ , tai Muut nesteet, joiden leimahduspiste on ≤ 60 °C ja joita säilytetään kiehumispistettään korkeammassa lämpötilassa ⁽¹⁴⁾	50
11. Syttyvät nesteet: Syttyvät nesteet, kategoria 2 tai 3, jotka tietyissä prosessiolosuhteissa, kuten korkeassa paineessa tai korkeassa lämpötilassa, voivat aiheuttaa teollisuusunnettomuuden vaaran ⁽¹⁵⁾ , tai Muut nesteet, joiden leimahduspiste on ≤ 60 °C ja jotka tietyissä prosessiolosuhteissa, kuten korkeassa paineessa tai korkeassa lämpötilassa, voivat aiheuttaa teollisuusunnettomuuden vaaran	200
12. Syttyvät nesteet, kategoria 2 tai 3, jotka eivät sisällä luokkaan 10 tai 11 ⁽¹⁶⁾	50 000
13. Itsereaktiiviset aineet ja seokset sekä orgaaniset peroksidit: Itsereaktiiviset aineet ja seokset, tyyppi A tai B tai Orgaaniset peroksidit, tyyppi A tai B ⁽¹⁷⁾	50

Yhdistyneiden kansakuntien kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu luokitus- ja merkintäjärjestelmän (GHS) mukainen luokka		Raja-arvo (tonnia)
14.	Itsereaktiiviset aineet ja seokset sekä orgaaniset peroksidit: Itsereaktiiviset aineet ja seokset, tyyppi C, D, E tai F tai Orgaaniset peroksidit, tyyppi C, D, E tai F ⁽¹⁸⁾	200
15.	Pyroforiset nesteet ja kiinteät aineet, kategoria 1	200
16.	Hapettavat nesteet ja kiinteät aineet, kategoria 1, 2 tai 3	200
17.	Vesiympäristölle vaarallinen, kategoria välitön 1 tai krooninen 1 ⁽¹⁹⁾	200
18.	Vesiympäristölle vaarallinen, kategoria krooninen 2 ⁽²⁰⁾	500
19.	Aineet ja seokset, jotka reagoivat kiivaasti veden kanssa, esimerkiksi asetyylikloridi, titaani-tetrakloridi	500
20.	Aineet ja seokset, jotka veden kanssa kosketuksiin joutuessaan kehittävät syttyviä kaasuja, kategoria 1 ⁽²¹⁾	500
21.	Aineet ja seokset, jotka joutuessaan kosketuksiin veden tai kostean ilman kanssa kehittävät myrkyllisiä kaasuja (aineet ja seokset, jotka joutuessaan kosketuksiin veden tai kostean ilman kanssa kehittävät kaasuja, jotka on luokiteltu välittömästi myrkyllisiksi, kategoria 1, 2 tai 3, esimerkiksi alumiinifosfidi, fosforipentasulfidi)	200

II osa

Nimetyt aineet

Aine		Raja-arvo (tonnia)
1 a.	Ammoniumnitraatti ⁽²²⁾	10 000
1 b.	Ammoniumnitraatti ⁽²³⁾	5 000
1 c.	Ammoniumnitraatti ⁽²⁴⁾	2 500
1 d.	Ammoniumnitraatti ⁽²⁵⁾	50
2 a.	Kaliumnitraatti ⁽²⁶⁾	10 000
2 b.	Kaliumnitraatti ⁽²⁷⁾	5 000
3.	Arseenipentoksidi, arseeni(V)happo ja/tai suolat	2
4.	Arseenitrioksidi, arseeni(III)happo ja/tai suolat	0,1
5.	Bromi	100
6.	Kloori	25
7.	Jauhemaiset nikkelyhdisteet, jotka voivat joutua hengitysteihin: nikkelimonoksidi, nikkeli-dioksidi, nikkelisulfidi, trinikkelidisulfidi, dinikkelitrioksidi	1
8.	Etyleeni-imiini	20
9.	Fluori	20
10.	Formaldehydi (pitoisuus ≥ 90 %)	50
11.	Vety	50
12.	Kloorivety (nesteytetty kaasu)	250
13.	Lyijyalkyyli	50
14.	Syttyvät nesteytetyt kaasut, kategoria 1 tai 2 (mukaan lukien nestekaasu) ja maakaasu ⁽²⁸⁾	200
15.	Asetyleeni	50
16.	Etyleenioksidi	50
17.	Propyleenioksidi	50
18.	Metanoli	5 000
19.	4,4'-metyleeni-bis(2-kloorianiliini) ja/tai sen suolat, jauhemaissa muodossa	0,01

	Aine	Raja-arvo (tonnia)
20.	Metyyli-isosyanaatti	0,15
21.	Happi	2 000
22.	Tolueeni-di-isosyanaatti (2,4-tolueeni-di-isosyanaatti ja 2,6-tolueeni-di-isosyanaatti)	100
23.	Karboxyylidikloridi (fosgeeni)	0,75
24.	Arsiini (arseenitrihydridi)	1
25.	Fosfiini (fosforitrihydridi)	1
26.	Rikkidikloridi	1
27.	Rikkitrioksidi	75
28.	Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooribentsodioksiinit (tetraklooridibentsodioksiini (TCDD) mukaan lukien) laskettuna TCDD:nä ⁽²⁹⁾	0,001
29.	Seuraavat syöpää aiheuttavat aineet tai seokset, jotka sisältävät seuraavia syöpää aiheuttavia aineita yli 5 painoprosenttia: 4-aminobifenyyli ja/tai sen suolat, bentsotrikloridi, bentsidiini ja/tai sen suolat, bis-(kloorimetyyli)etteri, kloorimetyyli-metyylieetteri, 1,2-dibromietaani, dietyylisulfaatti, dimetyylisulfaatti, dimetyylidikarbamyylikloridi, 1,2-dibromi-3-klooripropaani, 1,2-dimetyylihydratsiini, dimetyylinitrosamiini, heksametyylifosforitriamidi, hydratsiini, 2-naftyyliamiini ja/tai sen suolat, 4-nitrodifenyyli ja 1,3-propanisultoni	2
30.	Öljytuotteet ja vaihtoehtoiset polttoaineet: a) moottori- ja teollisuusbenssiinit; b) petrolit (mukaan luettuina lentopetrolit); c) kaasujyty (mukaan luettuina dieselöljy, kevyet lämmityspolttoöljy ja kaasujytyakeet); d) raskaat polttoöljyt; e) vaihtoehtoiset polttoaineet, joita käytetään samoihin tarkoituksiin kuin a–d kohdassa tarkoitettuja tuotteita ja joiden syttyvyyttä ja ympäristölle aiheuttamia vaaroja koskevat ominaisuudet ovat samat kuin a–d kohdassa tarkoitettujen tuotteiden	25 000
31.	Vedetön ammoniakki	200
32.	Booritrifluoridi	20
33.	Rikkivety	20
34.	Piperidiini	200
35.	Bis(2-dimetyyliaminoetyyli)(metyyli)amiini	200
36.	3-(2-etyyliheksyylioksi)propyyliamiini	200
37.	Natriumhypokloriittia sisältävät seokset, jotka on luokiteltu vesiympäristölle välittömästi vaaralliseksi kategoriaan 1 [H400] ja jotka sisältävät < 5 % aktiiviklooria ja joita ei ole luokiteltu mihinkään muuhun liitteessä I olevan 1 osan vaarakategoriaan ⁽³⁰⁾ .	500
38.	Propyyliamiini ⁽³¹⁾	2 000
39.	Tert-butyliakrylaatti ⁽³¹⁾	500
40.	2-metyyli-3-buteeninitriili ⁽³¹⁾	2 000
41.	Tetrahydro-3,5-dimetyyli-1,3,5-tiadiatsiini-2-tioni (datsometti) ⁽³¹⁾	200
42.	Metyyliakrylaatti ⁽³¹⁾	2 000
43.	Metyylipyridiini ⁽³¹⁾	2 000
44.	Bromi-3-klooripropaani ⁽³¹⁾	2 000

Huomautukset:

- ⁽¹⁾ Yhdistyneiden kansakuntien kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetun luokitus- ja merkintäjärjestelmän (GHS) mukaiset kriteerit (ST/SG/AC.10/30/Rev.4). Sopimuspuolten olisi käytettävä näitä kriteerejä luokitellessaan aineita ja seoksia tämän liitteen I osan tarkoituksia varten, jollei kansallisessa lainsäädännössä ole hyväksytty muita oikeudellisesti sitovia kriteerejä. Seoksia käsitellään samalla tavalla kuin puhdasta ainetta edellyttäen, että niiden pitoisuudet pysyvät pitoisuusrajoissa, jotka on vahvistettu seosten ominaisuuksien perusteella GHS-kriteerien mukaisesti, ellei ole erityisesti annettu prosentuaalista koostumusta tai muuta määrittelyä.

- (2) GHS-järjestelmän 3.1.2 ja 3.1.3 lukujen kriteerien mukaisesti.
- (3) GHS-järjestelmän 3.1.2 ja 3.1.3 lukujen kriteerien mukaisesti.
- (4) Aineet, jotka kuuluvat välitöntä myrkyllisyyttä koskevaan kategoriaan 3 (altistuminen suun kautta), kuuluvat välitöntä myrkyllisyyttä koskevaan nimikkeeseen 2 niissä tapauksissa, joita ei voida luokitella välitöntä myrkyllisyyttä hengitysteiden kautta eikä välitöntä myrkyllisyyttä ihon kautta koskeviin kategorioihin esimerkiksi siitä syystä, että ei ole käytettävissä myrkyllisyyttä hengityksen ja ihon kautta koskevaa ratkaisevaa tietoa.
- (5) Aineet, jotka ovat aiheuttaneet merkittäviä myrkkövaikutuksia ihmisille tai joiden oletetaan eläinkokeista saadun näytön perusteella voivan aiheuttaa merkittäviä myrkkövaikutuksia ihmisille kerta-altistumisen seurauksena. Lisäohjeita annetaan GHS-järjestelmän 3 osassa olevassa kuvassa 3.8.1 ja taulukossa 3.8.1.
- (6) Aineiden ja seosten räjähtävien ominaisuuksien testaaminen on tarpeen ainoastaan, jos Kokeet ja kriteerit -käsikirjan lisäyksessä 6 olevan 3 osan mukaisessa seulontamenettelyssä havaitaan, että aineella tai seoksella on mahdollisesti räjähtäviä ominaisuuksia.
- (7) Vaaraluokka "Räjähteet" sisältää räjähtävät esineet. Jos esineen sisältämän räjähtävän aineen tai seoksen määrä tunnetaan, kyseinen määrä otetaan huomioon tätä yleissopimusta sovellettaessa. Jos esineen sisältämän räjähtävän aineen tai seoksen määrää ei tunneta, tätä yleissopimusta sovellettaessa kohdellaan koko esinettä räjähtävänä.
- (8) Jos vaarallisuusluokkaan 1.4 kuuluvat räjähteet on purettu pakkauksista tai jos ne on pakattu uudestaan, ne on osoitettava nimikkeeseen 4 (Räjähteet), ellei vaaraluokan osoiteta edelleen vastaavan luokkaa 1.4 GHS-järjestelmän mukaisesti.
- (9) GHS-järjestelmän 2.2.2 luvun kriteerien mukaisesti.
- (10) Aerosolit luokitellaan GHS-järjestelmän 2.3 luvun kriteerien sekä Kokeet ja kriteerit -käsikirjan III osan 31 jaksossa tarkoitettujen kriteerien mukaisesti.
- (11) Jotta tätä nimikettä voitaisiin käyttää, on osoitettava, ettei aerosolipakkaus sisällä kategoriaan 1 tai 2 kuuluvaa syttyvää kaasua eikä kategoriaan 1 kuuluvaa syttyvää nestettä.
- (12) GHS-järjestelmän 2.4.2 luvun kriteerien mukaisesti.
- (13) GHS-järjestelmän 2.4.2 luvun kriteerien mukaisesti.
- (14) Nesteiden, joiden leimahduspiste on yli 35 °C, voidaan katsoa olevan syttymättömiä nesteitä joitakin sääntelytarkoituksia varten (esim. liikenne), jos Kokeet ja kriteerit -käsikirjan III osan 32 jaksossa esitetystä palamisen ylläpitämistä koskevassa testissä L.2 on saatu negatiiviset tulokset. Tätä ei kuitenkaan voida soveltaa olosuhteissa, joissa esimerkiksi lämpötila on kohonnut tai paine kasvanut, joten tällaiset nesteet luokitellaan tähän nimikkeeseen.
- (15) GHS-järjestelmän 2.4.2 luvun kriteerien mukaisesti.
- (16) GHS-järjestelmän 2.4.2 luvun kriteerien mukaisesti.
- (17) GHS-järjestelmän 2.8.2 ja 2.15.2.2 lukujen kriteerien mukaisesti.
- (18) GHS-järjestelmän 2.8.2 ja 2.15.2.2 lukujen kriteerien mukaisesti.
- (19) GHS-järjestelmän 4.1.2 luvun kriteerien mukaisesti.
- (20) GHS-järjestelmän 4.1.2 luvun kriteerien mukaisesti.
- (21) GHS-järjestelmän 2.12.2 luvun kriteerien mukaisesti.
- (22) Ammoniumnitraatti (10 000): itsestään hajoavat lannoitteet.
Tätä sovelletaan ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin (lannoite tai lannoiteseos sisältää ammoniumnitraattia sekä fosfaattia ja/tai kaliumkarbonaattia), jotka kaukalokokeen mukaan ovat itsestään hajoavia (ks. Kokeet ja kriteerit -käsikirja, osa III, kohta 38.2) ja joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on
- 15,75 ja 24,5 painoprosentin välillä (ammoniumnitraatista laskettu 15,75 painoprosentin typpipitoisuus vastaa 45 %:n ammoniumnitraattipitoisuutta ja 24,5 painoprosentin typpipitoisuus vastaa 70 %:n ammoniumnitraattipitoisuutta) ja jotka joko sisältävät enintään 0,4 prosenttia palavia/orgaanisia aineita tai täyttävät asianmukaisen räjähtämättömyyskokeen vaatimukset (esim. neljän tuuman teräsputkikoe);
 - enintään 15,75 painoprosenttia ja joiden sisältämää palavien aineiden määrää ei ole rajoitettu.
- (23) Ammoniumnitraatti (5000): lannoitelaatu.
Tätä sovelletaan yksiravinteisiin ammoniumnitraattilannoitteisiin sekä ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin, joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on
- yli 24,5 painoprosenttia, lukuun ottamatta yksiravinteisia ammoniumnitraattilannoitteita sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seoksia, joiden puhtausaste on vähintään 90 %;
 - yli 15,75 painoprosenttia ammoniumnitraatin ja ammoniumsulfaatin seosten osalta;
 - yli 28 painoprosenttia (ammoniumnitraatista laskettu 28 painoprosentin typpipitoisuus vastaa 80 %:n ammoniumnitraattipitoisuutta) yksiravinteisten ammoniumnitraattilannoitteiden sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seosten, joiden puhtausaste on vähintään 90 %, osalta ja jotka täyttävät asianmukaisen räjähtämättömyyskokeen vaatimukset (esim. neljän tuuman teräsputkikoe).
- (24) Ammoniumnitraatti (2 500): tekninen laatu.
Tätä sovelletaan seuraaviin:
- ammoniumnitraatti ja ammoniumnitraattivalmisteet, joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on
 - 24,5 ja 28 painoprosentin välillä ja jotka sisältävät enintään 0,4 % palavia aineita;
 - yli 28 painoprosenttia ja jotka sisältävät enintään 0,2 % palavia aineita;
 - ammoniumnitraatin vesiliuokset, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on yli 80 painoprosenttia.

- (25) Ammoniumnitraatti (50): "off-specs" -materiaali ja lannoitteet, jotka eivät täytä asianmukaisen räjähtämättömyyskokeen vaatimuksia (esim. neljän tuuman teräsputkikoe).
Tätä sovelletaan seuraaviin:
- a) Valmistusprosessin aikana hylätty materiaali ja ammoniumnitraatti sekä ammoniumnitraattiseokset, yksiravinteiset ammoniumnitraattilannoitteet ja huomautuksissa 23 ja 24 tarkoitetut ammoniumnitraattipohjaiset lannoitteet ja lannoiteseokset, joita ollaan palauttamassa tai jotka on palautettu loppukäyttäjältä valmistajalle, väliaikaiseen varastoon tai jälleenkäsittelylaitokseen uusittaviksi, kierrätettäväksi tai käsiteltäväksi turvallista käyttöä varten, koska ne eivät enää täytä huomautusten 23 ja 24 vaatimuksia;
- b) Huomautuksissa 22 a) ja 23 tarkoitetut lannoitteet, jotka eivät täytä asianmukaisen räjähtämättömyyskokeen vaatimuksia (esim. neljän tuuman teräsputkikoe).
- (26) Kaliumnitraatti (10 000): kaliumnitraattipohjaiset lannoiteseokset (mikrorakenteisessa tai rakeisessa muodossa), joilla on samat ominaisuudet kuin puhtaalla kaliumnitraatilla.
- (27) Kaliumnitraatti (5 000): kaliumnitraattipohjaiset lannoiteseokset (kidemuodossa), joilla on samat vaaralliset ominaisuudet kuin puhtaalla kaliumnitraatilla.
- (28) Jalostettu biokaasu: jalostettu biokaasu voidaan yleissopimuksen täytäntöönpanoa varten luokitella liitteessä I olevan 2 osan nimikkeeseen 14, jos sitä on käsitelty puhdistettuun ja jalostettuun biokaasuun sovellettavien vaatimusten mukaisesti, mikä takaa, että se vastaa laadultaan maakaasua, metaanipitoisuus mukaan lukien, ja jos siinä on enintään 1 % happea.
- (29) Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooridibentsodioksiinit.
Polyklooridibentsofuraanien ja polyklooridibentsodioksiinien määrät lasketaan käyttämällä seuraavia vuonna 2005 uudelleenarvioituja Maailman terveysjärjestön (WHO) ihmisille ja nisäkkäille haitallisille dioksiinien ja dioksiinin kaltaisille yhdisteille vahvistettuja toksisuusekvivalenttikertoimia:

WHO 2005 TEF

Dioksiinit	TEF	Furaanit	TEF
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

Lyhenteet: Hx = hekso, Hp = hepta, O = okta, P = penta, T = tetra.

Lähde: Martin Van den Berg ym., The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds, Toxicological Sciences, vol. 93, No. 2 (lokakuu 2006), s. 223–241 (2006).

- (30) Edellyttäen, että seosta ei natriumhypokloriitin puuttuessa luokiteltaisi välittömästi vesiympäristölle vaaralliseksi kategoriaan 1.
- (31) Tapauksissa, joissa tämä vaarallinen aine kuuluu kategoriaan 10 Syttyvät nesteet tai kategoriaan 11 Syttyvät nesteet, yleissopimusta täytäntöönpanossa sovelletaan alimpia vähimmäismääriä.

Oikaisu

- Liite, I osa, 8 kohta
Korvataan ilmaisu "Aerosolit" ilmaisulla "Aerosolit⁽¹⁰⁾".
- Liite, I osa, 11 kohta, viimeinen rivi
Korvataan ilmaisu "teollisuusonnettomuuden vaaran" ilmaisulla "teollisuusonnettomuuden vaaran⁽¹⁴⁾".
- Liite, II osa, 43 kohta
Korvataan ilmaisu "Metyyliipyridiini⁽³¹⁾" ilmaisulla "Metyyliipyridiini⁽³¹⁾".
- Liite, huomautukset 13, 15 ja 16
Korvataan ilmaisu "2.4.2 luvun" ilmaisulla "2.6.2 luvun".

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2014/872/YUTP,**annettu 4 päivänä joulukuuta 2014,****rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän toimien johdosta annetun päätöksen 2014/512/YUTP ja päätöksen 2014/512/YUTP muuttamisesta annetun päätöksen 2014/659/YUTP muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 29 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto antoi 31 päivänä heinäkuuta 2014 päätöksen 2014/512/YUTP ⁽¹⁾.
- (2) Neuvosto antoi 8 päivänä syyskuuta 2014 päätöksen 2014/659/YUTP ⁽²⁾ uusien rajoittavien toimenpiteiden määräämiseksi.
- (3) Neuvosto katsoo, että on tarpeen selkeyttää tiettyjä säännöksiä.
- (4) Unionin lisätoimet ovat tarpeen tiettyjen toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2014/512/YUTP seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kielletään sellaisen järjestelyn tekeminen suoraan tai välillisesti tai sellaisen järjestelyn osana toimiminen suoraan tai välillisesti, jossa myönnetään 12 päivän syyskuuta 2014 jälkeen 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuille oikeushenkilöille, yhteisöille tai elimille uusia lainoja tai luottoja, joiden maturiteetti on yli 30 päivää, lukuun ottamatta lainoja tai luottoja, joiden erityisenä, dokumentoidusti osoitettavissa olevana tavoitteena on tarjota rahoitusta sellaiseen unionin ja Venäjän tai jonkin muun kolmannen valtion väliseen tavaroiden ja muiden palvelujen kuin rahoituspalvelujen suoraan tai välilliseen tuontiin tai vientiin, jota kiellot eivät koske, tai lainoja, joiden erityisenä, dokumentoidusti osoitettavissa olevana tavoitteena on tarjota hätärahoitusta sellaisten unioniin sijoittautuneiden oikeushenkilöiden vakavaraisuus- ja likviditeettivaatimusten täyttämiseksi, joiden omistusoikeuksista liitteessä I tarkoitettu yhteisö omistaa yli 50 prosenttia.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Edellä 3 kohdassa säädetty kiello ei koske ennen 12 päivää syyskuuta 2014 tehdyn sopimuksen mukaisesti suoritettavia lainan nostoja tai suorituksia, jos:

a) kaikki tällaisia nostoja tai suorituksia koskevat ehdot:

- i) on sovittu ennen 12 päivää syyskuuta 2014; ja
- ii) niitä ei ole muutettu tuona päivänä eikä sen jälkeen; ja

b) ennen 12 päivää syyskuuta 2014 on vahvistettu sopimuksenmukainen erääntymispäivä kaikkien saataville asetettujen varojen täysimääräistä takaisinmaksua varten sekä määräpäivä kaikkien sopimuksenmukaisten sitoumusten, oikeuksien ja velvoitteiden lakkaamista varten.

Tässä kohdassa tarkoitettujen lainan nostojen ja suoritusten ehtoihin kuuluvat määräykset, jotka koskevat kunkin noston tai suorituksen takaisinmaksuaikaa, sovellettavaa korkoa tai koron laskentatapaa sekä nostojen ja suoritusten enimmäismäärää.”

2) Korvataan 2 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetty kiellot eivät vaikuta sellaisten sopimusten täytäntöönpanoon, jotka on tehty ennen 1 päivää elokuuta 2014, eivätkä tällaisten sopimusten täytäntöön panemiseksi tarvittavien liitännäissopimusten täytäntöönpanoon eivätkä sellaisiin varaosatoimituksiin tai huoltoon, jotka ovat tarpeen olemassa olevien voimavarojen ylläpidolle ja turvallisuudelle unionissa.”

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2014/512/YUTP, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2014, rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän toimien johdosta (EUVL L 229, 31.7.2014, s. 13).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2014/659/YUTP, annettu 8 päivänä syyskuuta 2014, rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän toimien johdosta annetun päätöksen 2014/512/YUTP muuttamisesta (EUVL L 271, 12.9.2014, s. 54).

3) Korvataan 3 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyt kiellot eivät vaikuta sellaisten sopimusten täytäntöönpanoon, jotka on tehty ennen 1 päivää elokuuta 2014, eivätkä tällaisten sopimusten täytäntöön panemiseksi tarvittavien liitännäissopimusten täytäntöönpanoon."

4) Korvataan 3 a artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyt kiellot eivät vaikuta sellaisten sopimusten täytäntöönpanoon, jotka on tehty ennen 12 päivää syyskuuta 2014, eivätkä tällaisten sopimusten täytäntöön panemiseksi tarvittavien liitännäissopimusten täytäntöönpanoon eivätkä sellaisen avun tarjoamiseen, joka on tarpeen olemassa olevien voimavarojen ylläpidolle ja turvallisuudelle EU:ssa."

5) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

1. Viejäjäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta on saatava etukäteinen lupa tiettyjen sellaisten laitteiden suoraan tai välilliseen myyntiin, toimitukseen, siirtoon ja vientiin jäsenvaltioiden kansalaisten toimesta tai jäsenvaltioiden alueelta taikka jäsenvaltioiden lainkäyttövallan alaisia aluksia tai ilma-aluksia käyttäen, jotka soveltuvat seuraavanlaisiin etsintä- ja tuotantohankkeisiin Venäjällä sen talousvyöhyke ja mannerjalusta mukaan lukien:

- a) öljynetsintä ja -tuotanto vedessä yli 150 metrin syvyydessä;
- b) öljynetsintä ja -tuotanto pohjoisen napapiirin pohjoispuolella olevalla merialueella;
- c) hankkeet, joilla voidaan tuottaa öljyä liuskekivimuodostumissa sijaitsevista varannoista vesisärötysmenetelmällä; tämä ei koske liuskekivimuodostumien läpi tapahtuvaa etsintää ja tuotantoa muiden kuin liuskekiviesiintymien paikallistamiseksi tai öljyn erottamiseksi niistä.

Unioni toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet määrittääkseen, mitkä tuotteet kuuluvat tämän kohdan soveltamisalaan.

2. Seuraavien tarjoaminen:

- a) edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin laitteisiin liittyvä tekninen apu tai muut palvelut;
- b) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen laitteiden myynnin, toimituksen, siirron tai viennin taikka niihin liittyvän teknisen avun tai koulutuksen rahoitus tai niitä koskeva rahoitusapu;

edellyttää myös viejäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen etukäteistä lupaa.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää lupaa edellä 1 kohdassa tarkoitettujen laitteiden myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin tai 2 kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamiseen, jos ne katsovat, että kyseinen myynti, toimitus, siirto tai vienti taikka palvelun tarjoaminen on tarkoitettu johonkin 1 kohdassa tarkoitettuun etsintä- tai tuotantotoimintaan.

4. Edellä oleva 3 kohta ei vaikuta sellaisten sopimusten täytäntöönpanoon, jotka on tehty ennen 1 päivää elokuuta 2014, eikä tällaisten sopimusten täytäntöön panemiseksi tarvittavien liitännäissopimusten täytäntöönpanoon.

5. Lupa voidaan myöntää siinä tapauksessa, että 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden myynti, toimitus, siirto tai vienti ja 2 kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoaminen on tarpeen sellaisen tapahtuman kiireelliseksi estämiseksi tai lieventämiseksi, jolla on todennäköisesti vakavia ja merkittäviä vaikutuksia ihmisten terveyteen ja turvallisuuteen tai ympäristöön. Asianmukaisesti perustelluissa hätätapauksissa 1 kohdassa tarkoitettu myynti, toimitus, siirto tai vienti ja 2 kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoaminen voidaan toteuttaa ilman etukäteistä lupaa, jos viejä ilmoittaa siitä toimivaltaiselle viranomaiselle viiden työpäivän kuluessa siitä kun myynti, toimitus, siirto tai vienti taikka palvelujen tarjoaminen on tapahtunut ja esittää tarvittavat perustelut sille, miksi myynti, toimitus, siirto tai vienti taikka palvelujen tarjoaminen on tapahtunut ilman etukäteistä lupaa."

6) Korvataan 4 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kielletään sellaisten palvelujen suora tai välillinen tarjoaminen jäsenvaltioiden kansalaisten toimesta tai jäsenvaltioiden alueelta taikka jäsenvaltioiden lainkäyttövallan alaisia aluksia tai ilma-aluksia käyttäen, jotka ovat välttämättömiä seuraavanlaisissa etsintä- ja tuotantohankkeissa Venäjällä sen talousvyöhyke ja mannerjalusta mukaan lukien:

- a) öljynetsintä ja -tuotanto vedessä yli 150 metrin syvyydessä;
- b) öljynetsintä ja -tuotanto pohjoisen napapiirin pohjoispuolella olevalla merialueella;
- c) hankkeet, joilla voidaan tuottaa öljyä liuskekivimuodostumissa sijaitsevista varannoista vesisärötysmenetelmällä; tämä ei koske liuskekivimuodostumien läpi tapahtuvaa etsintää ja tuotantoa muiden kuin liuskekiviesiintymien paikallistamiseksi tai öljyn erottamiseksi niistä."

2 artikla

Korvataan päätöksen 2014/659/YUTP johdanto-osan 5 kappale seuraavasti:

- "(5) Tässä yhteydessä on aiheellista laajentaa kieltoa tiettyjen rahoitusvälineiden osalta. Venäjän valtion omistamille rahoituslaitoksille, tietyille venäläisille puolustusalan yhteisöille sekä tietyille venäläisille yhteisöille, joiden pääasiallinen toimiala on öljyn myynti tai kuljetus, olisi asetettava pääomamarkkinoille pääsyä koskevia lisärajoituksia. Nämä kiellot eivät koske sellaisia rahoituspalveluja, joita ei tarkoiteta 1 artiklassa."

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 3 päivänä joulukuuta 2014,****eräitä Myanmarista tuotuja ihmisravinnoksi tarkoitettuja kalastus- ja vesiviljelytuotteita koskevista suojatoimenpiteistä tehdyn päätöksen 2002/249/EY kumoamisesta***(tiedoksiannettu numerolla C(2014) 9057)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)****(2014/873/EU)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuuksiviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission päätöksellä 2002/249/EY ⁽³⁾ otetaan käyttöön eräitä Myanmarista tuotuja ihmisravinnoksi tarkoitettuja kalastus- ja vesiviljelytuotteita koskevia suojatoimenpiteitä ja täsmennetään testit, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä katkaravuille.
- (2) Päätöksessä 2002/249/EY säädetään lisäksi, että kyseistä päätöstä tarkistetaan Myanmarin toimivaltaisten viranomaisten antamien takeiden ja jäsenvaltioiden toteuttamien tarkastusten tulosten perusteella.
- (3) Myanmarista ei ole sallittua tuoda vesiviljelytuotteita EU:hun.
- (4) Kaikki kloramfenikolin ja nitrofuraanien käyttötavat kalastus- ja vesiviljelytuotteissa on kielletty Myanmarissa 16 päivästä marraskuuta 2011 Burman direktiivillä 6/2011.
- (5) Myanmarin toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet kiellon voimaantulosta lähtien kalastustuotteille seurantates-tejä, jotka olivat negatiivisia kloramfenikolin ja nitrofuraanien esiintymisen suhteen.
- (6) Yksikään jäsenvaltioiden Myanmarista tuoduille katkaravuille tekemä päätöksen 2002/249/EY 2 artiklassa tarkoi-tettu testi ei ole tuottanut epätydyttävää tulosta kesäkuun 2009 jälkeen. Sen vuoksi ei enää ole tarpeen testata jokaista lähetystä etenkin kloramfenikolin esiintymisen havaitsemiseksi.
- (7) Päätös 2002/249/EY olisi sen vuoksi kumottava.
- (8) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kumotaan päätös 2002/249/EY.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽³⁾ Komission päätös 2002/249/EY, tehty 27 päivänä maaliskuuta 2002, eräitä Myanmarista tuotuja ihmisravinnoksi tarkoitettuja kalastus- ja vesiviljelytuotteita koskevista suojatoimenpiteistä (EYVL L 84, 28.3.2002, s. 73).

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komission jäsen

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 3 päivänä joulukuuta 2014,****kiireellisistä toimenpiteistä tiettyjen ihmisravinnoksi tarkoitettujen simpukoiden Perusta tapahtuvan tuonnin keskeyttämiseksi tehdyn päätöksen 2008/866/EY muuttamisesta sen soveltamisajan osalta**

(tiedoksiannettu numerolla C(2014) 9113)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2014/874/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 178/2002 vahvistetaan yleiset periaatteet, jotka koskevat yleisesti elintarvikkeita ja rehuja sekä etenkin elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta unionin ja jäsenvaltioiden tasolla. Siinä säädetään kiireellisistä toimenpiteistä, kun on ilmeistä, että kolmannelta maasta tuodusta elintarvikkeesta tai rehusta aiheutuu todennäköisesti vakava riski ihmisten terveydelle, eläinten terveydelle tai ympäristölle eikä tällaista riskiä voida tyydyttävällä tavalla hallita kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden toteuttamilla toimenpiteillä.
- (2) Komission päätös 2008/866/EY ⁽²⁾ tehtiin sen jälkeen, kun tietyt Perusta tuodut hepatiitti A -viruksen (HAV) saastuttamat simpukat oli tunnistettu ihmisillä puhjenneen hepatiitti A:n lähteeksi. Kyseistä päätöstä sovellettiin alun perin 31 päivään maaliskuuta 2009 asti, mutta sen soveltamisaikaa jatkettiin viimeksi 30 päivään marraskuuta 2014 saakka komission täytäntöönpanopäätöksellä 2013/636/EU ⁽³⁾.
- (3) Perun toimivaltaista viranomaista pyydettiin antamaan riittävät takeet sen varmistamiseksi, että viruksen havaitsemiseen elävissä simpukoissa tähtäävässä seurantajärjestelmässä havaitut puutteet on korjattu. Erityisesti olisi esitettävä seurantaohjelman tulokset Donax-suvun simpukoiden (*Donax* spp.) osalta. Huolimatta siitä, että Donax-suvun simpukat (*Donax* spp.) aiheuttivat hepatiitti A:n puhkeamisen ihmisillä, seurantaohjelman tuloksia tämän lajin osalta ei ole tähän mennessä toimitettu komissiolle. Komissio ei sen vuoksi voi päätellä, että Perussa tällä hetkellä käytössä olevalla tiettyjen simpukoiden valvontajärjestelmällä ja seurantasuunnitelmalla voitaisiin toimittaa unionin lainsäädännössä vaaditut takeet. Tästä seuraa, että kiireelliset toimenpiteet olisi pidettävä voimassa.
- (4) Sen vuoksi päätöksen 2008/866/EY soveltamisaikaa olisi muutettava.
- (5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2008/866/EY 5 artiklassa päivämäärä "30 päivään marraskuuta 2014" päivämäärällä "30 päivään marraskuuta 2015".

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Komission päätös 2008/866/EY, tehty 12 päivänä marraskuuta 2008, kiireellisistä toimenpiteistä tiettyjen ihmisravinnoksi tarkoitettujen simpukoiden Perusta tapahtuvan tuonnin keskeyttämiseksi (EUVL L 307, 18.11.2008, s. 9).

⁽³⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2013/636/EU, annettu 31 päivänä lokakuuta 2013, kiireellisistä toimenpiteistä tiettyjen ihmisravinnoksi tarkoitettujen simpukoiden Perusta tapahtuvan tuonnin keskeyttämiseksi tehdyn päätöksen 2008/866/EY muuttamisesta sen soveltamisajan osalta (EUVL L 293, 5.11.2013, s. 42).

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komission jäsen

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 4 päivänä joulukuuta 2014,****veden päällä ja vedessä käytettäviä kelluvia vapaa-ajan tuotteita koskevan standardin EN 15649-2:2009+A2:2013 ja kuntoiluvälineitä koskevan standardin EN 957-6:2010+A1:2014 viitetietojen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY mukaisesti****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2014/875/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yleisestä tuoteturvallisuudesta 3 päivänä joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2001/95/EY 3 artiklan 1 kohdassa veloitetaan valmistajat saattamaan markkinoille ainoastaan turvallisia tuotteita.
- (2) Direktiivin 2001/95/EY 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tuotteen oletetaan olevan turvallinen kansallisissa standardeissa määritettyjen vaarojen ja vaaraluokkien osalta, jos se on sellaisten vapaaehtoisten kansallisten standardien mukainen, joilla vahvistetaan kansallisiksi standardeiksi niitä eurooppalaisia standardeja, joiden viitetiedot komissio on julkaissut Euroopan unionin virallisessa lehdessä kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (3) Direktiivin 2001/95/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaan eurooppalaiset standardointiorganisaatiot hyväksyvät eurooppalaiset standardit komission toimeksiantojen perusteella.
- (4) Direktiivin 2001/95/EY 4 artiklan 2 kohdan mukaan komissio julkaisee kyseisten standardien viitetiedot.
- (5) Komissio teki 21 päivänä huhtikuuta 2005 päätöksen 2005/323/EY ⁽²⁾ turvallisuusvaatimuksista, joita veden päällä tai vedessä käytettäviä kelluvia vapaa-ajan tuotteita koskevilta eurooppalaisilta standardeilta edellytetään.
- (6) Komissio antoi 6 päivänä syyskuuta 2005 eurooppalaisille standardointiorganisaatioille toimeksiannon M/372, joka koskee eurooppalaisten standardien laatimista, jotta voidaan torjua veden päällä ja vedessä käytettäviin kelluviin vapaa-ajan tuotteisiin liittyvät keskeiset riskit eli hukkuminen ja hukkumisvaaran aiheuttava läheltä piti -tilanne sekä muita riskejä, joihin kuuluvat tuotesuunnitteluun liittyvät riskit, kuten tuuliajolle joutuminen, otteen irtoaminen, putoaminen korkealta, loukkuun jääminen tai kietoutuminen veden pinnan ylä- tai alapuolella, yhtäkertainen kelluvuuden menetys, laitteen kaatuminen ja kylmäshokki sekä tuotteen käyttöön liittyvät riskit, kuten yhteentörmäys ja isku, ja tuuliin, virtauksiin ja vuoroveteen liittyvät riskit.
- (7) Vastauksena komission esittämään toimeksiantoon Euroopan standardointikomitea hyväksyi eurooppalaisen standardisarjan (EN 15649, osat 1–7), joka koskee kelluvia vapaa-ajan tuotteita. Komissio hyväksyi 18 päivänä heinäkuuta 2013 täytäntöönpanopäätöksen 2013/390/EU ⁽³⁾, jossa todetaan, että kelluvia vapaa-ajan tuotteita koskevat eurooppalaiset standardit EN 15649 (osat 1–7) täyttävät direktiivin 2001/95/EY yleisen turvallisuusvaatimuksen niiden riskien osalta, jotka ne kattavat, ja julkaisi niiden viitetiedot Euroopan unionin virallisen lehden C-osassa.
- (8) Tämän jälkeen Euroopan standardointikomitea on tarkistanut veden päällä ja vedessä käytettäviä kelluvia vapaa-ajan tuotteita koskevaa eurooppalaista standardia EN 15649-2:2009+A2:2013.

⁽¹⁾ EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4.⁽²⁾ Komission päätös 2005/323/EY, tehty 21 päivänä huhtikuuta 2005, veden päällä tai vedessä käytettäviä kelluvia vapaa-ajan tuotteita koskevilta eurooppalaisilta standardeilta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY nojalla edellytettävistä turvallisuusvaatimuksista (EUVL L 104, 23.4.2005, s. 39).⁽³⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2013/390/EU, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2013, veden päällä ja vedessä käytettäviä kelluvia vapaa-ajan tuotteita koskevan eurooppalaisen standardisarjan EN 15649 (osat 1–7) mukaisuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY yleisen turvallisuusvaatimuksen kanssa sekä kyseisten standardien viitetietojen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL L 196, 19.7.2013, s. 22).

- (9) Eurooppalainen standardi EN 15649-2:2009+A2:2013 täyttää toimeksiannon M/372 ja on direktiivin 2001/95/EY yleisen turvallisuusvaatimuksen mukainen. Sen viitetiedot olisi sen vuoksi julkaistava *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (10) Komissio antoi 27 päivänä heinäkuuta 2011 päätöksen 2011/476/EU ⁽¹⁾ turvallisuusvaatimuksista, jotka kuntoiluvälineitä koskevien eurooppalaisten standardien on täytettävä.
- (11) Komissio antoi 5 päivänä syyskuuta 2012 eurooppalaisille standardointiorganisaatioille toimeksiannon M/506 kuntoiluvälineitä koskevien eurooppalaisten standardien kehittämiseksi. Näissä standardeissa on noudatettava periaatetta, jonka mukaan loukkaantumiseriskit ja terveys- ja turvallisuusvaarat näitä laitteita tavanomaisissa ja ennakoitavissa olosuhteissa käytettäessä on minimoitava laitteen suunnittelun tai turvatoimien avulla.
- (12) Euroopan standardointikomitea hyväksyi eurooppalaiset standardit EN 957 (osat 2 ja 4–10) sekä eurooppalaisen standardin ISO 20957 (osa 1). Nämä kuuluvat komission toimeksiannon piiriin.
- (13) Komissio antoi 13 päivänä kesäkuuta 2014 täytäntöönpanopäätöksen 2014/357/EU ⁽²⁾, jossa todetaan, että kuntoiluvälineitä koskeva eurooppalainen standardisarja EN 957 (osat 2 ja 4–10) ja eurooppalainen standardi EN ISO 20957 (osa 1) täyttävät direktiivin 2001/95/EY yleisen turvallisuusvaatimuksen niiden riskien osalta, jotka ne kattavat, ja julkaisi niiden viitetiedot *Euroopan unionin virallisen lehden C-osassa*.
- (14) Tämän jälkeen Euroopan standardointikomitea on tarkistanut kuntoiluvälineitä koskevaa eurooppalaista standardia EN 957-6:2010+A1:2014.
- (15) Eurooppalainen standardi EN 957-6:2010+A1:2014 täyttää toimeksiannon M/506 ja on direktiivin 2001/95/EY yleisen turvallisuusvaatimuksen mukainen. Sen viitetiedot olisi sen vuoksi julkaistava *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (16) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat direktiivillä 2001/95/EY perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Seuraavien standardien viitteet julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa*:

- a) EN 15649-2:2009+A2:2013 ”Veden päällä ja vedessä käytettävät kelluvat vapaa-ajan tuotteet. Osa 2: Kuluttajatiedot”;
- b) EN 957-6:2010+A1:2014 ”Kuntoiluvälineet. Osa 6: Juoksumatot, lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät”.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Komission päätös 2011/476/EU, annettu 27 päivänä heinäkuuta 2011, turvallisuusvaatimuksista, jotka kuntoiluvälineitä koskevien eurooppalaisten standardien on täytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY mukaisesti (EUVL L 196, 28.7.2011, s. 16).

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2014/357/EU, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2014, kuntoiluvälineitä koskevan eurooppalaisen standardisarjan EN 957 (osat 2 ja 4–10) ja eurooppalaisen standardin EN ISO 20957 (osa 1) sekä kymmenen voimisteluvälineitä koskevan eurooppalaisen standardin yhdenmukaisuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY yleisen turvallisuusvaatimuksen kanssa sekä kyseisten standardien viitetietojen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (EUVL L 175, 14.6.2014, s. 40).

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI